3 1761 10723985 7

gc-Sh 5
no. 181
ROBARTS

Presented to the

LIBRARIES *of the*

UNIVERSITY OF TORONTO

by

François Gros

திருஞான முத்திரைக்கோவை : எண். 14.

ஸ்ரீ :

குமாரசுவாமி யவதானி
இயற்றிய
தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடு தூது

இது

சென்னை சர்வகலாசாலை தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆசிரியர்

S. வையாபுரிப் பிள்ளையாலும்

ஆழ்வார்குறிச்சி

மேலப்பண்ணை M.P.S. துரைசாமி முதலியாராலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டது.

காபிரைட்] 1936 [விலை அணா 6.

THE B. N. PRESS, EDUCATIONAL PRINTERS, MADRAS

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARIES JUN 05 '19

முன்னுரை.

நமது நாட்டிலே தமிழையும், தமிழ்ப் புலவரையும், தமிழ்க் கலையையும் போற்றி வந்த பெருமக்கள் எண்ணிறந்தோராவர். அவருள் மிகச் சிலரே சிலாசாஸன வாயிலாகவும் பழந் தமிழ் நூல்கள் வாயிலாகவும் கர்ண பரம்பரை வாயிலாகவும் நமக்குப் புலனாகக்கூடும். சிலாசாஸனங்களிலும் பழந் தமிழ் நூல்களிலும் ஒரு சிலவே வெளிவந்துள்ளனவாதலின், இவற்றின் வாயிலாக உணரலாகும் பெரியோர்களுள் மிகமிகச் சிலரையே நாம் ஒருவாறு அறிந்திருக்கின்றோம். அச் சுருங்கிய கூட்டத்தினும் உட்படாத தமிழ்ப் பெருமக்களுள் ஒருவரைக் குறித்தே இவ் விறலிவிடு தூது எழுதப்பெற்றதாகும்.

இத் தமிழ்ப் பெருமகனாரைக் குறித்து நாம் பெயர் மாத்திரையேனும் கேள்வியுற்றதில்லை யென்பது உண்மை. ஆனால் அவரது ஆதரவிலே தோன்றிய சிற்ப வேலையோ, நுண்கலை யறிஞர்க்கெல்லாம் இன்னும் பெருவிருந்தாயிருந்து வருகின்றது. திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே 4 மைல் தூரத்திலுள்ள கிருஷ்ணபுரம் என்னும் சிறு கிராமத்திலே இச் சிற்பவேலை திகழ்கின்றது. நமது நாட்டுக்கு வரும் யாத்திரிகரிற் பெரும்பாலார் இச் சிறு கிராமத்திற்குச் சென்று ஆண்டுள்ள சிற்ப நலனைக்கண்டு வியந்து புகைப்படம் எடுத்துச் செல்கின்றனர்.

கிருஷ்ணபுரம் என்று வழங்கும் இச் சிற்றூர் இப்பொழுதுள்ள நிலையிலன்றி முற்காலத்தே பெரியதொரு நகரமாயிருந்தது. பாண்டிய நாட்டிலே, கி. பி. 1564 முதல்

1572 வரை, நாகம நாயக்கர் பௌத்திரனும் விசுவநாத நாயக்கர் புத்திரனும் ஆகிய குமார கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரென்பவர் அரசு புரிந்து வந்தனர். இவரது பெயராலேயே 'கிருஷ்ணபுரம்' நிருமிக்கப்பட்டதெனச் சரித்திரங்கூறும். கி. பி. 1565-ல் இவ்வூர்க்கோயிலிற் பொறிக்கப்பட்ட சிலா சாஸனமொன்று இங்கே கோயில்கொண்டுள்ள திருவேங்கடநாத சுவாமிக்கு ஆறு கிராமங்களும் ஆளிகுடியிற் சில நிலங்களும் தானஞ் செய்யப்பெற்றனவென்று தெரிவிக்கின்றது. கி. பி. 1567ல், திருமலைராயர் மூலமாகக் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் செய்துகொண்ட வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, வீரஸ்ரீ சதாசிவ தேவமகா ராயர் பாண்டிய மண்டலத்திற் கீழ்வேம்பு நாட்டில் தாம்ரபர்ணிநதி தீரத்திலுள்ள ஸ்ரீவல்ல மங்கலமென்னும் சாவடியைச் சார்ந்ததும் கிருஷ்ணபுரம் என்னும் பெயரால் பிரசித்திபெற்று விளங்கியதுமான கிராமத்தை அவ்வூர் வேங்கடேசருக்குச் சர்வமானியமாகக் கொடுத்ததாகக் கிருஷ்ணபுரத்துத் தாமிர சாஸனம்[1] உணர்த்துகின்றது. இவ்வூர்க்கண்ணேயுள்ள வேங்கடேசர் கோயிலையும் பிரணவாகாரமா யமைந்த மதிலையும், கோபுரத்தையும், அழகுற்று விளங்கும் ரங்கமண்டபத்தையும், மந்தரமலைபோன்ற தேரொன்றினையும் அமைத்த பெருமை கிருஷ்ணப்ப நாயக்கருக்கே இச்சாஸனம் கொடுக்கின்றது.

ஆனால், கன்னபரம்பரையாகக் கேட்கப்படும் செய்தி சாஸனத்தின் கூற்றிற்கு முற்றுமாறாகவுள்ளது. பிஷப் கால்டுவெல் துரைமகனார் தமது திருநெல்வேலிச் சரிதத்திற் (பக். 59) பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

---

[1] Epigraphia Indica, IX, pp 328-42 = அனுபந்தம் 1.

"நாட்டிலே அமைதி குடிகொள்ளும்படி அரியநாயக முதலியார் செய்ததன் பிற்பாடு, குமார கிருஷ்ணப்பன் என்ற நாயக்கவரசர் பாளையங்கோட்டைக்குக் கிழக்கே புதிய தொரு நகரை நிர்மாணஞ் செய்வதைத் தமது தொழிலாக மேற்கொண்டனர். இந்நகருக்குத் தமது பெயராலேயே கிருஷ்ணபுரமெனப் பெயரிட்டனர். இச்செய்தி அவ்வூரிற் செய்த விசாரணையால் ஆதாரமற்றதாகத் தோன்றுகின்றது. மயிலேறும்பெருமாள் முதலியார் என்பவரால் இக்கிருஷ்ண புரம் நிருமிக்கப்பட்டதெனத் தெரிகின்றது. இவர் முதலில் சைவசமயத்தவரா யிருந்து பின்னர் திருமாலடியவராகிப் பின்பு பக்தி முதிர்ச்சியால் 'தாதர்' என்று பெயர்பூண்டு விளங்கினர்."

இக்கன்னபரம்பரைச்செய்தி சுமார் 50 ஆண்டுகட்கு முன் எழுதப்பெற்றது. இதற்கு ஓர் ஆதாரமாக வுள்ளது இப்போது பதிப்பிக்கப்பெறும் 'தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடு தூது.'

தெய்வச் சிலையார், அரியநாயக முதலியாரின் அருமை மருகனாய் விளங்கியவர். இவர் கூவம் - மயிலேறும் பெரு மாள் முதலியார் வமிசத்தில் தோன்றியவரென்பதும் இம் மயிலேறும்பெருமாள் முதலியார் கிருஷ்ணபுரத்தை நிரு மித்து, திருவேங்கடநாதருக்குக் கோயிலொன்று எடுப் பித்து, சுற்றுமதிளும் நிலைக்கோபுரமும் வகுத்து, தேரொன் றும் இயற்றுவித்தனரென்பது பின்வரும் அடிகளால் உணர லாகும்:—

'ஆதிவட வேங்கடவ ராட்கொண் டனுக்கிரிக்க
நீதிகொள்கிட் ணபுரத்தை நிர்மித்து—வீதிகண்டு

வானமுதற் றூவிவரை வாழ்வேங் கடமாயர்க்
கானதொரு கோயி லமைத்தருளி—மேனிமிர்ந்த
சுற்று மதிளுந் தொகுத்தநிலைக் கோபுரமும்
மற்றுமுள்ள தெல்லாம் வகுத்ததற்பின்—கொற்றத்
திருவளரத் தேருஞ் சிறப்புடனுண் டாக்கிப்
பெருமையாய்க் கீர்த்திமுன்பு பெற்ற—முருகுயிர்க்கு
மன்றலந்தார்க் கூவ மயிலேறி வம்சமென்னுங்
குன்றுதனி லிட்ட குலதீபம்' (28-33)

இங்கே மயிலேறி யென்றது கன்னபரம்பரையிற் கேட்கப்படும் மயிலேறும்பெருமாள் முதலியாரே யாதல்வேண்டும். தெய்வச்சிலை முதலியார் அரியநாயக முதலியாரது மருகரென்பது 'முதலியார் மந்திரி யதிகாரம் பார்த்தல்' என்ற தலைப்புக்கொண்ட ஓரேட்டிற் காணப்படும் வாக்கியங்களும் வலியுறுத்தும். அவை வருமாறு:

'அரியநாயக முதலியார்' கர்த்தா, நபாபு, கர்த்தாக்கள் இந்த மூன்று ராசாக்களுக்கு மேலான மந்திரியாய்...பொன் கற்பமரியாதையாக வாங்கிக்கொண்டு சோளவந்தானி லிருக்கும்போது, அரியநாயகிபுரமுங் குடியேற்றிக் கோவில் திருப்பணிகள் செய்தார். ஷை முதலியார் தமையனார் மகன் வீரராகவ முதலியார்.....அவர் தம்பி வேலு முதலியார்.....அவர் மச்சினன் தெய்வச்சிலை முதலியார் செய்துங்க நல்லூருக்கு மேற்கிலிருக்கிற கிட்டிணாபுரத்தில் வெகு திரவியஞ் செலவுசெய்து கிட்டிணன் கோவில் உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்.'

இறுதி வாக்கியத்தால் உணர்த்தப்படுஞ் செய்தி திருவேங்கடநாதர் கோவிலுக்குத் தெய்வச்சிலையார் செய்த

திருப்பணிகளைக் குறித்ததாகல் வேண்டும். இத் திருப்பணிகள்,

'வெற்பனைய மங்கையில்வாழ் வேங்கடமா யர்க்குவெகு
கற்பணிகள் பொற்பணிகள் கட்டளைகள்—பற்பலவுஞ்
செய்துபுதுத் தேர்வகுத்துத் தெப்பக் குளங்கண்டு
மைதவழ்பூஞ் சோலைசுற்றும் வைப்பித்து—மெய்தந்த
வைகுண்ட லோகமிந்த மங்கைநக ரென்னவளஞ்
செய்கின்ற கீர்த்திச் செயவிசையன்'—(38-40)

என்று இவ் விறலிவிடு தூதிற் கூறப்படுகின்றன. இங்கே 'கற்பணிகள்' என்றது கோயிலுக்கு முன்பாக இப்போது அழிவுற்றுக் காணப்படும் 'ரங்கமண்டபம்' முதலியவற்றைக் குறித்தனவாகலாம்.

மேற் கூறியவற்றால், கிருஷ்ணபுரத்தை நிருமித்துக் கோயில் கண்டவர் மயிலேறும்பெருமாள் முதலியார் என்பதும், பின்னர் கற்பணிகளும், பொற்பணிகளும், புதுத் தேரும், தெப்பக்குளமும் செய்து முடித்தவர், அம் முதலியாரது வழித்தோன்றலாகிய தெய்வச்சிலையார் என்பதும் விளங்கும்.

உண்மை யிவ்வாறிருக்க, கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் தம் பெயரால் நகரமைத்தனரெனவும் கோயிலியற்றின ரெனவும் சாஸனம் கூறுதற்குக் காரணம் விளங்கவில்லை. ஆனால், தெய்வச்சிலையார் தமது அரசரும், தமது குடும்பத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையருமாகிய கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரது அநுமதி பெற்றுத் தாம் கருதிய திருப்பணிகளைச் செய்திருக்கலாம். இக்காரணம்பற்றிச் சாஸனம் கூறுவனவற்றை ஒருவாறு அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

தெய்வச்சிலையார் காலம் 16-ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி யாதல் வேண்டும். எனவே இவ் விறலிவிடு தூது இயற்றப் பெற்ற காலமும் அதுவே யாதல் கூறவேண்டா. இந்நூலை இயற்றியவர் குமாரசுவாமி யவதானி யென்பவரென 597-ம் அடிகளியினால் ஊகித்தல் தகும்.

பாட்டுடைத் தலைவரது வமிசாவளி தனியே காட்டப் பட்டுளது.

இந்நூலின் ஏட்டுப் பிரதியொன்று சென்னை அரசாங் கத்துத் தொன்னூல்-நிலயத்திலுள்ளது. அச்சியற்றி முடி யுந் தருணத்தில், திருநெல்வேலி அம்பலவாணக் கவிராய ரவர்களிடமிருந்து இந்நூற் பிரதியொன்று கிடைத்தது. இப்பிரதியாற் பெற்ற பாடபேதங்கள் இப்பதிப்பில் ஆங் காங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளினும் 'தெய்வச்சிலைத் தாதர் பேரில் விறலிவிடு தூது' என்ற தலைப்புக் காணப்படுகின்றது. 'தாதர்' என்று வழங்கியது கொண்டு கால்டுவெல் கூறிய செய் திக்குத் தக்க ஆதாரம் உண்டெனக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலைத் தங்கள் திருஞான முத்திரைக்கோவையி லொன்றாகச் சேர்த்துப் பதிப்பித்துதவிய நண்பர் ஆழ்வார் திருநகரி திரு. பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரவர்களாவர். இவர்களுக்கும், ஏட்டுப் பிரதியை அன்புடன் கொடுத் துதவிய திரு. அம்பலவாணக் கவிராயரவர்கட்கும், வட மொழி அனுபந்தத்தைச் சரிபார்த்துதவிய டாக்டர் டி. ஆர். சிந்தாமணி, M.A., Ph. D. அவர்களுக்கும், எங்கள் மனப் பூர்வமான நன்றி உரித்தாகின்றது.

14-6-36. M. P. S. துரைசாமி முதலியார்.

பொருளடக்கம்.

1—17. பாட்டுடைத் தலைவன் சிறப்பு.
18—28. அரியநயினான் மருகன்.
29—33. கிருஷ்ணபுரத்துக்கோயில் நிர்மாணம்.
34—37. தருமச் செயல்கள்.
38—40. மங்கையில்வாழ் வேங்கடமாயற்குத்திருப்பணி.
41—42. கோயிற் கைங்கரிய முதலியன.
43—58. தசாங்கச் சிறப்பு.
59. ஆசாரிய பக்தி.
60—70. குடும்ப விவரம்.
71—76. தெய்வச்சிலைப்பெருமாள் என்ற நாமச்சிறப்பு.
77—83. உத்யோகச்சிறப்பு.
84—88. தானச் சிறப்பு.
89—91. தெய்வச்சிலை சட்டமிடும் நாடு.
92—139. நடலிங்கபட்டன் பூருவசரித்திரம்—விறலியைக் காணும் வரை.
140-144. விறலியிடம் தன் செய்தியைக் கூறுதல்.
145-159. தலவாசம்.
160-168. சங்கரநயினார் கோயிலிற் சென்று தரிசனம் செய்தல்.
168-184. தாசியழகில் ஈடுபடுதல்.
185-201. அதிரூப ரத்தினத்தின் வீடு செல்லுதல்.
202-218. தாய்க்கிழவி அனுராகவல்லியின் உபசாரம்.
219-221. தாசி ஸ்நானஞ் செய்து தயாராதல்.
222-225. பள்ளியறை வருணனை.
226-228. தாசி வருகை.
229-238. தாய்க்கிழவியின் வாழ்த்து.
239-271. கலவிவருணனை.
272-273. சன்மானம்.
274-280. பட்டன் ஸ்நானஞ்செய்து உண்ணுதல்.

281-285. திருவிழாக் காலத்தில் வீதியில் தாசி பட்டனைக் கண்சாடை செய்து வசீகரித்தல்.
286-306. பெண்டாக ஏற்பாடு செய்து ஒழுகுதல்.
307-310. கோதண்டன் நட்பு.
311-321. கோதண்டன் மோகவல்லியிடம் தான்பெற்ற அனுபவத்தைக் கூறல்.
322-362. அதிரூபரத்தினத்தைப்பெற்று வளர்த்துத் தாசித் தொழில் கற்பித்தல்.
363-373. அதிரூபரத்தினத்தின் தாசித்திறம்.
374-378. கோதண்டன் புத்தி கூறுதலும் அது வியர்த்தமாதலும்.
379-401. பணம் பிடுங்கியது.
402-417. மருந்தீடு.
418-421. அருவருப்புச் செயல்.
422-444. சீவில்லிப்புத்தூர்த் திருவிழாவுக்கு அழைத்துச்சென்று பணம்பறித்தல்.
445-450. கணக்குப் பார்த்தல்.
451-458. நகைகளை ஈடு வைத்துச் செலவு செய்தல்.
454-483. பணமில்லையென்பது தெரிந்து வெறுப்புக்காட்டல்; கலகம்.
484-516. நடுக்கேட்டல்.
517-526. சந்தனக்காப்பாயி அன்பு; கோதண்டனும் பட்டனும் ஊர்க்குத் திரும்புதல்.
527-536. வியர்த்தச் செலவுக் கிரங்கல்.
537-541. நெல்லை வந்து சேறல்.
542-559. கிட்ணபுரம் வந்து சேருதல்; திருவிழாச் சேவித்தல்; விடாயாற்று மண்டபத்தில் வேங்கடவர் வீற்றிருத்தல்.
560-587. தெய்வச்சிலைப் பெருமாள் வந்து சேவித்தல்.
588-600. தெய்வச்சிலை தன் திருமாளிகைக்குத் திரும்பிக் கொலுவிருத்தலும் வரிசை செய்தலும்.
601-612. நடலிங்கனும் கோதண்டனும் தெய்வச்சிலையின் முன் சென்று பரிசுபெற்று வழிக்கொள்ளுதல். ஊர்வந்து சேருதல்.
613-618. விறலியைத் தூதுவிடல்.
619-625. தூது பயனெய்திச் சமாதானமுற்று நடலிங்க பட்டனும் அவன் மனைவியும் வாழ்தல்.

தெய்வச்சிலையார் வமிசாவளி

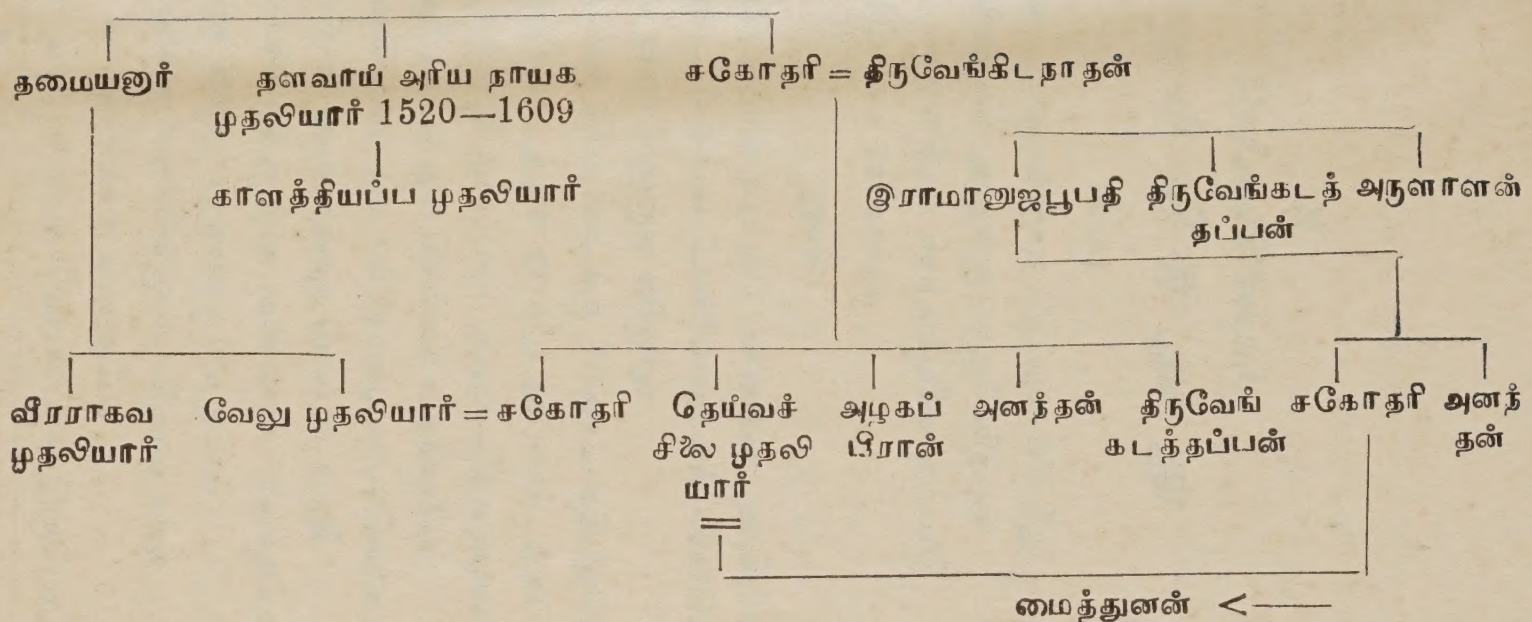

ஸ்ரீ:

தெய்வச்சிலையார்

விறலிவிடு தூது

காப்பு

தென்னவனு டாளுமங்கைத் தெய்வச் சிலைமீது
சொன்ன விறலிவிடு தூதுக்கு—முன்னிற்பன்
சிந்தைமகிழ் மாறன்மேற் செந்தமிழ்வே தம்பாடு
மெந்தைமகிழ் மாற னிசைந்து.

நூல்

1. பார்கொண்ட திண்புயத்துப் பச்சைமா லுந்தியினில்
வேர்கொண்ட செங்கமல மென்பொகுட்டில்—நேர்கொண்
2. [1]டுதித்துப் பிரம னொருவ னிருந்து
விதித்துலகெல் லாம்படைக்கு மேனாட்—கதித்ததொரு
3. கற்பகத ருப்படைத்துக் காமதே னுப்படைத்துப்
பற்பநிதி சங்கநிதி யைப்படைத்துப்—பொற்புடைய
4. சிந்தா மணிபடைத்துச் செங்கை பழகியபின்
பிந்தாத வண்மைப் பெருங்கொடையா—லெந்தை
5. யிவன்புரப்பன் வையகத்தை யென்று கருதி
யவன்படைக்க வந்துதித்த வண்ணல்—[2]நிவந்ததொரு
6. பொன்மேரு வுக்குப் புருஷமக மேருவாய்
நன்மேதி னிக்கு [3]ணடுநின்றான்—தொன்மைத்
7. திருமாது வாசல் திறக்கு மொருபோ
தொருபோ தடைக்குமது வொப்போ—இருபோது

(பி - ம்.) 1. டுதித்த. 2. நிவந்துற்ற. 3. நடுநின்றான்.

8. மந்தணர்க்குஞ் சைவர்க்கு மாதுலர்க்குந் தன்னைநம்பி
வந்தவர்க்குஞ் செந்தமிழ்ப்பா வாணர்க்குஞ்—சிந்தை
9. சடையாது நல்குந் தயவினு லென்று
மடையாத வாச லபையன்—சுடர்மணிப்பொற்
10. றண்டிகையுந் தாமுமாய்த் தங்காரி [1]யங்கள்சொல்ல
மண்டலிகர் வந்திறங்கு மாளிகையான்—பண்டு செய்த
11. பூசா பலனெவரும் புண்ணியவா னென்றுசொல்ல
வாசா லகனுன மானபரன்—பேசு
12. முவமானம் வேறில்லா வுத்தமனெந் நாளுந்
தவறுத வாய்மையரிச் சந்த்ரன்—எவர்மீது
13. மாறுக் கொடுங்கோபம் வாராது வந்தாலுஞ்
சீறுக் கருணைத் திருமுகத்தான்—பேறுதரு
14. தன்மம் நினைவதல்லாற் சற்று கிலும்பிறர்மேல்
வன்மம் நினையா மனத்தினுன்—சொன்மதுர
15. சார மிகுந்த தமிழ்நா வலர்க்குளென்மேல்
வார மிகுந்த மனதுங்கன்—போர்வீமன்
16. என்னு ருயிரனையா னென்கண் மணிபோல்வான்
பொன்னு பரணப் புயசயிலன்—தன்னுடனே
17. எந்த மலைவந் தெதிர்த்தாலு மெள்ளளவுஞ்
சிந்தை மலையாத் திடபுருஷன்—அந்தநாள்
18. வாலி முதுகுருவ வாளிதொட்ட செங்கையினுற்
சூலிமுது கில்விருந்து சோறளித்தும்—நீலவிடந்
19. துன்றுமிடற் றெம்பிரான் சோதினைக்குக் கங்குலின்வா
யன்றுமுளை வாரி யமுதிட்டும்—நன்றுபெறு
20. [2]தண்ணென்ற நெஞ்சத் [3]தயவாற் புலைமகனை
யுண்ணென்று தன்கலச்சோ றூட்டியும்—பண்ணமைந்த

(பி - ம்.) 1. யஞ்சொல்ல. 2. தண்ணென்று. 3. தயவாய்ப்.

21. பாவலர்க்குத் த்யாகமாய்ப் பாம்பின்வாய்க் கைநீட்டிச்
சீவரத்னம் வாங்கிச் செலவிட்டு—நாவலவன்
22. பன்னு தமிழ்க்குப் பரிசி லடிமையென்று
மன்னு கிளைக்கெல்லா மாற்றளித்துந்—தன்னுடைய
23. நாணுற் றுகிலை நடுக்கீறி யாவருக்குங்
காணுத் துடைச்சிலந்தி காட்டியும்—[1]வாணட்கு
24. வன்பழி செய் நீலிதன்னால் வந்த படாப்பழிக்குத்
தன்பழியீந் தப்பழியைத் தள்ளியும்—அன்பனிவன்
25 என்கை நிறுத்து மியற்கையா லீசனுக்குத்
[2]தன்கையுரைத் துச்சந்தஞ் சாத்தியும்—நன்கருணை
26. காட்டுகின்ற கீர்த்திவெகு கற்பகா லம்வரைக்கு
நாட்டுகின்ற தொண்டைவள நாட்டரசாய்த்—தீட்டுபுகழ்க்
27. கச்சிவிசு வேந்திரன் [3]கிட்டிணப்பன் காலத்தே
மெச்சுமதி மந்திரியாய் வீற்றிருந்து—முச்செகத்தை
28. யந்நாளி லாண்ட வரியநயி னன்மகிபன்
றன்னு ருயிர்மருகன் றானாகி—யிந்நிலத்தில்
29. ஆதிவட வேங்கடவ ராட்கொண் டனுக்கிரிக்க
நீதிகொள்கிட் ணாபுரத்தை நிர்மித்து—வீதிகண்டு
30. வானமுதற் றாவிவரை [4]வாழ்வேங் கடமாயர்க்
கானதொரு கோயி லமைத்தருளி—மேனிமி[ர்]ந்த
31. சுற்று மதிளுந் தொகுத்தநிலைக் கோபுரமும்
மற்றுமுள்ள தெல்லாம் வகுத்ததற்பின்—கொற்றத்
32. திருவளரத் தேருஞ் சிறப்புடனுண் டாக்கிப்
பெருமையாய்க்கீர்த்திமுன்பு [5]பெற்ற-முருகுயிர்க்கு
33. [6]மன்றலந்தார்க் கூவ மயிலேறி வம்சமென்னுங்
குன்றுதனி [7]லிட்ட குலதீபம்—என்றுமென்றுந்

(பி - ம்) 1. வாணட்கு; வானளில். 2. தன்கை யரைத்த ந்தஞ். 3. கிட்டிணன். 4. வான்வேங். 5. பெற்றான். 6. மன் லர்ந்தார் மார்பன். 7. ல்வைத்த.

34. தேசமுற்றுங் காக்கவருஞ் செங்கோல் மனுவேந்தர்
வாசலுக்குத் தூண்டா மணிவிளக்கு—வீசுகொடை
35. கன்னுவ தாரனுயர் கங்கைமுதற் கன்னிவரை
யின்னுனென் றெங்கு மிலக்கானேன்—தன்னுலே
36. கோடி குடும்பங் குறைதீர்ந்து வாழ்ந்திருக்க
நாடி மிகுந்த நடக்கைபெற்றேன்—நீடியபூஞ்
37. சோலைவைத்த [1]தென்னத் தொலையாப் பெரும்பாதை
சாலைவைத்தெல் லோர்க்குந் தகைதீர்த்தோன்-நீலமணி
38. வெற்பனைய மங்கையில்வாழ் வேங்கடமா யர்க்குவெகு
கற்பணிகள் பொற்பணிகள் கட்டளைகள்—பற்பலவுஞ்
39. செய்துபுதுத் தேர்வகுத்துத் [2] தெப்பக் குளங்கண்டு
மைதவழ்பூஞ் சோலைசுற்றும் வைப்பித்து—மெய்தந்த
40. வைகுண்ட லோகமிந்த மங்கைநக ரென்னவளம்
செய்கின்ற கீர்த்திச் செயவிசையன்—கைகொண்டு
41. தானே கொடுப்பதன்றித் தானேற்ப தில்லையென்று
மேனுளிற் பூண்ட விரதத்தோன்—ஆனதொரு
42. தெற்ப சயனமுதற் றெய்வத் தலங்கடொறும்
பற்பலக யிங்கிலியம் பண்ணினேன்—பொற்புவியைச்
43. சேய கமலத் திருவடியி னுலளந்த
மாயனுருப் போல வளர்ந்தோங்கி—யாயவன்
44. கள்ளவிழ்தார் மார்பிற் கவினுமுத்த ரீகமென
வெள்ளருவி பாய்பொதிய வெற்பினேன்—புள்ளரூச்
45. சோலை [3]யிருமருங்குந் தோன்றநடு வேசென்று
வேலையள வும்புகுந்து மேன்மையால்—ஞாலமகள்
46. கூந்தல் வகிர்ந்த வகுப்பிலே கொத்தணியும்
வாய்ந்தசுட்டி முத்துவட மாலையாய்—ஏய்ந்த

(பி - ம்.) 1. தென்றற். 2. தெற்பக். 3. யிருவருகுந்.

47. கருமண லுங்குழல்போற் காட்டும் பொருனைத்
திருநதியோன் மேவலர்கள் சிங்கம்—பெருமையாய்ச்
48. சுற்றுங் கடலாடைத் தொன்னிலமா மாதுக்கு
மற்றுளநா டெல்லாம் வனைகலன்கள்—நெற்றிதனிற்
49. செங்கையாற் றீட்டுந் திலகமிந்தச் சீவல
மங்கைநா டென்னும் வளநாடன்—[1]பொங்குபுகழ்
50. இந்த்ரதருத் தெய்வச் சிலைப்பெருமா ளென்றெங்கும்
வந்து பிறந்த மகிமையால்—முந்திமையோர்
51. பொன்னகரு மாகிப் பொலிந்தசெல்வத் தாலளகை
நன்னகரு மானமங்கை நன்னகரான்—முன்னீர்
52. முழுகுதிரை கீண்டு முளைத்தவெய்யோன் றேரி
னெழுகுதிரை யைப்பார்த் திகழ்ந்து—பழுதுங்கள்
53. [2]ஐங்கதியென் காற்கதிக்கொப் பாமோ வெனச்சிரித்து
வெங்கடுப்பாற் காறியுமிழ் வீறுபோற்—றங்குமனு
54. மானமும் வாயில் விலாழியும் வாய்த்ததொரு
பானிறவே கக்கவனப் பாய்பரியான்—தானே
55. பிறையிரண்டு தாங்கியொரு பெய்முகில்வந் தன்ன
கறையடிவெண் கோட்டுக் களிற்றான்—முறைமுறையே
56. மற்றக் கொடிகள் வணங்கநடு வேவிளங்குங்
கொற்றக்கெருடக் கொடியினான்—கற்றறிந்தோர்
57. சொன்மாலைக் [3]கேற்குந் துணைப்புயத்திற் பூந்துளப
நன்மாலை யும்புனைந்த நாகரிகன்—தன்மைகண்டு
58. தெம்முரசு வாயடங்கத் த்யாகமுர சாயதிர
மும்முரசு வாய்முழங்கு முன்றிலான்—[4]எம்மறையும்

(பி - ம்.) 1. பொங்குகொடை. 2. ஐங்கதிதன். 3. கேற்ற துணைப்புறத்திற். 4. எம்மையும்.

59. பேசாத வுண்மைப் பெருநெறிகாட் டுஞ்சடகோ
பாசாரி யார்பதத்தி னுணையான்—காசினிமேற்
60. றள்ளரும் வாய்மைத் தசரதனார் தம்வயிற்றிற்
பிள்ளையென ராமன் பிறந்ததுபோல்—உள்ளமகிழ்
61. விந்தை மருவுதிரு வேங்கடநா தன்வயிற்றில்
வந்தவதா ரஞ்செய் மகராசன்— கொந்தவிழ்பூந்
62. தாராரு மார்பனிவன் சற்புருஷ னென்றுலகிற்
பேரா மழகப் பிரானுக்கு— மாராயும்
63. பாடலுங் கல்விப் பயிற்சியும் [1]வல்லதனி
ஆடல் மதவே ளனந்தனுக்கு—நாடெல்லாந்
64. தானரசு செய்யச் சமைந்ததொரு கற்பகக்கன்
றுனதிரு வேங்கடத் தப்பனுக்கு—மேனாளிற்
65. பின்னுதித்த மூவருக்கோர் பிராணபத [2]ராமனைப்போ
முன்னுதித்து வந்த முகில்வண்ணன்—இந்நிலமு
66. நாற்றிசையும் வாழ்த்துதலால் நல்லவனென் றெல்லோரு
போற்றுமிரா மானுஜ பூபதிக்கும்—ஏற்றமுள்ள
67. மன்னுலகில் மீதுகன வாழ்வுக் களகேச
னன்னதிரு வேங்கடத் தப்பனுக்கும்—பன்னுதமிழ்
68. வாணி புருஷ வடிவான கல்வியுரை
யாணியெனு மெங்களரு ளாளனுக்கும்—வேணதொ
69. நன்மருகன் பூதலத்தில் நன்மையெல்லாங் கூடியொரு
சென்மமென்று வந்துதித்த சீராளன்—தன்மவான்
70. ராமா னுஜனீன்ற வெங்க ளனந்தனெனு
மாமால் வணங்கியநன் மைத்துனவேள்—[3]பூமகள்வ
71. ழெங்கோனிவனேயென்றெவ்வுலகும் வாழ்த்துமொரு
செங்கோன்மைத் தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்--பைங்கோ

(பி - ம்.) 1. வல்லதனில். 2. ராமன்போல். 3. பூமகள்பாய்

72. மோகன மங்கையர்வேள் முத்தமிழ்க்குப் பொன்பொழியுந்
த்யாகமுகில் தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்—லோகமெங்கும்
73. பெய்யுமழை போற்சகல பேர்க்கு முபகாரஞ்
செய்யுமொரு தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்—மெய்யறிஞர்
74. மும்மையுல கத்தெவர்க்கு முன்னேசொல் லத்தகைய
செம்மைபெறு தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்-எம்மைமுகம்
75. பார்த்தவுட னெங்கள் பரதாக மோர்வாக்கால்
தீர்த்தருளுஞ் தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்—கீர்த்தியாய்த்
76. தொல்லுலக மெங்குந் துரைத்தனக் கிள்ளாக்கை
செல்லுமெங்கள் தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்—நல்லதிரு
77. நெல்வேலி வாசல்நிர் வாகம் முழுதுந்தன்
சொல்வேலிக் குள்ளே தொழிற்படுத்தி—வல்ல
78. பிறிவுக் குடம்பிடிக்கை பேசுவதும் சொன்ன
நெறியிற் பணஞ்செலுத்து நேர்ப்பு—மு[ன்]றமைக்
79. கணக்குடனே சீமைக் கனரேகை லெக்கம்
பணக்குறைவா ராதுகொள்ளும் பண்பும்—[1]இணக்கி
80. விரவுகள் பார்த்தெழுது மேலோ சனையு
மரமனைக்கோர் தீபரங்களானல்—திரவியங்கள்[பொன்
81. வத்தகற்கோர் வார்த்தைசொல்லி வாங்குவதும் [2]வாங்கிய
தித்திவிக்கும் வல்லமையுந் த்ராணியும்—புத்தியிலே
82. அப்பாசி யூகி [3]சமுத்தி யிவர்களிலு
மெய்ப்பான புத்தி விதரணமும்—இப்புவனந்
83. தாங்கு மரசுரிமைத் தாட்டகம் பெற்றதினல்
ஓங்குநர வாகன யோகமும்—பாங்கி
84. லடுத்த சனங்க ளவாவறிந்து செம்பொன்
கொடுத்து நடத்துங் குணமும்—எடுத்து[ப்]

(பி - ம்.) 1. இணக்கும். 2. வாங்கியபின். 3. யுமபதி.

85. பறுவகா லங்கள்தொறும் பன்னுமறை யோர்கள்
சறுவரும்வந் தேற்குந் தருவாய்[ப்]—பெறலரிய
86. பூதானங் கன்னிய[ர்] தானமுதற் பூசுரர்க்கு
மாதான மெல்லாம் வழங்குவதும்—ஈதன்றி
87. யாசக ரூபமதா யெங்கோன் கனகமணி
வாசலிலே யெத்தனைபேர் வந்தாலும்—பேசி
88. யவரவர்க்குச் செய்தனுப்பு மாதரவுஞ் சற்றுங்
கவலையில்லா வுள்ளக் களிப்பும்—இவனைப்போற்
89. கண்டதில்லை விட்ணு [1]கலையிந்த ரூபமென்று
மண்டலத்தி [2]லெல்லோரும் வாழ்த்தவே—பண்டைத்
90. திருவடி தேசமுற்றுஞ் செங்கோ னடாத்தி
யொருகுடையா லாள [3]வுதித்தோன்-இருபொழுதும்
91. அட்டதிசை யெல்லாந்தன் னாணைக்குப் பண்புசெய்யச்
சட்டமிடும் பாண்டித் தமிழ்நாட்டில்—நெட்டைமுழு
92. மாவகங் கீற வடிவேல் விடுத்தமுழுச்
சேவகன் வாழுந் திருச்செந்தூர்க்—கோவிலுக்கு
93. நம்பிமார் தம்மில் நடலிங்க பட்டனென்போ
னம்புவிகொண் டாடு மறிவாளன்—வம்பவிழ்பூந்
94. தேனேறு தண்சோலைத் தென்றிருப் பேரையூர்க்
கோனேரி பட்டன் குமாரத்தி—யான
95. திருமகளைக் கல்யாணஞ் செய்துசில காலம்
மருமலரும் வாசமும்போல் வாழ்ந்து—பொருவரிய
96. பாலகனைப் பெற்றெடுத்த பக்குவத்தே தானுமந்தக்
கோலமதி வாணுதல்பைங் கோதையுமாய்—நீலநெடு
97. மஞ்சனைய மேனி மகரக் குழைக்காதர்
செஞ்சரணச் சேவையின்மேற் சிந்தனையாய்-நெஞ்சமகிழ்

(பி - ம்.) 1. சிலையிந்த. 2. ஞள்ளவர்கள். 3. வுரித்தாய்.

98. மாமனு ரூரகத்தில் வந்திருந்த பின்பொருநாள்
ராமா யணப்ரசங்க மெய்துதலுந்—தாமே
99. ஒருவர்க் கொருவ ருரையிடுமவ் வேளை
இருவர்க்கு மாங்கார மெய்தி—மருமகனைப்
100. பார்த்துநூ லெல்லாம் படித்துமறி வில்லாத
தூர்த்தாபோ வென்று துடுக்காக—வார்த்தைசில
101. சொன்னதுண்டு மாமனந்தச் சொல்லைச் சகியாமல்
அன்னநடை மின்னு மறியாமல்—முன்னே
102. நடந்துவிட்டா [1]னப்பொழுது நாயகனைத் தேடி
மடந்தைதிருச் செந்தூர்க்கு வந்தாள்-தொடர்ந்துதொடர்ந்
103. தாள்விட்டுங் காணு ளருந்துதிபோற் கற்புடைய
வாளொத்த கண்ணாள் மலைத்தழுதாள்—நாளிலே
104. மெல்லிடைபோற் றேகம் மெலிந்தாள் புனல்காணு
வல்லியம் பூங்கொடிபோல் வாடினாள்—எல்லையிலா
105. வாதையுடன் றென்னிலங்கை மாநகரிற் போயிருந்த
சீதையினும் பாரச் சிறையானாள்—சோதிநெடு
106. வாளனைய கண்ணிமண வாளனையே யெண்ணியொரு
நாளொருக மாயிருக்கும் நாளிலே—நீளமழுச்
107. செங்கரனுர் கோடித் தினகரனுர் போல்விளங்குஞ்
சங்கரனுர் கோவிற் றலத்தாரில்—ஐங்கரனுர்
108. பின்னுதித்த சண்முகத்தெம் பெம்மான்றன் சீரலைவாய்ச்
சன்னதிசே விக்குந் தயவினால்—முன்னூலும்
109. பைந்தாம மார்பு மிலங்கப் பழமறையோர்
வந்தார் சிலபேர் வழிப்போக்காய்—முந்தும்
110. விருத்தராய்த்திண்ணையின்கண் வீற்றிருந்தார்தம்மைத்
திருத்தகுநல் லாள்வணக்கஞ் செய்தாள்—வருத்தமென்ன

(பி - ம்.) 1. ன்றன்னுடைய.

111. பெண்ணே யகத்திற் பிராமணனெங் கேயென்றார்
கண்ணீர் [1]ததும்பக் கவிழ்ந்துநின்று—புண்ணியரே

112. எங்கள் தகப்பனா ரேதோசொன் னாரென்று
தங்கள் மனதிற் சகியாமல்—எங்கேயோ

113. போனார் வருஷமொன்றா யென்று பொருமினாள்
ஆனா லறிவோ மடையாளந்—தேனனையாய்

114. ஒன்று நினைத்தயரே லுன்னா யகன்வருவா
னென்றுகண்ட செய்தி யியம்பினார்—வென்றிபெறு

115. சங்கரனார் கோவிலிலே தன்கணவன் போனதுவு
மங்கொருத்தி கையிலகப் பட்டதுவுஞ்—செங்கைத்

116. திரவியத்தை வீணிலே சிந்துவதுங் கேட்டாள்
வரிசைபெற்ற கற்புடைய மங்கை—பரிவுடன் வந்

117. தந்தணரைப் பின்சென் றனுப்பினாள் தன்னுடைய
சிந்தை மறுக்கஞ் சிலதீர்ந்தாள்—மைந்தனுடன்

118. பூங்குழலாள் வீற்றிருக்கும் போது பிறகொருநாள்
தூங்கிசைநல் யாழ்விறலி தோன்றினாள்-[2]பாங்குடனே

119. கேட்டருணீ யென்று கிரணமணி யாழெடுத்து
மூட்டு நரம்பை முறைதிருத்திப்—பாட்டி

120. னிசையும் நரம்பி னிசையும் பழத்தைப்
பிசையுநறும் பால்மதுரம் பில்க—[3]வசையிலாப்

121. பெண்பெருமாள் செங்கை பிடித்த மணவாளன்
பண்புடைய பேரெடுத்துப் பாடினாள்—[4]ஒண்பது[ம]

122. மங்கை முறுவலித்தாள் வாராய் விறலி[யே]
சங்கரனார் கோயில் தனைப்பாடி—அங்குள்ள

123. தாசிகளைப் பாடியவர் தங்கள் தொழில்பாடிப்
பாசிழையாய் பின்பவரைப் பாடென்றாள்—ஓசைபெறப்

(பி-ம்.) 1. துளும்பக். 2. பாங்கொடம்மா. 3. அசைவில்லாப்.
4. ஒன்பது.

124. பாடுவது மந்தப் படிப்பும் பரிவுடன்கொண்
டாடுவதுங் கேட்டா ளணங்கரசி—வாடிபெண்ணே
125. தோளுமென் கண்ணுந் துணைவ ரெனைப்பிரிந்த
நாளில் வலந்துடிக்க [1]நானுயிர்த்தேன்—காள
126. விடந்துடிக்க மைக்கண் விறலியின் றென்றோ
ளிடந்துடித்த காரணஞ்சொல் லென்றாள்—உடந்தைபெற்ற
127. நல்வரவிங் கென்வரவு நங்கா யுனைப்பிரிந்த
செல்வர்வரு வாரென்று தேற்றினாள்—வல்லி
128. பரிசில் கொடுக்கப் பயில்யாழ் விறலி
வரிசைகொடு வீதி வரலும்—புரிகுழலை
129. விட்டுநெடு நாளாய் வெறுத்ததறு கண்ணுனைப்
பட்டு மனந்தெளிந்த பான்மையனைத்—தெட்டும்
130. பரத்தையர் மோகமெனும் பாம்பின்வாய் நீங்கிச்
சிரத்தைபெறு திங்களனை யானைக்—கரத்திலவர்
131. சேர்த்துநகம் வைத்த சிறுதழும்பை யுத்தரிகம்
போர்த்து மறைத்த புயத்தானை—ஊர்த்தலைக்கண்
132. வந்தவுட னச்சமு நாணமும் வந்துடற்றச்
சிந்தனைதள் ளாடுஞ் செயலானைச்—சந்த
133. நறைகமழும் பூந்தார் நடலிங்க னைத்தன்
கறைகெழுவேற் [2]கண்ணெதிரே கண்டாள்—விறலியுஞ்
134. சென்றா ளிணையடிமேற் றெண்டனிட்டா ளய்யாநீர்
நன்றாக வந்ததே நன்மையென்றாள்—நின்றா
135. ளகத்திலுள்ள செய்திகளு மங்கே குழந்தை
சுகத்தி லிருப்பதுவுஞ் சொன்னாள்—மிகத்தளர்ந்து
136. நொந்தீர் திருவுடம்பில் நோவுண்டோ வித்தனைநாள்
செந்தூரை விட்டுத் திரிந்தீரோ—[3]தொந்தமில்லாத்

(பி-ம்.) 1. நானிருந்தேன். 2. கண்ணியெதிர். 3. சொந்தமில்லாத்.

137. தேவடியா ராசையெல்லாந் தீர்ந்ததோ யின்னமுண்டோ
சாவடியிற் போம்போம் தகைப்பாற—மேவி

138. [1]நரைக்கோலங் கொண்ட நயனத்தால் நங்கை
சிறைக்கோலம் பாருமினிச் சென்று—மறைக்கோல

139. வள்ளலே யென்றாள் விறலியவள் வார்த்தைகேட்
டுள்ளசெய்தி யெல்லா முரைசெய்தான்—பிள்ளைநீ

140. ஆதலினா லுன்னுடனே யந்தரங்கம் வேணபடி
யோதலா மன்றியதற் கொல்குவதேன்—கோதாய்கேள்

141. வாராத வூழிவிதி வந்து முடிந்ததென்றால்
ஆராலே கூடு மமைப்பதற்குத்—தோராயம்

142. எந்தப் பழிநடந்த தென்கோப முற்கோபம்
அந்தக் குணம்நீ [2]யறியாயோ—செந்தூரில்

143. [3]வாணுதல்நீ கேளாயென் மாமனார்க் கும்மெனக்கும்
வீணிலொரு பேச்சால் வெறுப்புவந்து—ப்ராணபத

144. மைந்தனையு நீத்து மனையாட்குஞ் சொல்லாமல்
அந்தரங்க மாய்ச்செலவுக் காயிரம்பொன்—சொந்தமாய்ப்

145. பையிலே கொண்டு பயணம்போ யன்றைக்குத்
தையலேசீவைகுண்டஞ் [4]சார்ந்திருந்தேன்-செய்யதமிழ்க்

146. கிட்ணா புரமறுநாள் சேர்ந்தேன்கிட் ணாபுரம்போற்
பட்டணம்வே றுண்டோவிப் பாருலகிற்—கட்டழகன்

147. சீமா னமிர்தகுணன் தெய்வச் சிலையெனுமெங்
கோமான்செய் தெப்பக் குளச்சிறப்புங்—காமருபூஞ்

148. சோலையுங் கோபுரத்தின் றோற்றமும் வேங்கடவ
ராலையமுங் கண்டங் ககமகிழ்ந்தேன்—மேலோங்குங்

149. காதலுட னேவய்யன் கட்டளையிற் சென்றுசம்பாச்
சாதமும் வாங்கிநன்றாய்ச் சாப்பிட்டேன்—போதுபுக

(பி - ம்.) 1. நறைக்கோலங் கண்ட. 2. யறிவாயே. 3. வாணுதலே. 4. சார்ந்தேன்.

150. நெல்லைத் தலத்திலே சென்றே னிமலனுக்குத்
தில்லைத் தலம்போற் சிறந்ததலம்—நல்லதொரு
151. பொற்றா மரையிற் புனலாடிப் பண்டைவினை
சற்றா கிலுமின்றித் தள்ளினேன்—முற்றுதவக்
152. கம்பை நதிக்கவுரி [1]காந்திமதி யம்மனிரு
செம்பொன் மலர்ப்பாதஞ் சேவித்தேன்—நம்பன்
153. திருவா திரைமறுநாள் தெர்சனையுஞ் சேவித்
தொருமாதம் நின்றேனவ் வூரில்—வருவா
154. ரறிந்த மனுஷரென் றவ்வூரை நீங்கிச்
சிறந்த புடைமருதூர்ச் சேர்ந்தேன்—பிறந்திறவாச்
155. சித்தனுக் காகத் திருமேனி சாய்ந்திருந்த
கத்தனைக் கண்டிரண்டு கண்குளிர்ந்தேன்—[2]வித்தகன்
156. தென்பிரம தேசத்தே சென்றுகயி லேசனையும் [வாழ்
அன்பினொடு செம்பொ னடிபணிந்தேன்--[3]பின்புசென்ற
157. பாவநா சத்தலத்தைப் பார்த்தாலு மாங்கவனைத்
தேவனா கச்செய்யுந் [4]திவ்யதலம்—மேவி
158. அருவிநீ ராடி [5]யமலனையுஞ் சேவித்
[6]தொருவினையு மில்லா தொழிந்தேன்-இருபொழுதும்
159. ஆங்காரம் [7]வேறின்றி யங்கங்கே சஞ்சரித்துப்
பாங்காய்த் தலவாசம் பண்ணினேன்—ஓங்கும்
160. உருவெழுத வொண்ணா வொருபொருளை யுக்ரப்
பெருவழுதி கண்ட பிரானை—மருவுமன்பர்
161. பேராசைக் கேயிணங்கு பெம்மானைப் புன்னைவனச்
சீராசைக் கேசென்று சேவிப்ப—ஓராசை
162. பற்றி நடந்தேனென் பாக்கியம்போற் சித்திரைக்
[8]கொற்றவிழா வுக்குக் கொடியேறிப்-பொற்றொடிக்கை

(பி - ம்.) 1. காந்திமதியினிரு. 2. பித்தன்வாழ். 3. இன்ப வனைப். 4. தெய்வதலம். 5. யமலனைச் சேவித்தே. 6. ஞெரு வினையு. 7. வேறன்றி. 8. கொற்ற திருவிழா.

163. யாவுடைய தேவியுமென் னய்யனுமாய் வெள்விடைமேற்
சேவைதரு நாளாந் திருநாளிற்—கோவிலின்முன்
164. சன்னதி வாசலிற்போய்ச் சந்தித்தேன் தெண்டனிட்டேன்
இன்ன லெல்லாந் தீர்ந்துகரை யேறினேன்—முன்
165. வீதிவலம் வந்தருளி மீண்டான் றிருவாசற் [னவனும்
சோதிமணி மண்டபத்தின் சுற்றெல்லாம்—வேதியரும்
166. சைவரும்வே றுள்ள சனங்களுங்கை கூப்பிநிற்குந்
தெய்வச் சபையின் சிறப்பெளிதோ—வெய்ய
167. பிணிமாற மண்கொடுக்கும் பேரருளெங் கோமான்
பணிமாறு காலம் பணிந்தேன்—தணியாத
168. ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்தினேன் காமவெள்ளந்
தானந்த வெள்ளத்தைத் தாண்டிவிட—மானேந்து
169. மைவிழியார் தட்டி வளையம் வருதலுமோர் [மவள்
பெய்வளையைக் கண்டுமயற் பேய்கொண்டேன்-தொய்யு
170. சிற்றிடையும்பட்டுடையுஞ்செண்பகப்பூம்பந்துகொண்டு
சுற்றிய கொண்டைச் சொருக்கழகும்-பொற்குழையும்
171. வச்சிரத் தோடுமவள் மாணிக்கப் [1]பூண்முலைமேற்
கச்சு மணிக்கடகக் கைவீச்சுங்—கெச்சமும்
172. பாதத் துணைச்சிலம்பும் பாடகமு மென்னறிவைப்
பேதித்த கோலப் பிடிநடையுஞ்—சோதிமணி
173. மூக்குத்தி முத்து முகந்த திருப்பவள
வாய்க்குட் குறுஞ்சிரிப்பின் மார்க்கமும்-நோக்கத்தால்
174. பார்த்தேன் மிகவும் பரவசமா னேனுடம்பு
வேர்த்தே னுயிர்த்தேன் வெதும்பினேன்-கீர்த்திபெறு
175. மெங்கோனுங் கோயிற் கெழுந்தருளும் வேளையிலே
பைங்கோதை நல்லாளும் பாங்கியரும்—அங்கேயென்

(பி - ம்.) 1. பூண்முலையிற்.

176. ஆவியுங் கண்ணு மறிவுமவள் பின்தொடரக்
கோவிலுக்குள் ளேநடந்தாள் கொஞ்சமோ—பாவி
177. மணியிழந்த பாம்புபோல் வாசலிலே நின்றேன்
பணிமொழியாள் தன்வரவு [1]பார்த்தேன்-துணிவென்னும்
178. என்னிரு கண்களுக்கும் ஏதோ சடுதியிலே
கன்னி வருவதுபோற் காண்பிக்கு—மந்நேரஞ்
179. செஞ்சிலம்புங் [2]கேட்டுத் திகீர்திகீ ரென்னுநெஞ்சங்
கொஞ்சமல்ல வென்விரகக் கோட்டாலே—வஞ்சியவள்
180. தட்டியுங் கையுமாய்ச் சாய்ந்துநின்ற தூணைப்போய்க்
கட்டி [3]யணைக்கவுங்கை காலெழும்புங்—கெட்டேன்
181. இதுவென்ன மோக மிதுவென்ன தாகம்
இதுவென்ன [4]சோக மெனக்கு—மதுமலர்ப்பூங்
182. கோதையு மத்தறுவாய் கோவிற் றொழின்முடித்தென்
வேதனை தீர வெளிவந்தாள்—மாதரசி
183. சந்த்ரோ தையஞ்சூழ்ந்த தாதியரே நட்செத்ர
மிந்த்ராணி யுந்த்ராணிக் கீடல்ல—பைந்தொடியைக்
184. கண்ட ரிஷீசுரருங் காமிப்பார் நாணாசை
கொண்ட தபூர்வமென்று கூறுமோ—ஒண்டொடிதன்
185. பாங்கியரி லேயொருத்தி பற்பமுக வல்லியெனும் [க்கு
பூங்குழலாள் கிட்டமெள்ளப் போயடுத்தேன் - ஈங்கும
186. முன்னே நடக்குமிந்த மோகினியார் பேரேது
மின்னேசொல் லென்று [5]விளம்பினேன்—தன்னுருவுங்
187. கண்[ண]னுருவு மொன்றாக் காட்டிநின்ற சீராசைப்
[6]பண்ணவன்றன் கோயிற் பரிகலத்தில்—எண்ணு
188. முதன்மைக் குடிப்பிறந்த மோகன ரம்பை
மதனுக் கபிஷேக மாலை—யிதமித்த

(பி - ம்.) 1. பார்ப்பேன். 2. கேட்குந். 3. யணைக்கவுமென். 4. சோப. 5. விசாவினேன். 6. பண்ணவனார்.

189. நங்கள் குடிக்கு நடுநா யகமான
திங்கள் வதனத் திருப்பாவை—மங்கைபேர்
190. அந்தணரே கேளு மதிரூப [1]ரத்னமென்றாள்
இந்துநுத லாளுக் கிணங்குமே—தொந்தமங்கே
191. கூட்டுவித்தா லார்தடுத்துக் கொள்வார் சிவன்செயல்நின்
றூட்டுவித்தா லாரொருவ ராடாதார்—கேட்டு
192. மடிவுவா ராமல் வயிரவனுக் கங்கே
நெடியவட மாலைக்கு நேர்ந்தேன்—துடியிடையாள்
193. சன்னதி வீதிவிட்டுச் சந்திக்குத் தென்புறமாய்த்
தென்னமர நிற்குந் தெருவாசல்—அன்னதொரு
194. பாரமனை யுட்புகுந்தாள் பாங்கியெனும் பற்பமுக
நேரிழையாள் மாத்ரமங்கே நின்றுகொண்டாள்—வாரு
195. வேதியரே யெங்கே விடுதியென்றாளென் வரவை[மையா
யாதி முதலா யறிவித்தேன்—பாதியும்நான்
196. சொல்லுமுன்னே யென்கருத்தைக் கண்டாள் சுகக்காரி
வல்லமைபோ லில்லையொரு மாதருக்கு—நல்லதிங்கு
197. நில்லுமென்று போனாள் நினைத்தபடி யேமுடிப்பாள்
இல்லையென்று வாராளென் றெண்ணினேன்—ஒல்லையிலே
198. வந்தா ளவள்பிறகே வந்தொருத்தி கைலாகு
தந்தாள் நடந்தேன் தரிப்பேனோ—[2]முந்தநான்
199. உள்ளுத் தலைவாச லுட்போனே னப்போதோர்
வெள்ளைத் [3]தலைச்சி வெளிவந்தாள்—தள்ளரிய
200. பேரனார் வந்தீரோ வென்றாள் பிறகொருத்தி
வாருங் கொழுந்தனார் வாருமென்றாள்—ஓர்சிறுபெண்
201. அத்தா னெனவந் தழைத்தா ளவரவருக்
[4]குத்தாரஞ்சொல்லிமனை யுட்புகுந்தேன்-சித்திரப்பூம்

(பி - ம்.) 1. ரத்னமென்றால். 2. முந்தனாள். 3. தலைநாச்சி வெளியில்வந்து - தெள்ளரிய. 4. குத்தரங்கள்.

202. பட்டக சாலையிலே [1]பாய்விரித்தார் போயிருந்தேன்
தட்டுநிறை யச்சுருளுந் தான்பரப்பிப்–பெட்டியிலே
203. [2]கெந்தப் பொடிவைத் தனுப்பினுள் கிஞ்சுகவாய்ப்
பைந்தொடியைப் பெற்ற பழிகாரி—வந்தெதிரே
204. நில்லாளா முள்ளரங்கி [3]லேநின் றுபசாரச்
சொல்லா லுரு[க்]கத் தொடங்கினுள்—கல்லு
205. முருகுமே யன்றைக் கொருநன் னிமித்தங்
கருட தரிசனங்கண் டாளாம்—பெரியதிண்ணை
206. மூலையிலே சொன்ன முகிழ்த்தக் கெவுளியொருக்
காலுமில்லை யாம்விடியற் காலத்தே—பால்வார்த்துத்
207. தங்கச்சி சோறுண்ணுந் தாலத்தோ சீனியிலோ
யெங்குக் கிடந்துதோ யெவ்வகையோ—செங்கைக்குள்
208. மஞ்சளகப் பட்டுதாம் வந்துதுகல் யாணமிது [தனில்
கொஞ்சமல்ல நன்மையென்று கொண்டாளாம்–நெஞ்சு
209. எண்ணியவா றிங்கே யெழுந்தருளி னீர்நாங்கள்
[4]பண்ணியபூ சாபலத்தின் பாக்யமன்றோ-புண்ணியரே
210. கைந்நிறையப்பொன்கொடுத்துக்கண்ணிறைந்தமாப்பிள்ளை
மெய்ந்நிறையக் கட்ட விதிகண்டீர்—மைந்நிறைந்த [யை
211. கண்ணுளுக் கேற்ற கணவர்நீர் கண்டவுடன்
உண்ணுமற் பூரித்த தென்னுடம்பு—பெண்ணனையீர்
212. ஆரங்கே மெத்தைதட்டிப் போடுங்கோ ஆடரங்கை
வேருங் கொழுந்தும் விதானியுங்கோ—பாருங்கோ
213. குத்து விளக்கையென்றுள் கூறும் வெகுமான
மித்தனையுஞ் சும்மாவந் தெய்துமோ—பத்திவிடு

(பி - ம்.) 1. பாய்விரித்தாள். 2. கெந்தபொடி மேல் வைத். 3. ல் நின்றுளுபசாரச். 4. பண்ணிய பூசா பலனன்றோ.

214. காதிற் கடுக்கனுமென் கைந்நிறைந்த மோதிரமு
[1]மாதிப் பசும்பொன் னரைஞாணும்—கோதி

215. முடிந்த குடுமி முடிப்பூவுங் காதில்
வடிந்த சவாது மணமும்—படிந்ததொரு

216. பட்டுக்கை வாளையுமென் பையிற் கலீரென்று
விட்டுக் கிலுங்கும்வெள்ளி வெண்டையமு-மிட்டவரிச்

217. சந்தனமு நானிருக்குந் தந்தியுங் கண்டுவிட்டால்
வந்து விடாதோ மரியாதி—சொந்தமாய்

218. ராச வரிசை நடக்குதல்லால் [2]உன்னணை
வேசைமகள் பாங்கோ விளம்புங்கால்—வாசமலர்க்

219. கோதையும் வெந்நீர்க் குளித்தாளென் றுங்கொருத்தி
ஓதினள் மற்றொருத்தி யோடிப்போய்—மாதரசி

220. கட்டுவற்கங் கொண்டுவந்தாள் கண்ணாடியுமுடைமைத்
தட்டு மெடுத்தொருத்தி தாங்கினள்—திட்டிநுழைந்

221. தத்தனையுங் கொண்டுபோ யாடம் பரஞ்செய்தா
[3]ரெத்தனையுந் திட்டென் றியம்புவேன்—சுத்தரத்ன

222. வல்லியென்றார் பாங்கியென்னை வாருமென்று கைகொடுத்
[4]மெல்லிநல்லாள் தன்படுக்கை வீட்டிலே—செல்ல [தாள்

223. விடுத்தாளங் கேகிடந்த மெத்தையிலோர் போது
படுத்தாலுந் தீருமே பாவம்—தொடுத்தசையுஞ்

224. சங்கிலியோ தூங்குமஞ்சக் கட்டிலோ சாளரமோ
இங்குலிக வன்னத் தெழிற்கதவோ—வங்காளப்

225. பச்சையும் பஞ்சுமிட்ட பாரத் தழுவணையோ
மெச்சியமேற் [5]கட்டு விதானிப்போ—இச்சையுடன்

(பி - ம்.) 1. மாணிப். 2. என்னணை. 3. ரெத்தனையந் தத்தென். 4. மெல்லியலாள். 5. கட்டிவிதானமோ.

226. பார்த்துடம்பு பூரித்தேன் பாங்கியருந் தானுமா
யார்த்தசிலம் போசைகலீ [1]ரென்றலம்பப்—போர்த்த
227. சலவையுங்குப் பென்ற சவாது மணமுங்
கலவை மணமுங் கமழக்—குலவுபெடை
228. யன்னமென வந்தெ னருகே கவிழ்ந்துநின்று
ளின்னநினைத் தாலுமன மேங்குமே—சன்னையாய்ப்
229. பாங்கியரும் போய்மறைந்தார் பையவந்து மாமியா
ரோங்குமதிட் பக்கத் தொதுங்கிநின்று—நீங்களிங்கே
230. வந்ததே பாக்யமப்பா மார்க்கண்டன் போலிருப்பீ
ரிந்தவூர் பொல்லா விடும்பையூர்—அந்தரங்கம்
231. போலப் பழகுவார் பொல்லாப்புண் [2]டாக்குவிப்பார்
காலப்ர மாணக் கலிகண்டீர்—வாலப்
232. பருவமிது தேவடியார் பாசாங்கு செய்வார்
திருவுளமுண் டேயுதவி [3]செய்ய—ஒருவருக்கு
233. மிங்குப் பொறுப்பில்லை யெங்கள் குடியிருப்புச்
சங்கைப்பா [4]டென்னத் தகாதுநீர்—நங்கை
234. சிறியாள் லவலேசந் தேவடியார் மாற்கம்
அறியாள் பசலைப்பெண் ணய்யா—நெறியாய்
235. நடக்கினும்பொல் லாப்பாய் நடந்தாலு முற்றும்
அடைக்கலமாய்க் கைக்கொண் டருளும்—படைக்கிற்
236. பணமேது பாஷாணம் பண்பாய் மனுஷர்
குணமே பணமென்று கொள்வேன்—மணவறையி
237. லின்றுதந்த காட்சிபோ லென்சீவ னுள்ளமட்டும்
நன்றிபெற வாழ்ந்திருங்கோ ணன்காண—என்று

(பி - ம்.) 1. ரென்றியம்பப். 2. டாக்கிவைப்பா. 3. செய்யும். 4. டெண்ணத்.

238. மகளை யழைத்தாள் மணிமுதுகை நீவி
முகமுந் தடவியுச்சி மோந்தாள்—சுகமே
239. யிருமகளே யென்றனுப்பி யேகினாள் வந்தென்
னருகிலிருந் [1]தாள்பெண் ணரசி—பொருமலைநான்
240. எங்கே யடக்குவே னென்றீ பரத்து முன்னே
அங்கேயு முண்டோ [2]வபிமானஞ்—சிங்கார
241. வாச லடைக்கவில்லை வாடை பரிமளங்கள்
பூசவில்லை பாக்குமுதற் போடவில்லை—பேசுவதென்
242. ஆடை முழுது மவிழ்க்கவில்லை பூண்முலைமேல்
வாடை ரவிக்கைமுந்தி வாங்கவில்லை—கூடி
243. [3]எடுத்தே னணைத்தேன் ரதிகேளி யாடத்
தொடுத்தேனி தென்ன துரியம்—படுத்த
244. சுகங்கள் மிகுந்து துவண்டு துவண்டு
முகங்கள் முகந்து [4]முயங்கி—நெகிழ்ந்து
245. குலைந்தது கொண்டை [5]குழைந்தது கொங்கை
உலைந்தது செம்பொ னுடம்பு—கலைந்த
246. திலங்கு பசும்பொ னிணங்கு நிதம்ப
மலங்க முகங்க ளலம்பி—நலங்கொள்
247. நறுந்துகி லெங்கும் நனைந்து [நனைந்து]
மறந்திகு சிந்தை மருண்டு—சிறந்த
248. பெருந்துடை யுந்துடை யும்பிரி வின்றி
நெருங்க மருங்கு நெளிந்து வருந்த
249. இதழ்க்குறி தைக்க வெனக்கு மவட்கு
மதத்த களிப்பு [6]மயக்க—இதத்த

(பி - ம்.) 1. தாளென்னரசி. 2. அடிமாணம்-சங்கையாய் 3. எடுத்தணைத் தேனரதி கேளிக்கையாடத். 4. முயங்க. 5. குலைந்தது. 6. மயக்கு-மிதத்த.

250. [1]பிடர்க்குளி றுக்கு பிறைக்குறி வைக்க
மடற்கமு கெட்டு வகுப்பில்—நடத்து
251. சிறுக்குரல் மிக்க செவிக்கமிர் தொப்ப
[2]வுறிக்கை யிணைக்கை யுடற்குள்—இறுக்க
252. வளைகள் சிதற [3]மழலை பதற
முளைவெண் ணிலவின் முறுவல்—விளைய
253. இருவ ருடலு மிருவ ருயிரு
மிருவர் மனது மிளக—வருகுது
254. போக மெனக்குப் பொறுதடா வென்றுசண்ட
வேக [4]முடனெழும்பி மேற்கொண்டாள்—நாகரிகக்
255. காதோபொன் னோலையோ காருண்ய வாண்முகத்தின்
மீதோ டியகோல வேர்வையோ—மாதுநல்லாள்
256. [5]தத்தரமோ வண்டுறுக்கோ தப்பி முறைமயங்கு
முத்தரமோ கூடு மொருமிப்போ—எத்தையென்று
257. சொல்வே னுபரித் தொழிலுக் கவளுடனே
வில்வே ளனுபவிக்க வேண்டாவோ—கொல்வாள்
258. எளிதாய் விடுவாளோ யானுமொரு வாறு
நெளியா துளம்பெலத்து நின்றேன்—களிகூர
259. மெச்சினு ளாடவனீ [6]யாமய்யா வேறொருவர்க்
[7]கிச்சியா துள்ள மினியென்றாள்—சச்சாய்
260. நடந்துதோ சம்போக நாகரிக மாகக்
கிடந்துதோ ராண்டுசெல்லுங் கேட்கக்-[8]கடந்ததொரு
261. காமசல ராசிப்ர வாகம் கரைபுரண்டு
பூமலர் மெத்தைப் புறநனையத்—தாமதஞ்சற்

(பி-ம்.) 1. விடிகுஞ்சிரக்கள்; பிடர்க்குளி றுக்கப். 2. வுறுக்கி. 3. மலைகள். 4. முடனேயெழும்பி. 5. தத்தமே. 6. யாமடா. 7. கிச்சையதுள்ள மினிதென்றாள்-அச்சாய். 8. கிடந்ததொரு.

262. றில்லாது போக மிருபேர்க்கு மொத்திருந்த
சல்லாப [1]போக சமயத்தே—கொல்லாமற்
263. கொல்லவோ வந்தாய் கொலைகாரா வென்றுசற்றே
மெல்ல மழலை மிழற்றினாள்—வல்லியங்கே
264. தன்களையும் வேர்த்த சரீரமுமோர் சோபைதர
என்களப மார்பி னிடைவீழ்ந்தாள்—மின்கொடியை
265. அத்தறுவாய் பார்க்கவெனக் காயிரங்கண் வேண்டாவோ
முத்தியசெவ் வாயும் முகமுமாய்—நித்திரைபோய்
266. அங்கே விடாய்தீர்ந் தெழுந்திருந்தா ளய்யாமற்
றெங்கே துகிலென் றெனைக்கேட்டாள்-செங்கையினால்
267. வாங்கியொரு தட்டுடுத்தாள் மற்றத் துகில்கொடுங்கை
தாங்கினாள் நானுமவள் தானுமாய்—ஆங்கே
268. [2]வெளியில்வந்து நின்று விடாயாறி மீளத்
தளிரணைமேற் சென்ற தறுவாய்—இளமுலையைப்
269. பார்த்தாள் நகக்குறியைக் கண்டாள் பழிகாரா [யினும்
தூர்த்தாவென் றாள்சரிந்தாள் தோளின்மேல்-வார்த்தை
270. பெண்மையினும் சம்போக [3]லீலையினும் பேயாக்கி
உண்மை மனத்தை யுருக்கினாள்—கண்மயங்கு
271. நித்திரையி லேகொடுங்கை நீங்கினா லுஞ்சகியாள்
அத்தனையும் பொய்யென் றறிவேனோ—சத்தியமாய்
272. உள்ளபடி கொண்டே னுதயகா லத்திலந்தக்
கள்ள நெடுநீலி கையிலே—கொள்ளையாய்
273. எண்பதுபொன் வாரிக் கொடுத்தே னெழுந்திருந்தேன்
தண்புனல்பாய் நாகசுனை தன்னிற்போய்ப்-பண்புடனே
274. சந்திபண்ணி னேன்சோமன் தப்பினேன் தப்புதற்குச்
சிந்தை பொறாது திகைத்துநின்றேன்—முந்தமுந்த

(பி - ம்.) 1. சோக. 2. வெளியில்வந்தேக. 3. லீலையெனும்

275. மஞ்சள் துவண்ட [1]மணம்படிந்து போவதுதான்
கொஞ்சமோ வுள்ளங் கொதியாதோ—நெஞ்சுமகிழ்ந்
276. தந்தணர்கள் வீதியிலே சென்றேனப் போதொருத்தி
சந்தனக்காப் பாய்ப்பெற்ற தாயைப்போல்-வந்தெனது
277. பிள்ளையைப்போ லேயிருந்தாய் பிள்ளாய்நீ யாரென்றாள்
உள்ளபடி சொன்னேன்பே ரூரெல்லாம்—மெள்ள
278. அகத்திற் கொடுபோனா ளன்புடனே யெல்லாம்
முகத்தில் தெளிந்துகொண்டாள் முற்றும்—மிகத்தயவா
279. யுண்ணப் பழையதிட்டாள் உள்ளிருந்து சாப்பிட்டேன்
எண்ணப் படாதுகறி என்னாணை—புண்ணியவதி
280. தேகமிந்தத் தேகநான் செய்ததிலே பாரமில்லை
ஆகிலும் நான் பிள்ளை யவளுக்கே—ஓகைபெறு
281. காலத் திருநாளிற் கண்ணுக் கடங்காதென்
மாலைக் குழலி வருங்காட்சி—லீலைவிளைத்
282. தென்னுடனே ராத்ரி யிருந்து வருந்திவிட்ட
வன்னமுள்ளபொன்னுடம்பின்வாட்டமும்-பின்னுமுன்னுந்
283. தள்ளிநெருங் [2]குந்திருநாட் சந்தடிக்குள் ளேயுமென்மேற்
கள்ளமுடன் போட்ட கடைக்கண்ணும்-பிள்ளும்
284. அதரக் குறியு மதைப்பிறர்கா[3] ணாமல்
பதலப் படுத்திவரும் பண்பும்—இதமாய்ப்
285. [4]பிடரியில்நான் வைத்த பிறைக்குறியுங் கண்டேன்
உடலம்பூ ரித்தே னுடனே—தொடர்பிடியாய்
286. ஆள்விட் டழைத்தாள் அழைத்தவுடன் போய்ப்புகுந்
வாளொத்த கண்ணாள் மனையிலே—நாளிட்டுச் [தேன்

(பி - ம்.) 1. மயம்படிந்து. 2. கித்திருநாட். 3. ணாமல்மறை. 4. பிடரில்நகம்.

287. [1]சோதிடம் சொன்னான் சுகமென்று மாமியார்
காதல் மகளையுமென் கைக்கொடுத்து—மாதரசி

288. சென்மித்தாள் வேண்டியதைத் தேடினா ளும்முடைய
தன்மத்தி லுண்டெல்லாச் சம்பத்தும்—என்மட்டோ

289. நாலு தலைமுறையாய் நாங்க ளொருவன்கீழ்
மாலிமையாய்ப் பெண்டிருந்து வாழ்ந்ததல்லால்-சாலமாய்த்

290. தேடியுண்ண மாட்டோமென் சேயிழையிந் நாள்வரைக்கும்
நாடியது மில்லையொரு நாயகனைக்—கூடிய

291. நேரபல னேவலியச் சொன்னா ளவள்நினைத்த
காரியநான் மீறக் கடவேனோ—நீரிவளைப்

292. பெண்டுவைத்துக் கொள்ளுமென்று பேசினாள் முற்றுமிவள்
உண்டுநமக் [2]கென்றுநம்பி யொப்பினேன்—பண்டுள்ள

293. மாப்பிள்ளை மாரை மறந்தா ளவளெடுத்த
கோப்பெனக்கு நல்லதோ கூறுங்கால்—சாப்பிடத்தான்

294. நேரமுண்டோ வேறே நினைவுமுண்டோ ஆண்பிளைக்கு
வீரமுண்டோ பெண்மோக மேற்கொண்டால்—பாரமென்

295. வைத்தாள் செலவுக்குமாதவழி நூறுபொன்னும்[மேல்
உத்தார மென்றேன் ஒறுப்பேனோ—முத்துமுத்தாய்ப்

296. பெண்டுவைத்த மாப்பிள்ளையைப் பேர்சொல்லா ளாமத்தை
கண்டமட்டி லேஒழிப்பாம் கைநெரிப்பாம்-முண்டையவள்

297. அக்காள் கொழுந்தன்மேல் ஆணை கடவாளாம்
சிக்காதோ என்போல்வார் சிந்தனைதான்—எக்காலும்

298. தூக்கமுண்டோ கண்ணுக்குத் தூங்காச் சிவன்ராத்ரி
நீக்கமுண்டோ எங்களுக்கு நித்தமுண்டு—நோக்கமற

299. மாத மொருக்கால் மனைவிலங்கு நாள்மூன்று
மோதுவதேன் மூன்று யுகமன்றோ—வேதனையாய்ப்

(பி - ம்.) 1. சோதிரிஷம். 2. கென்று சொலி.

300. பள்ளி யறைக்குட் படுத்திருப்பே னாலாநாள்
வெள்ளி யுதிக்குமுந்தி மெல்லியல்போய்த்—தெள்ளு
301. புனலாடி வந்தாள் புணர்ச்சியின்றி யெவ்வா
றெனைநீ மறந்திருந்த தென்றாள்—கனவிலே
302. கண்டேனுன் னோடுதினங் கைகலந்தே னென்றுமுத்திக்
கொண்டேனைக் கண்சிவந்து கோவித்தாள்-உண்டாச்சோ
303. நித்திரையுன் கண்களுக்கு நீகனவு காணவென
மெத்த மனம்பொருமி விம்மினாள்—அத்தனையும்
304. சொல்லும் பொழுதெளிதோ தோகைநல்லாள் [1]பாவனையிற்
கல்லுங் குழைந்து கரையாதோ—சொல்லுகின்ற
305. கைப்பொருளை யெண்ணுமோ கன்னியனு போகமே
மெய்ப்பொருளென் றெண்ணினேன்வேறில்லை-யிப்படியே
306. [2]தேனு மலுரித்த தீம்பாலும் போற்கலந்து
நானு மவளும் நடக்குநாள்—மானூர்க்
307. குடியிருந்த வேதியரிற் கோதண்ட னென்போன்
முடியமறை நூலுணர்ந்த முன்னோன்—வடிவிலே
308. கன்னல்வில்வே ளொப்பான் கனகாவி யப்ரசங்கி
யென்னுடனே நட்பாய்வந் தெய்தினான்—பின்னமற
309. வெங்களிலே யொன்று யிருந்தோ மவனேயென்
வங்கணத்துக்கேற்றபிள்ளை மாணிக்கம்-அங்கொருநாள்
310. என்செய்தி யைக்கேட்டான் யான்சொன்னே னப்பொழுது
தன்செய்தி யைக்கேளாய் தம்பியென்றான்-முன்செய்த
311. கன்மவினை யாராற் கடக்கப் படுமெனக்குச்
சென்மதல மானூர் சிலகாலம்—நன்மையாய்த்
312. தாதைசொல்லுக் கீழே நடந்தேன் தமையன்கை
மோதிரக் கல்லின் முகாந்திரமாய்—நீதிகெடச்

(பி - ம்.) 1. பாவனைக்குக். 2. தேனுங்கதுசித்த; தேனுநதிரித்த.

313. சொல்லாத வம்புதும்பு சொன்னான் பிதாவுமெனைப்
பொல்லாத துர்ச்சனா போவென்றான்—நல்லதென்றே

314. அன்னைகிட்டப் போய்நின் றழுதே னவளுக்கு
மென்னிடத்தில் வார மெளிதல்ல—சன்னையாய்

315. உள்ளுக்குப் போனா ளொருசாளி கையெடுத்தாள்
மெள்ளக் கொடுத்தாள் வெளிவந்து—பிள்ளாய்

316. சதுருடனே போய்வடக்குத் தாண்டிப்போ காமல்
மதுரைமட்டி லேதிரும்பி வாவென்—றுதிர்தடங்கண்

317. நீராலே என்னை நிறையமுழுக் காட்டினாள்
ஆராலே கூடுமிந்த ஆதரவு—தோராயந்

318. தாயா ரடியிணைமேல் தாழ்ந்தேன் விடைகொண்டேன்
பேயான பாவி பிறப்பட்டேன்—போயுலகில்

319. அங்கங்கே சஞ்சரித்தே னப்பாலுன் போலிந்தச்
சங்கரனார் கோவில் தனில்வந்தேன்—உங்கள்

320. அதிரூப ரெத்னமெனு மாயிழைக்கு மூத்த
சதிகாரி மோகவல்லி தன்பால்—விதிகொடுபோய்

321. விட்டதினா லிந்த வெறுமையா னேனென்று[டுண்டோ
பட்டதெல்லாஞ் சொன்னானோர் பாரதம்போல்—மட்

322. முன்பு [1]தலைமகளாய் மோகவல்லி மாத்ரமல்லாற்
பின்பு நெடுநாளாய்ப் பிள்ளையின்றிப்—பொன்பறிக்கும்

323. அத்தையனு ராகவல்லி யம்மையார் நோன்பிருந்து
நித்தியலு நாகசுனை நீராடிச்—சுத்தமாய்

324. உண்டுசிவாலயத்தினுள்ளே [2]தவங்கிடந்து[டொடியைப்
கெண்டையங்கண் [3]ணாட்கதுவே கெற்பமாய்—ஒண்

325. பெற்றா ளதிரூப ரெத்னமென்று பேரிட்டாள்
வற்றாத [4]செல்வம் வளர்த்தியாய்—முற்றினாள்

(பி - ம்.) 1. தலைமகள். 2. தவங்கிடந்தாள். 3. ணாளதுவே. 4. செல்வ.

326. பேதை பெதும்பைபோய்ப் பின்னைத் [1]திரண்டுவிட்டாள்
மாதுபன்னி ரண்டு வயதிலே—கோதைக்குப்
327. புத்திசொன்ன தாய்ப்பாவி பூராயங் கேளென்ரு
னத்தனையு மெங்கே [2]யறிந்தாளோ—குத்துமுலை
328. பாக்களவு தோன்றும் பருவத்தே தன்மகளை
ஆக்கமுட னுட்கொண் டருகழைத்துப்—பாக்ய
329. மொருவர் வசமோ யுனக்குநல்ல வாலப்
பருவமிது தேடியுண்ணப் பக்வங்—குருவசனந்
330. தப்பினுந் தாய்வார்த்தை தன்னை யுபதேச[பொருள்கள்
மெய்ப்பொருளாய் கொள்ளுவதே மேம்பாடு—கைப்
331. உள்ளவரை முற்பணையங் கேளாதே யுள்படுத்துக்
கள்ளவித மெல்லாங்கேள் கண்மணியே—மெள்ள
332. வரவழையுன் வீட்டிலே வந்தா லெதிர்போய்ப்
பரவு வெகுமானம் பண்ணு—தெருவிலே
333. கண்டா லெழுந்திருந்து நில்லு கனமோகங்
கொண்டார்போல மெத்தக் குழைந்துவிடு—பெண்டாக
334 வைத்தருளும் வேறே மனம்பிடிக்கு தில்லையென்று
சத்தியமாய்ச் சும்மா தலையிலடி—[3]நித்திரையை
335. ஆசைப் படாதே யரைவிளைந்தா லன்றிநம்போல்
வேசைக்கு வெள்ளாண்மை வேறுண்டோ-பேசையிலே
336. வேற்றொருத்தி பேச்செடுக்க வொட்டாதே விம்மியழு
தூற்றுகளக் கண்ணீ ருகுத்துவிடு—தூற்றுங்
337. களவுவெளி வாராமல் கைந்நகத்துக் குள்ளே
மிளகுபொடி வைத்தவளே வேசை—இளநேரம்
338. வீதியிலே வந்துநில்லு வேடிக்கை பண்ணுகொண்டை
கோதி முடிக்குங் குஞ்சலம்போல்—பாதேயுன்

(பி - ம்.) 1. திரண்டாளாம். 2. யறிந்தாளோ. 3. நித்திரையில்.

339. னுத்தரிகஞ் சோர வுபயமுலை காட்டிமறை
யத்தனையும் வேசைக் க[ ]டவன்றோ—துத்தாகத்

340. [1]தெட்டித் தொழில்நடத்தும் தேவடியார்க் கல்லவோ
கட்டித் திரவியங்கள் கைசேரும்—சட்டமாய்ச்

341. சஞ்சரிப்போர் வந்தால் [2]தராதரத்துக் கேற்றபடி
கொஞ்சி மலரணைமேற் கூடியிரு—மிஞ்சு

342. கடினக்கா ரர்வந்தாற் கைச்சரசத் தோடே
குடிலத்தாற் கொஞ்சிக் குணும்பிப்—[3]பிடிபாடாய்ச்

343. செய்யுந் தொழிலறிந்து செய்து வசப்படுத்தி
மெய்யெங்கு மோடி விரீரென்றாற்—பையவெழுந்

344. தந்நேரங் கூடி யதுகொண்டு பூரையிடு
பொன்னேசும் மாவுடம்பைப் போடாதே—பின்னை

345. மதனூல் படித்து வருவார் சிலபேர்
இதமாகக் கூடி யிருந்தாற்—பதறுமற்

346. கூச்ச மினிப்பொறேன் கொல்லாதே கார்யமெனக்
காச்சுதென்று கட்டி யணைத்தெடுத்து—மூச்சடக்கிக்

347. கன்னத்திற் பூணக் கடித்தா லதுகொண்டு
தன்னைத் தனக்குள்ளே தான்மகிழ்ந்து—பின்னைத்தான்

348. பாராட்டான் விட்டு விடுவான் பழிகாரி
சீராட்டோ காமஞ் செலவிடுதல்—போராட்டாய்த்

349. [4]தம்பனைக்கே தேனு மொன்றைப் பூசித் தழுவவரும்
வம்பரைப்பே யாக்க மருந்துண்டு—செம்பரத்தம்

350. பூவிலூ [5]மத்தப் புழுப்போட் டரைத்தபொடி
தூவிலங்ங னேயடங்குந் துன்மார்க்கம்—நாவலவர்

(பி - ம்.) 1. செட்டித். 2. தராதலத்துக். 3. பிடிபடாச். 4. தம்பனத்தே. 5. மத்தம் பொழுப்போட்.

351. வந்தாலுஞ் சும்மா வரச்சொல்லு நாலிரண்டு
தந்தாலு மாதாயந் தக்கினது—விந்தையாய்
352. எப்படித்தான் கூடி யிருப்பினும்பின் வாங்காமல்
அப்படியே கூடி யனுப்பிவிடு—தப்பரையும்
353. பொய்யா சையுமல்லாற் பொன்னே யொருவர்மேல்
மெய்யாசை கொண்டவளும் வேசையோ-கைப்பிடியாய்
354. ஊர்மணியக் கார னழைத்தா லுடனேபோ
பேர்மகிமை கொண்டு பிழைக்கலாம்—ஆர்வரினும்
355. முன்புமடிச் சீலை முடிப்பு நெகிழ்க்கவிட்டுப்
பின்பு [1]நெகிழ்த்துன் பிடைவையைநீ—யன்புபெறச்
356. சல்லித் தனம்பேசுந் தாறுமா றுக்காரக்
[2]குல்லைத் திருடரைநீ கூடாதே—கல்லுக்குள்
357. நாருரிக்கி றுள்சிறுக்கி நாலாங் குடியாள்தன்
காரியத்தைக் கேட்டாற் கதைகண்டாய்—பேராய்த்
358. தலையெடுக்கு நாளிலொற்றைத் தாலிமுத லில்லை
விலைமதிக்கக் கூடாதென் மின்னே—முலையிலிட்ட
359. முத்துவட மிப்போது முச்சூடும் தேடினு
ளத்தனையும் பூண்டா லசைவாளோ—இத்தனையும்
360. பெற்றதாய் சொன்ன பிடிப்பின் படிநடந்தோ
மற்றதிலோ சொல்லாய் மகளேநீ—யிற்றைவரை
361. யென்காலம் போக்கினே னேழைப்பெண் மூத்தமகள்
உன்கால மாச்சுதினி யுன்னிச்சை—மின்கொடியே
362. புத்தியுண்டாய் வாழென்று போதித்தாள் வெள்ளரி
வித்திவிடப் பாகல் விளையுமோ—[3]தத்தியமீன்
363. குஞ்சுக்கு நீச்சுக் கொடுத்ததா ரத்தனையும்
வஞ்சிக்குத் தன்படியே வாராதோ—மிஞ்சிப்போய்

(பி - ம்.) 1. நெகிழுன். 2. குல்லத் திருடருடன். 3. தத்திமீன்.

364. அந்தச் சணமே யணிவிளக்கி லேகொளுத்தும்
பந்தத்தைப் போலோடிப் பற்றினாள்—சந்ததமும்
365. அப்படியே யெல்லா மவளுக்கே தேடியிட்டுக்
கைப்பொருளைத் தோற்றுக் கழிவோரு—மைப்படிவேற்
366. கண்ணாள் பொருட்டாற் கடன்காரர் வந்திழுக்க
உண்ணா மறிப்பி லுடைவாரும்—பெண்ணரசி
367. பாரமனை வாசலையே பார்த்தகண்ணும் பூத்துப்போய்த்
தேரடியில் நின்று திகைப்பாரும்—ஓரொருகால்
368. ஆவலுடன் கேட்பாளென் றானவெள்ளை வெற்றிலையும்
சீவலுமாய்ப் பின்னே திரிவாரும்—ராவெல்லாம்
369. திட்டியரு காகத் [1]தெருமதிளை யொட்டிநின்று
கிட்டியனு போகவிதங் கேட்பாரும்—வட்டமுக
370. வாட்டத்தி னாலவள்மேல் வாடைமஞ்ச ளைத்திருநாள்
கூட்டத்திற் போயிழுசிக் கொள்வாருஞ்—சூட்டுமலர்ப்
371. பூங்குழலாள் மேல்வழக்குப் போடலா மென்றுமுதல்
வாங்கியதை டாப்பெழுதி வைப்பாரும்—ஏங்கியுடல்
372. வேர்த்துப்போய் வேறொருவன் மேலே யவள்நோக்கம்
பார்த்துப்பார்த் துள்ளம் பதைப்பாரும்—வார்த்தைக்
373. கடங்குமோ உங்க [2]ளதி ரூபரத்ன மென்னுந்
தடங்கண்ணாள் செய்யுமிந்த்ர சாலம்--இடங்கேடாய்ச்
374. சென்றுசிக்கிக் கொண்டாய் சிறுபிள்ளாய் கண்டசெய்தி [றக்
இன்றுரைத்தே னப்பாலுன் னிச்சையென்றான்-நன்றி பெ
375. கூறுமவன் புத்தியிங்கே கொள்ளுமோ நெட்டிமுளை
பாறையிலே வைத்தறைந்தாற் பாயுமோ—மீறுகின்ற

(மி - ம்.) 1. திருமதிலை யொண்டி நின்று. 2. ளதிரூபி யென்னுந்.

376. காமப்பேய் கொண்டாரைக் கள்ளுண்டா ரென்பாரே
தாமப்பேய் கொள்ளா தவரன்றோ—சீமாட்டிக்
377. காதியிலே கொண்டகட னத்தனையும் தீர்ந்தொழியப்
பாதியிலே நீங்குமோ பாண்சனியன்—நீதியெல்லாங்
378. கூர்த்தறிந்தும் பட்டறிந்துங் கோதண்டன் புத்திசொன்ன
வார்த்தையெல்லா மங்கே மறந்துவிட்டேன்—பார்த்த
379. பெரியோர் நகைக்கப் [1]பிராமணிக்க மும்மென்
மரியாதை யுஞ்சுருட்டி வைத்தேன்—பரிவாக
380. மன்றலம்பூங் கோதைக்கு மாத வழிச்செலவுக்
கன்றுசொன்ன நூறுபொன்னு மல்லாமற்-குன்றுடையான்
381. செட்டி கடையிலே சில்வான மென்று ரொக்கங்
கட்டிக் கொடுத்தேன் கணக்கேது—குட்டியென்ற
382. பாலிடைச்சி வாங்கினாள் பத்துப்பொன் நெய்க்காரிக்
காலகுட்டிக் கொன்பதுபொன் கைக்கொடுத்தேன்-சீலை
383. எல்லா நிரந்தரமாய்ப் பார்க்கி லிருபதுபொன்
செல்லுமொரு மாத்தைக்குத் [2]திட்டமதா—யல்லாவிலை
384. தொருதினத்தி லேகலவி யுச்சிதங்க ளாகி
யிருவருக்குஞ் சந்தோஷ மெய்தும்—பெருமிதத்தில்
385. என்னையவள் கேட்டாளோ வேதோ பயித்தியமென்
பொன்னரைஞா ணைக்கழற்றிப் பூட்டினேன்-பின்னியகாற்
386. கெச்சமென்று முந்தி யுடையென்றுங் கிண்ணமுலைக்
கச்சென்றுஞ் சொல்லிக் கணக்கிட்டு—நிச்சயமாய்
387. வாங்கினது நாற்பதுபொன் னுண்டொருவன் வல்லமை
தாங்குவதோ வந்த சமுசாரம்—பாங்குடனே [யாய்த்
388. சோற்றுப் புரைமணியஞ் சூரியனென் சொற்படியே
கீற்றுப் பிறைநுதலாள் கேட்டவுடன்—ஏற்றமுள்ள

(பி - ம்.) 1. பிராமாணிக்க. 2. திட்டமாய்-நல்ல.

389. கோயிற் பணியார மெல்லாங் கொடுப்பனவ
ளாயிக்கும் பட்ச மதின்மேலே—ஞாயக்
390. கணக்கோவீண் கொள்ளைக் கணக்கெழுதி வாங்கிப்
பணக்கோட்டை கட்டினுள் பாவி—குணக்கேடன்
391. [1]ஆரியமுத் தென்பா னவள்தமையன் மீதிலொரு
காரிய மாய்ச்சுமந்த காணிக்கை—சேரப்
392. பிறிவுக்குச் சீட்டிட்டார் பிள்ளைமார்க் கந்த
மறுவற்ற பெண்கொடிமேல் வன்ம—முறியிட்டுத்
393. தந்தபிணைக் காறர் தமைத்தொடர்ந்து காணுமல்
வந்திவளைத் தொல்லையிட்ட மாத்திரத்தே—சிந்தை
394. பொறுக்குமோ மேற்போட்டுக் கொண்டுதண்டல் போக
இறுக்கும்பொன்தொண்ணூறிறுத்தேன்-வெறுக்கரிது
395. தொந்தமுள்ளநாள்வரைக்குந்தோற்ருதுவேறென்றுஞ்
செந்தளிர்க்கை நல்லாள் திரண்டநாள்-வந்துதொட்ட
396. மாடனென்ற தேவதைக்கு வைச்சு வணங்குவளாம்
ஆடுபன்றி கோழியிவை யல்லாமற்—பாடுகின்ற
397. வில்லா முரசாம்கை வெட்டுங் கணியானும்
எல்லா வகைக்கு மெழுபதுபொன்—செல்லுமென்று
398. கேட்ட படிக்குக் கொடுத்தேன் கிழவியவள் [த்தே
பாட்டிவந்து பேய்க்கொடையைப் பாரப்பா - தோட்ட
399. யென்ருளங் கேபோ யிருந்தேன் மதினிமே
லொன்ருன தேவதைவந் துன்னூட்டு—நன்றென்று
400. பேசி விபூதிதந்தாள் பேய்துரத்து நம்பியான்
பூசினேன் வாங்கியிது போதாதோ—காசுபட்ட
401. பாடுபட்ட தென்கைப் பணமெல்லாம் நட்டுவனுற்
கேடெனக்குக் கொஞ்சமோ கேட்குங்கால்-நாடளக்கும்

(பி - ம்.) 1. ஆரியமுத்த னவன்தமையன்.

402. அத்தை யுடனே யவன்பழக்க மாய்மாலக்
குத்திர வித்தைக் குடுக்கையவன்—துத்திவேர்
403. நின்று சிணுங்கி [1]நிலம்பரண்டி நாவடக்கி [றிதரும்
கொன்றைவேர்க் கொல்லங்கோ வைக்கிழங்கு - [2]வென்
404. ஆனை வணங்கி [3]அழிஞ்சில் முறைமசக்கி
பூனை வணங்கி புழுக்கைவேர்—ஏனையுள்ள
405. சீதேவி யார்செங் கழுநீர் திகைப்பூடு
[4]மாதிகரா மான வளக்குவெல்லி—பாதிரிவேர்
406. ஆடையொட்டி யோடே [5]சுவரொட்டி யானதண்டைப்
பூடுசுற்றி மேற்படர்ந்த புல்லுருவி—மூடுகட்டும்
407. வெட்டிவேர் பூலாங் கிழங்குலா மிச்சம்வேர்
தட்டிலாக் கொண்டோ சனைக்கிழங்கு—கிட்டுங்
408. கடைமருந்து குங்குமப்பூ கஸ்தூரி மஞ்சள்
[6]சடைமாஞ்சி நாகணமஞ் சட்டி—அடைவுபெறு
409. செங்கழுநீர்க் கொட்டமொடு தேவதா ரம்மரத்தை
தங்குபச்சைக் கற்பூரஞ் சாதிக்காய்—பொங்கும்
410. அவின்புழுகு சட்டமிவை யத்தனையுங் கூட்டிக்
கவின்பெறத்தூ ளாக்கிக் கலந்து—குவிந்ததொரு
411. புற்றுப் பெருங்கரையான் [7]பூனைநிணம் பாம்புவிஷம்
வற்றிக் கிடந்த மரவட்டை—முற்றிய
412. செவ்வரணை யின்கொழுப்புச் சேரவே யம்மியிலிட்
டொவ்வொரு நாளைக் கொருச்சாமம்—எவ்வமறக்
413. கூட்டியொரு மாத மரைத்துக் குணம்பார்த்து
வாட்டமல்லாச் செண்பகப்பூ மல்லிகைப்பூ—சூட்டுகின்ற

(பி - ம்.)—1. நிலம்புரண்டி நாடடக்கி. 2. வென்றிபெறும். 3. அளிஞ்சு. 4. மாதிகரமன் வளக்கும் வெல்லி. 5. சுரோட்டியா மாதண்டைப். 6. சடாமாஞ்சி நாகணஞ்செஞ்சட்டி. 7. பூனைக்கண்.

414. முல்லைப்பூ வோலைப்பூ முற்றுமிதி பாகற்பூ
வில்லைப்பூ வாச மிகவூட்டி—வல்லதொரு
415. காடேறி [1]யொன்பதுநாள் காளிசிவம் பத்துநாள்
ஈடா மகோர மிருபதுநாள்—நாடுகின்ற
416. மோகினி நாற்பதுநாள் முற்று முருவேற்றி
வாகுபெறக் கூட்டுமவன் வாடையினால்—தோகைநல்லா
417. என்னைவசஞ் செய்தா ளிதுவெல்லாங் கோதண்டன்
சொன்னதுண்டு முன்னே சொலமறந்தேன்-பின்னைத்தா
418. ஆடுதின மொவ்வொன் றடிப்பாள் பழிகாரி
வீடுதினம் பொல்லா வெடிநாறும்—சூடுமலர்ப்
419. பூங்குழலாள் வாயதரப் புத்தமுத பானத்தைத்
தீங்கெனவு மோரொருகாற் சிந்திக்கு--மாங்கிஷத்தி
420. கோவைமுன்றி லூடென் குடுமியைத்தீண் டக்குனிந்
போவெனிது போதாதோ பூசுரர்க்குப்—பாவையரிற்
421. கண்டதிலேகேட்டதிலே [2]யுண்டோவக்கள்ளிதன்மே
கொண்ட மயக்கமென்ன கொஞ்சமோ-முண்டகத்தி
422. பூவல்லி [3]யங்கோதைப் பொன்வல்லி வீற்றிருக்குஞ்
சீவில்லி புத்தூர்த் திருவிழா—ஆவலுடன்
423. பார்க்கத் துணிந்து பயணம் புறப்பட்டாள்
ஆர்க்குக் தெரியுமவ ளாட்டமெல்லாஞ்—சேர்க்கையாய்ப்
424. பாங்குடனே நானும் நடந்தேன் பணம்பறிக்கும்
பூங்குழலா ளென்னைவிட்டுப் போவாளோ—ஆங்கே
425. யொருநாள் பகலிலென்னை ஒத்திக்கை பண்ணித்
திருநாட் கடைபார்க்கச் சென்றாள்—பெருமிதமாய்

(பி - ம்.) 1. யெண்பதுநாள் காளிக்குக் கண்பது நாள். 2
புண்டோவவள் தன்மேல். 3. யங்கோவிற்.

6. முத்துவகைவிற்கு முதலிசெட்டி தன்கடையில்[தெனப்
கொத்துவட மொன்றெடுத்துக் கொங்கையின்மேல்-ஒத்த
7. போட்டாளெனைப்பார்த்துப் பொங்கமோ சொல்லுமென்று
கேட்டா ளதைமதினி கேட்டுநின்று—கோட்டாலை
8. கொள்ளுவதேன் மீளக் கொடுத்துவிடென் றுளதற்கு
வள்ளமுலை மாதுமுகம் வாடிநின்றாள்—உள்ளபடி
9. சொல்லு கிரையமென்றேன் தொண்ணூறு பொன்னென்
நல்லதென்று ரொக்கமாய் நல்கினே—னெல்லாங் [றான்
10. கதைகாண் பவளக் கடையிலே சென்றாள்
இதைவாங்கு மென்று ளெடுத்தாள்—அதுவுமவள்
11. கைக்கட்டுக் கேற்ற கனத்த வுருட்டதைத்தான்
ஒக்கிட்டா[1] னந்த வுருட்சியாய்—மைக்கட்
12. புரிகுழலாள் கேட்டாள் பொறுக்குமோ நெஞ்சும்
பரிவுடனே செட்டிதனைப் பார்த்தேன்—தெரியவிலை
13. கேட்டேன்பொன் முப்பதென்றான் கீழ்ப்படச்சொன் [னேன் குறைக்க
மாட்டோமென் றான்கொடுத்து வாங்கினேன்—பேட்
14. சவுளிக் கடைக்காரன் சங்குமுத்து செட்டி [டைச்
யிவளுக்கு மச்சாவி யென்று—ளவள்தமக்கை
15. மோகவல்லி மாப்பிள்ளையா முன்னு ளவன்வசத்தில்
நாகரிக மாம்பெரிய நார்ணவன்ன—மேகாங்கிப் [யிட்ட
16. பொன்னெழுத்துச் சேலையொன்று பொற்சரிகை வேலை
வன்ன ரவிக்கையொன் றுவாங்கியபின்—இன்னமொரு
17. வீரவா ழிப்பட்டு வேணுமென்றாள் சொன்னபடி
சேர விலைபார்த்துத் திட்டமா—யோர்முடிப்பாய்

(பி - ம்.) 1. னேந்த.

438. முத்திரைபோட் டெண்பதுபொ னீந்தேன்முதல்கொடுத்து
வைத்த கடக்காரி வாங்காளோ—குத்துவிளக்

439. குண்ணவொருதாலமுயர்ந்தகொட்டுக்கூடையெண்ணெய்
கிண்ணமிது வல்லாமற் கெண்டியொன்று—வண்ணப்

440. படிக்கமொன்று செம்பொன்று பைந்தொடிபால் வார்த்து
குடிக்க வொருசின்னக் கும்பா—நொடிக்குமுந்திப்

441. பன்னிரண்டு பொன்னளித்துக் கொண்டேனப் பாதகிமட்
டென்னிரண்டு கைக்கு மெலும்புண்டோ-பின்னிரண்

442. பாற்பசுக்கள் வாங்கினதும் பத்துப்பொன் பாவைநல்லா
கேற்றசப்ர மஞ்ச மிருபதுபொன்—மேற்படியாள்

443. ஒப்புடனே யித்தனையு மூருக் கனுப்பினாள்
தெப்பமறு நாளிருந்து சேவித்துக்—கொப்பிலகு

444. காதாளும் பாங்கியருங் கன்னிதனைப் பெற்றெடுத்த
மாதாவு [1]மூத்தவரி கண்டுமாய்—நீதியுள்ள

445. சங்கரனார் கோவிலிலே வந்தோந் தனித்தொருநாள்
புங்கவனார் கோபுரத்திற் போயிருந்து-மங்கைநல்லா

446. கூடிய சித்திரை மாத்தைக் குறிப்புமுத
லாடிவரைக் குள்ளசெல வத்தனையும்—நாடி

447. யெழுதினே னெல்லா மிரண்டுமாத் தைக்குப்
பழுதிலையென் [2]னுத்தியெனப் பார்த்தேன்—முழுது

448. மறங்கிளர்வேற் கண்ணியொருமாத்தையிற்கைக்கொ
வெறுங்கை முழமிடுமோ மீள—நொறுங்கவே [டா

449. நின்றுதின்றால் குன்றுந் தொலையாதோ நீலிகிட்ட [ன்
வென்றுசென்றேன் அன்றுமுத லென்கையினாற்--கெ

(பி - ம்.) 1. விரிகண்டியும். 2. னுஸ்தியெல்லாம்.

50. செலவல்லா லாதாயத் தேட்டுண்டோ பஞ்சிப்
பலவெல்லாஞ் சொல்லியென்ன பாவங்—குலவு

51. கனந்தருமென் காதிற் கடுக்கனெல்லா நல்லூ
ரனந்தபட்டன் வைத்த அடகு—தினந்தோறு

52. மொன்றொன்றாய் விற்றேன் ஒருமாதந் தாங்கினேன்
நன்றன்றோ [1]நானடந்த நாகரிகம்—என்றென்றும்

53. பொய்வாய்மை சொல்வேனோ போக்கற்றேன்தோராயங்
கைவாளை வெண்டயத்திற் கைவைத்தேன்—மைவிழியாள்

54. இத்தனையும் நாள்வழியே கண்டா ளிவனுக்கெள்
ளத்தனையு மில்லை யவகாசம்—வைத்தினிமேற்

55. [2]றள்ளவென்றேற் றிட்டாள் சயனத் தலத்திலொரு
கள்ளநித்தை யுண்டாச்சு கண்களுக்கு—மெள்ளமெள்ள

56. வார்த்தைசொல்வதும்போட்டாள்மார்போடெடுத்தணைத்துச்
சேர்த்தளவில் வைது சிணுங்குவாள்—பார்த்திருக்க

57. முற்றுமோ கெட்டேன் முகந்திருப்பி முத்தமிட்டாற்
சற்றுமோ வாய்திறவாள் சாதிப்பாள்—நெற்றிதனைக்

58. கையாற் பிடித்துக் கடினத் தலைவலிபோற்
பொய்யாய்க் கிடந்து புலம்புவாள்—பைய

59. உடைநெகிழ்க்கக் கைவைத்தா லுள்வளைந்து கொண்டு
துடைநெருக்கிக் கொள்ளத் தொடுத்தாள்—இடையில்

60. வலிமையா லோரொருகால் [3]மல்லுப்பிடித்துக்
கலவிநான் செய்தாலும் கள்ளி—மலர்முகத்தைச்

(பி - ம்.) 1. தானடந்த. 2. தள்ளவெனத் தேற்றிட்டாள். மல்பிடித்துத் தீராக்.

461. சுண்டி வயிற்றைச் [1]சுருக்கி வலிக்குதென் பாள்
கண்டிதமாய்க் கூடிவிட்ட காலத்தே—பெண்டிருந்து
462. நான்பெற்ற பேறுமெத்த நன்றாச்சு தில்லையோ
தான்செத் துலகாள்வார் தானுண்டோ—ஊன்வற்றி
463. யுன்னாலே கெட்ட வுடம்பலவோ வேசையுடம்
பெந்நாளுங் கல்லா யிருக்குமோ—சொன்னாலுங்
464. கேளாய் விடுபோ கெடுவாயென் [2]பாளிதுவும்
நாளா சிறுதியிலே நான்கண்டேன்—மீளவுநான்
465. அஞ்சாறு நாட்டிரிந்தே னப்பா லொளித்தொளித்து
சஞ்சாரம் வேறாய்த் தலைப்பட்டாள்—நெஞ்சு
466. தரியா தொருநாள் தலைமயிரைப் பற்றி
எரியாத சிந்தை யெரியப்—பெரியகட்டிற்
467. காலுடனே சேர்த்தெனது காலா லுதைத்திட்டேன்
கோலமதி வாணுதலாள் கூவென்றாள்—நீலிதனைப்
468. பெற்றதா யோடிவந்தாள் பேய்கொண்ட பார்ப்பானி
மற்றவள்போ லெண்ணாதே வம்பிநான்-[3]முற்றுமுற்று
469. வைத்து நடத்திவந்த மாப்பிளையோ வென்மகள்தா
னத்தனைக்கு வெள்ளாட்டி யானாளோ—புத்திகெட்டு
470. போமோகைக் கில்லையென்றாற் [4]போய்க்களைந்து பே
லாமோ வுனக்கிங் கடிபிடியோ—தாமதமேன் [கா
471. பிச்சைக்கு வந்தவன்நீ பெண்ணுக்கு மாப்பிளையோ
இச்சைப் படியே யெழுந்திருந்து—சச்சைவரு
472. முன்னே நடவென்றாள் மும்மடங்கு நானவளைச்
சொன்னேன் விடுவேனோ சொல்லாமல்—அந்நேர
473. மூத்தமக ளோடிவந்து முந்திதொட்டா ளோரறைநா
தீத்தெறிக்க வைத்தென் செவியோடே—சூத்திரரி

(பி - ம்.) 1. சுருட்டி. 2. ருளிதெலாம். 3. முற்றமுற்
4. போய்க்கழிந்து.

74. லஞ்சாறு பேர்வந் தவர்களையு மென்னையுங்கை
மிஞ்சா திடையே விலக்கினார்—பஞ்சாரத்
75. தாய்மாரும் [1]பெண்களுமாய்த் தாசிகளைக் கூட்டமிட்
மாய்மாலக் காரியார் மாமியார்—ஞாயமின்றித் [டார்
76. தூர்த்தத் தனம்பேசுந் [2]தோழ்ப்பாடி வித்தையிலோர்
வார்த்தைப் பசட்பியார் மாமியார்—சேர்த்திறுகத்
77. தைச்சாலும் வாயைத் தமக்கிளைய பேரைமுதல்
மச்சாவி யென்றழைக்கு மாமியார்—அச்சுமழிந்
78. தோடை யெனப்பல்போ யுட்குழிந்த கன்னத்தை
வாடைமஞ்ச ளால்மினுக்கு மாமியார்—கூடுமெங்கள்
79. பூசலைக்கேட் டுப்பழைய [3]பொங்காரந் தீராமல்
வாசலையெட் டிப்பார்க்கு மாமியார்—தூசதனைத்
80. தம்பலச்சாற் றூல்நனைத்துத்தான்விலக்கம் [4]வந்தவர்போல்
வம்பில் தலைநனைக்கு மாமியார்—சொம்புகெட்டுக்
81. கொக்கிறகு போல்வெளுத்த கூந்தலுக்குக் கப்பேற்றி
மைக்குழல்போ லொக்கிடுவார் மாமியார்—ஒக்கநின்ற
82. தாசிகளுந் தானுமாய்ச் சந்தியில்நின் றங்கங்கே
யாசையுள்ள மாப்பிளைமார்க் காள்விட்டாள்—பேசவொரு
83. பின்னுமுன்னு மில்லாமற்பேய்கொண்டாற் [5]போல்விழிக்கு
மென்னையிழுத் தம்பலத்தே யேற்றினாள்—மன்னவரே
84. நாயன்மா ரேகேளும் நன்றி நடுவிலையோ
மாயமாய்ப் பொல்லா மருந்தையிட்டுப்—பேய்மகளை
85. நிந்தனைக்குள் ளாக்கிநல்ல நெல்லுக்குக் கீழ்க்களைபோல்
வந்தடுத்த நாலாறு மாதமாய்த்—தந்ததிலே
86. ஆறுநூ றுண்டோ அசல்வீ டறியாதோ
தாறுமா றெங்கே தலைசெய்யும்—வீறுகளேன்

(பி - ம்.) 1. மக்களுமாய். 2. தோள்ப்பாடி. 3. பூங்காரந். . ஆனவர்போல். 5. போலவிழித்து.

487. தாலிகட்டிக் கொண்டானே தாசி மகளையிவன்
வேலிகட்டிக் காக்க விதியுண்டோ—வாலிபத்தே
488. தாசிமகள் வீட்டில் தகப்பன்கீழ்ப் பிள்ளையாய்
ராசியமாய்ப் போய்வருவார் [1]ராச்சியத்திற்—பேசியிவ
489. னம்பலத் தேசென் றளப்பளந்தா லென்னைமுழு
வம்பியென்று சொல்லாரோ மற்றப்பேர்—தம்பி
490. தமைய னொருவீட்டிற் சஞ்சரிப்பா ருண்டே
அமையுமோ வென்வீட்டி லய்யா—சுமைதலையாய்ச்
491. சாடிசொல்லு வான்மறநாள்சண்டைகளுண்டாக்குவிப்
தேடியுண்பா ரில்லையோ சீமையிலே-நாடியொரு [பான்
492. பெண்ணென்று மாப்பிளைமார் பேசிவந்தா லுங்கிரந்தி
புண்ணென்று தான்முதலே போதிப்பான்-மண்ணறுவான்
493. வந்தபணை யத்தை வரவுமொட்டான் தான்கொடுத்த
முந்திரிகைக் காசாலே முற்றமோ—அந்திபகல்
494. சஞ்சாரம் பண்ணுமிவன் தந்துதர வேண்டியது
அஞ்சாறோ உண்டா மதைக்கேட்டுக்—கெஞ்சினாள்
495. தந்தானே சோற்றுக்குத் தட்டழிவு கொஞ்சமல்ல
வந்தா ரறிந்த மனுஷரென்று—பைந்தொடியாள்
496. போவென்றா ளென்றவளைப் போட்டுமிதித் தானழுது
கூவென்றாள் கைசலிக்கக் குத்தினான்—சாவாளோ
497. ஏதோ கிடக்கிறா ளென்னுடைய மூத்தமகள்
காதோ டறைந்தானென் கண்காணப்—போதுமினிக்
498. கேட்டாலே கேளுங்கோ கேளா திருந்துவிட்டால்
நாட்டா ரெலாமறிய நான்போறேன்—தேட்டேணும்
499. எங்கள் குடியிருப்பு மின்னா ளிவளென்ற [கைதட்டிச்
சங்கையெல்லாம் போச்சுதென் றுதாய்க்கிழவி—செங்

(பி - ம்.) 1. இல்லையோ.

500. சொன்னாள் சிவனேயத் தோதகத்தி வார்த்தைமுன்னே
என்னாகு மந்நேர மென்வார்த்தை—பின்னாகக்[வுமென்
501. கூச்சமென்னைத் தள்ளவுமென் கோபமுன்னே தள்ள
பேச்சைநடு வர்க்கறியப் பேசினேன்—பூச்சியத்தோ
502. டங்குநான் சென்றதுவு மப்பா லவள்வீட்டிற்
பொங்குபே ராசையினாற் போனதுவும்-மங்கைநல்லாள்
503. வைப்பென் றிருந்ததுவும் வைப்பா யிருக்கையிலே
தப்பாய்நடந்ததுவுந் [1]தான்சொன்னேன்--கைப்பொருள்க
504. ளெல்லா மிவள்மகட்கே யீந்தே னவளொருத்தி
யல்லாம லென்மே லசுகையுண்டோ—நல்லமுழுப்
505. பூசணிக்காய் சோற்றிற் புதைக்கிறாள் கள்ளியுங்கள்
யோசனைக்குத் தோற்றாத தொன்றில்லை-ரோஷமில்லாத்
506. தாய்க்கிழவி சொன்ன சமத்தெல்லாம் நீர்கேட்டும்
வாய்க்கணக்காய்ச் சொல்லவென்றால் மட்டேது—பே
[ய்க்குணத்தால்
507. கொள்ளை[2]கொடுத்ததற்குங்கொண்டுவந்தகைமுதற்கும்
உள்ள படிகணக்கிங் குண்டென்று—மெள்ள
508. எடுத்தே னடுக்கேளு மெப்படியு மென்று
கொடுத்தேனன் றுள்ளிட்டுக் கொண்டார்—கெடுத்தீர்
509. இரும்பு குடித்ததண்ணீ ரெப்படியு மீளத்
திருப்புமென்றோ தேவரீர் சித்தம்—விரும்பிமுன்னாள்
510. ஆசைப்பட் டாலவளுக் காயிரந்தான் செய்தாலும்
வேசைக்குப் போனபொருள் மீளுமோ - யோசனையில்
511. ஏதுவிவ காரமென்றா ரென்றளவில் மூத்தமகள்
காதி லடி[3]கொணர்ந்து காட்டினாள்—மாதுநல்லாட்

(பி-ம்)—1. தான் சொல்லிக். 2. கொடுத்ததுவுங். 3. கொண்டு வந்து.

512. கத்தனைபே ருங்கூடி யாளுக்கோர் வார்த்தைசொன்னு
லெத்தனை பேர்க்கென் றெதிர்நிற்பேன்-மொய்த்துவருங்
513. காகபந்துக் கட்டாகக் கண்டவனும் நின்றவனும்
ஏகபந்துக் கட்டானு லென்செய்வேன்—ஆகிலுநீர்
514. செய்யாத காரியத்தைச் செய்தீர் விலைமகளைக்
கையா லடிக்கக் கணக்குண்டோ—அய்யாமுன்
515. பட்டசள மெல்லாம் பழையகோ தண்டனதோ
கிட்டநிற்கி றுனவனைக் கேட்டீரோ—விட்டொழிந்து
516. போவதே தன்மமென்றூர் புத்தியற்றூல் மற்றவரை
நோவதே னென்னூரை நோக்கினேன்—ஆவுடையாள்
517. [1]சன்னதியில்தெண்டனிட்டேன் தாயே யடியேன்கைப்
பொன்னையெல்லாங் கையாடிப் போவென்று-சொன்னவ
518. சீக்கிரத்திற் கேட்டாலே தெய்வநீ யென்றெனது [ளைச்
வாய்க்குவந்த தெல்லாம்நான் வாழ்த்தினேன்-ஆக்கமுடன்
519. சங்கரரைத்தெண்டனிட்டேன்சன்னதியில்வந்தேனைப்
பங்கமிவை யெல்லாம் படுத்தினீர்—எங்கணுநீர்
520. பிச்சை யெடுத்துண்ணும் பேறெனக்குத் தந்தருளி
வைச்ச துமக்கே வரிசையென்றேன்—இச்சையுள்ள
521. தாயினுமன் பாய்வளர்த்துத் தாபரித்த சந்தனக்காப்
பாயிமுன்போயென்பொருமலாறினேன்-வாயமர்த்திப்
522. புத்தியிது வோமகனே பொன்னைநீ தேடினையோ
சித்திரமாய்ப் பொன்னுன்னைத் தேடினதோ—சத்தியமாய்ச்
523. சொன்னே[னே]யின்றுனது தோஷமெல்லாம் போச்சுதினி
முன்னே நடந்ததிலு மும்மடங்கு—பொன்னுண்டாய்க்
524. கட்டாக வாழ்ந்திருநீ யென்று கலங்கழுவி
யிட்டாள்நான் சாப்பிடுமவ் வேளையிலே—விட்டானே

(பி - ம்.) 1. சன்னதியைத்.

525. [1]மானூரிற் கோதண்டன் வந்தானுன் செய்தியென்ன
நானூர்க்கு நாளைப் பயணமென்றான்—ஏனடா

526. தாமதமே னின்னமென்றான் தன்னந் தனியேநான்
போமளவிற் கூடப் புறப்பட்டான்—சீமானீ[யெல்லாம்

527. சொன்னபுத்தி கேளாது தோற்றேன்கைப் பொன்னை
என்னபுத்தி யாயிருந்து தென்புத்தி—முன்னாளென்

528. தாதைதினந் தோறுந் தலையாற் சுமடெடுத்து
சீதமிகுங் கேரள தேசத்தே—பாதை

529. மலையேறித் தேடிவைத்த வைப்பெல்லாங் கள்ளி
முலையேறிப் போக்கடித்தேன் முற்றும்—தொலையாக்

530. குலுக்கைநெல்விற் றெங்களன்னை கூட்டியதை நீலி
[2]துலுக்குநடைக் கேமுழுதுந் தோற்றேன்—விலக்கரிய

531. [3]தானத்தைத் தேடுந் தனத்தை யவளதர
பானத்தை நம்பிப் பறிகொடுத்தேன்—மேனாளில்

532. மாமனார் செய்த [4]வரிசையெல்லா மிப்போது
காமனார் கொள்ளையிலே கைமறந்தேன்—[5]போமுன்

533. பசிக்குச் சமைத்திட்ட பாப்பாத்தி வைத்துப்
பொசிக்கக் கொடுத்தேனோ போத—வசைக்குமுற்றும்

534. பேரான தல்லாற் பிராமணர்கை யிற்கொடுத்துத்
தீராத பண்டைவிதி தீர்த்தேனோ—தோராய

535. முய்யும் [6]படியோர்ந் துணர்ந்து சிவாலயத்தே
செய்யுந் திருப்பணியைச் செய்தேனோ—அய்யோ

536. பொதுவே பணத்தையெல்லாம் போக்கடித் தேனென்
றிதுவே பலநினைவா யெண்ணி—யதுவே

(பி - ம்.) 1. மானூருக். 2 துலக்கு நடைக். 3. தானத்தில்.
4. வரிசையிலே வந்ததெல்லாங். 5. போமென். 6. படிதோர்ந்.

537. கருத்தா யிருபேருங் கண்ணுறக்க மின்றித்
தரித்தோம் நடுவழியில் தங்கிச்—சிரித்தாற

538. வேணுமினி யென்மனந்தான் மெத்தவுந்தா னேழைமனம்
வாணுதலாள் மேல்கிடந்த வன்மம்போய்—நாணுமின்றித்

539. தாயுந் தமக்கையும்போற் [1]ரூன்வழக்கில் வாராத
நேயந் தனைநினைந்து நெட்டுயிர்த்தேன்—சாய

540. மெடுத்துமினி யந்தநினை வெண்ணுவதே னென்று
தடுத்ததொரு புத்தி [2]தனியே—படுத்திருந்து

541. காணும் பொழுதி லெழுந்து கழைவனத்தில்
தாணுவுறை நெல்லைத் தலஞ்சேர்ந்தோம்—சேணளந்த

542. தேங்கமழ்பூஞ் சோலைசுற்றுஞ் [3]செந்தமிழ்க்கிட்ணுபுரத்தில்
வேங்கடமா யர்க்கு வியப்பாக—ஓங்குதனிச்

543. செங்கோல் மனுபதியாந் தெய்வச் சிலைராயன்
நங்கோன் சிறப்பாய் நடத்திவைக்கப்—பொங்கு

544. பெருநா கரிகமெல்லாம் பெற்றபுரட் டாசித்
திருநா ளெனக்கேட்டோஞ் செய்தி—யிருபேரும்

545. ஆவ லுடன்சென்றோ மன்றைத் தினங்கருட
சேவை கிடைத்துத் தெரிசித்தோம்—பூவுலகில்

546. எத்தலத்தும் வேண திருநாளுண் டித்திருநாட்
கொத்திருக்கு மென்றுரைக்க வொண்ணுமோ—[4]நித்திய

547. வந்த பிராமணர்க்கு மற்றச் சனங்களுக்குஞ் [லும்
செந்தமிழ்த் தெய்வச் சிலைராயன்—சந்ததமு

548. மன்னசொன்னமுங்கொடுக்குமவ்வூரிற்சென்றவர்க்குப்
பின்னையும் வேறார் பிடிக்குமோ—கன்ன னென்று

(பி - ம்) 1. ரூன்வளவில். 2. தனையே. 3. சேர்ந்தகிட்.
4. நித்தநித்தம்

549. கேட்டிருப்ப தல்லாமற் கீர்த்திமா னிங்கிவன்போல்
நாட்டினுக்குள் ளேகொடுப்போர் நாங்காணேம்-தாட்டீகர்
550. [1]தம்பிமா ரொவ்வொருத்தர் சற்குணங்கள் பார்க்குங்கால்
அம்புவிமே லுண்டோ அவர்க்குவமை—சொம்புபெறக்
551. கண்ணுக்குத்தந்தபெருங் காட்சியெல்லாங்கண்டோம்விண்
மண்ணுக்கு மொன்றாய் [2]வளர்ந்துநின்றான்—பெண்ணுக்
[கோர்
552. கல்லுருவந் தீர்த்தபொற்றாட் கண்ணனெழுந்தருளுஞ்
சில்லி நெடுங்கொடிஞ்சித் தேர்ப்பவுஞ்சு—மல்லாது
553. தெப்பமீ தேறுந் திருப்பவிஞ்சுஞ் சேவித்தோம்
ஒப்புவே றுண்டோ வுலகத்தே—யிப்படியே
554. சிங்கார மானதொரு தெய்வத் திருவிழாக்
கொங்கார் துழாய்யாயர் கொண்டருளி—யங்கொருநாள்
555. த்யாகநிதி தெய்வச் சிலைப்பெருமாள் பின்னுதித்த
பேக னழகப் பிரானனந்த—னாகவிவர்
556. முன்புவந்த மூவருக்கோர் மோகனமுத் தாமென்னப்
பின்புவந்த தம்பிப் பெருந்துணைவ—னன்பும்
557. பொறையு முதாரமும் [3]புத்திதயவு
நிறைகுணமும் பெற்ற நிபுணன்—நறைகமழுந்
558. தேனொழுகு வார்த்தைத் திருவேங் கடத்தப்பன்
மானபரன் கண்டபுது மண்டபத்தே—ஆனதொரு
559. வேங்கடவர் வந்து விடாயாறி வீற்றிருக்கப்
பாங்குபெறு கற்பகப்பூம் பந்தரின்கீழ்—ஓங்குகுடைக்
560. கன்னன் திருவேங் கடத்தப்பன் தந்ததிந்தப்
பொன்னின் சிவிகையின்மேற் போந்ததற்பன்—மன்னும்
561. வரைகளி லேற்றமுள்ள மாமேருப் போலத்
துரைகளி லேற்றமுள்ள தூயோன்—தரைபுகழும்

(பி - ம்.) 1. தம்பியர்களோ ரொருத்தர். 2. வளர்ந்து நின்ற 3. புத்தியந்தயவு.

562. வாக னனபாயன் மார்க்கண்டன் போலவச்ர
தேகனெங்கள் தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்—நாகரிக
563. தண்டிகை மேலுபய சாமரை நின்றிரட்ட
எண்டிசையு மேள மெழுந்தார்ப்ப—மண்டலிகர்
564. பல்லக்கு மாற்றுப் பவிஞ்சு தொடர்ந்துவர
வல்லொக்குங் கொங்கை மடமாதர்—மெல்லப்
565. பரதவித கேளிக்கை பாராட்டத் தாள
சுருதியிசை பாகவதாள் சுற்ற—இருபுறத்தும்
566. பஞ்சவன்னப் பாவாடை வீசப் பரராசர்
தஞ்சமென வந்து சரண்புகுதக்—[1]கொஞ்சி
567. வருகுதிரைக் காரரெல்லாம் வந்துசலாஞ் செய்து
[2]பொருபுலிபோ லேமருங்கு போற்ற—அருவிகட்டும்
568. வல்லயக் காரர்முதல் மாலுதா [3]ரக்காரர்
வில்லுமுத லானபடை வீரர்களும்—நல்வரிசை
569. யூழியக் கார ருடன்வேவு காரருமத்
தாழ்விலகாளாஞ்சி தாங்கினரும்—சூழுகின்ற
570. கட்டியக் காரருடன் கைகட்டி வாய்புதைத்துக்
கிட்டி ரகசியங்கள் கேட்போரும்—மட்டில்லா
571. வத்தகருங் கோடிதுரை மக்களும் யாசகரும்
முத்தமிழ் தேர்ந்த முதியோரும்—புத்திவல்ல
572. மந்திரி மாரும் வரிசைக் கணக்கருஞ்
சந்திரருந் தாரா கணமும்போல்—அந்த
573. முறைமுறையே செல்ல முகமண் டலத்தில்
நிறைகருணை பொங்கி நிரம்பத்—திறைகொணர்ந்த
574. வங்கர் தெலுங்கர் மராட ரிலாடர்கள்
கொங்கர் கலிங்கர் குருநாடர்—சிங்களர்

(பி - ம்.) 1. கொஞ்சு. 2. பொருபுலிகள் போல்மருங்கு போத. 3. ரிக்காரர்.

575. ஈழர் மகத ரியாழ்ப்பாணர் கொச்சிமலை
யாளர் குகுதரே யாதியாய்ச்—சூழ்கவிகை
576. மன்ன வரும்நங்கோன் வந்தான்வந் தானென்று
சின்ன மிருமருங்குஞ் சேவிப்பத்—தன்னுடைய
577. மெய்த்ததுணைத் தம்பிமார் மிக்கான தேசிகள்மேல்
கொத்துமுத்து வட்டக் குடைநிழற்கீழ்—ஒத்திருக்கும்
578. சீவக ரூபமுள்ள சிங்கத்தின் கன்றுகள்போல்
மூவருந் தண்டிகைக்கு முன்செல்லப்—பூவுலகு
579. முற்றத்தன் செங்கோல் முறைசெலுத்துமெங்கோமான்
சுற்றத்தா ரெல்லோருஞ் சூழ்ந்துவரக்—கொற்றப்
580. பரிசை யிரண்டுமிரு பக்கங் கவிப்ப
வரிசையுடன் மண்டபத்தில் வந்தான்—தெரிசிக்க
581. வேளை [1]முகத்து விசையீ பவாவென்று
காளமுகி லன்னான்முன் கைவிரித்தோம்--நாளமலர்க்
582. கஞ்ச மனையதடக் கையமைத்த மாத்திரத்தே
[2]நெஞ்ச முறுகவலை நீங்கினேன்—கொஞ்சமோ
583. மாக மளாவு மகமேரு வைச்சார்ந்த
காகமென லாகிக் கலிதீர்ந்தோம்—தோகையர்கள்
584. ஆடலும் பாடலும் அச்சுதனார் வீற்றிருப்பும்
கோடி வயிணவர்கள் கூட்டமும்—தேடரிய
585. தம்பி திருவேங் கடத்தப்பன் தான்கண்ட
செம்பொன்மணி மண்டபத்தின் செய்சிறப்பும்--வம்பமணி
586. வாய்க்கு ளிளமுறுவல் வந்தரும்பக் கண்டிதுநம்
பாக்கியமென் றுள்ளமொருபட்சமுற-நோக்குதொறும்
587. பூரித்து வேங்கடவர் பொற்றாள் பணிந்தெழுந்து
வேரித் துழாயர் விடைகொடுக்கப்—பாரித்த

(பி - ம்.) 1. கிடை[க்க]. 2. நெஞ்சிலுறுகவலை.

588. மிக்கமணித் தண்டிகையின் மீதுசென் றேறியிரு
பக்கமு மன்னர் பவிஞ்சுவரத்—தக்க
589. திருமா [1]ளிகைபுகுந்து தெய்வச் சிலை[யெம்]
பெருமாள் பெரியகொலு வாகி—யருமையுள்ள
590. தம்பிமார் மூவருந் தந்தம் முறைமையுடன்
எம்பெருமான் பக்கத் [2]தினிதிருப்பச்—செம்பொன்
591. [3]வடமேரு வொன்றதனை மற்றமலை யெல்லாம்
புடைசூழ்ந் திருந்ததன்மை போலும்—கடலில்
592. வலம்புரி யாதியாய் மற்றுளசங் கெல்லாம்
சலஞ்சலத்தைச் சூழ்ந்ததன்மை போலும்-நிலம்புரக்கும்
593. மன்னவ ராதியாய் மற்றச் சனங்களெல்லாம்
தன்னைமுறை சூழ்ந்த சமுகத்தே--பொன்னிதழ்ப்பூஞ்
594. செந்திருவாழ் மார்பனெங்கள் தெய்வச் சிலைராயன்
[4]இந்திர னைப்போ லிருந்தளிக்கச்—சந்தமலர்ச்
595. சேக்கைதனி லந்தத் திருமா லமுதுசெய்த
பாக்கிலையெல் லோர்க்கும் பகுந்தளித்துப்-பூக்கமழுஞ்
596. சந்தனந் துப்பட்டி சாலுவை வேண்டியதும்
வந்தவர்க் கெல்லாம் வழங்கினன்—செந்தமிழைச்
597. சூட்டுங் குமார சுவாமி யவதானி
பாட்டும் படிப்பும் [5]பகுத்தறிந்து—நாட்டமுடன்
598. வேணுமென்ற ரொக்கமு மேலான சாலுவையும்
பூணு நவரெத்னப் பூஷணமுந்—தோணிறைந்த
599. சீனச் சரப்பளியுந் த்யாகங் கொடுத்துவெகு
மானத் துடனே வரிசைசெய்தான்—தானே

(பி - ம்.) 1. ளிகைபுகுந்த. 2. தினிதிருந்தார். 3. வட மேருப் போன்றதனை. 4. இந்திரன் போல்வீற் றெழுந்தருளி. 5. [பகுத்]தருளி.

600. வருஷம் பொழிவதுபோல் மாமறையோர்க் கெல்லாம்
[1]பெருகுங் கனகமழை பெய்தா—னிருபேரும்
601. அவ்வேளை சென்றோ மனகா வகளங்கா
செவ்வே ளனைய திறல்வீரா—கவ்வையெல்லாம்
602. மாற்றியெம்மை வாழ்விக்கும் வள்ளலே மண்டலிகர்
போற்றிசெயு மாஸ்த்தான போசனே—சாற்றும்
603. வடநூற்ப்ர சங்கமுமெம் வாக்கினால் கேட்டெம்
இடர்தீர்த்[2] தருளுதிநீயென்றே[ம்]-[3]புடையிருத்திக்
604. கேட்டருளும் போதுவிட்ணுகீர்த்தனத்தைச்சங்கீதப்
பாட்டுடனேப்ரசங்கம்பண்ணினோம்—தோட்டுமலர்ச்
605. செங்கமலம் போலுந் திருநயனத் தால்நோக்கி
யுங்கள் [4]மெலிவே துரைசெய்யு—மிங்குநம்பால்
606. வந்ததென்ன சொல்லுமென்ற மாத்திரத்தே [5]காரியத்
யந்தரங்க மாக வறிக்கையிட்டோம்—[6]முந்தச் [தை
607. செலவழிந்த துக்கதிகஞ் செம்பொன் வழங்கிச்
[7]சலவையும் பாக்கிலையுந் தந்து—சொலவென்றும்
608. நல்வாய்மை சொல்லி யனுப்பினான் நாங்களுமவ்
வில்வே ளனனை வியந்தேத்திச்—[8]செல்வம்
609. பதினாறும் பெற்றிருநீ பாக்கியவா னென்று
துதிநாவால் மங்களமுஞ் சொல்லி—நிதியஞ்
610. செகராசர் நித்யந் திறையளக்க மேலு
மகராச னுகநன்றாய் வாழென்—றகமகிழ்ந்தங்
611. காசிபல கூறியெம் மய்ய [9]னனுக்கை பெற்று
வாசமுட னூர்க்கு வழிகொண்டோம்-[10]நேசமாய்க்

(பி - ம்) 1. பெருகக். 2. தருள்வதுநீ. 3. புடையிருந்து
4. மெலிவையுரைசெய்யு. 5. செய்திதன்னை. 6. முந்திச்
7. சலுவையும். 8. செல்வா. 9. னிருக்கைபெற்று.
10. நேசமுடன்.

612. கூடியிருந்த நண்பன் கோதண்டன் மானூர்க்கு
நாடிநடந் தான்வந்தே னானிங்கே—பாடினிகேள்

613. கூட்டுவிக்கும் நாள்விதியே கூட்டுவிப்ப தன்றிமற்றோர்
மூட்டுவிப்ப தாலே முடியுமோ—கோட்டி

614. பிடித்தலைந்தகாரியத்தைப்பேசுவதேனெல்லாம்[கைத்
படித்தவனான் [1]பட்டசளம்பார்க்கில்–தொடித்தளிர்க்

615. தாசிக ளாசை தனையினிமேல் நம்புமோ
சீசியதை [2]நன்றாகத் தேர்ந்தொழிந்தேன்—பேசியபா

616. டெல்லா மறிந்தனீ யிப்படிநி னன்னைமுன்போய்ச்
சொல்லா தொருவிதமாய்ச் சொல்லியே—வல்ல

617. குறைகளெல்லா மென்மேற் குறித்துநெடு நாளாய்ச்
சிறையிருந்தாள் தன்னைத் திருத்த—விறலிநீ

618. போவென்றான் தூதிவளும் போனா ளவளிவளை
வாவென்றாள் திவ்யவஸ்து வந்ததென்றாள்-[3]தாவென்றாள்

619. வாசலிலே யெங்களய்யர் வந்தாரென் றாளவளும்
பூசலுட னுள்ளரங்கிற் போய்ப்புகுந்தாள்—பேசவல்ல

620. உத்தரமெல் லாம்பேசி யொக்கிட்டா ளப்பொழுதிற்
சித்த மிரங்கித் திருமகளும்—புத்ரனுடன்

621. வந்தாள் தெருவில் மணவாள னைத்தொழுதாள் [வும்
செந்தா மரைத்தாள்மேல் தெண்டனிட்டாள்-ஐந்தரு

622. தேனுவும்போல் நல்குகொடைத் தெய்வச் சிலைராயன்
தானுதவும் வேண்டியசம் பத்தினால்—வானவர்கள்

623. போற்றுகும ரேசனைப் பூசிக்கும் வேளையினும் [சர்
[4]யேற்றமுள்ளசந்திபண்ணு மெல்லையினும்-வேற்றர

624. சிங்கமெனுந் தெய்வச் சிலைரா யனைவாழ்த்தி
நங்கையுடன் கூடி[யெந் நாளுமே]—பங்கயப்பூம்

625. பெண்மயிலும் மாலும் பிரியாமல் வாழ்வதுபோல்
வண்மையுடன் வாழ்ந்தார் மகிழ்ந்து.

தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடுதூது முற்றும்.

(பி - ம்)—1. பட்டசனம். 2. நன்றாய்த் தெளிந்தொழிந்தேன்.
3. ஆவென்றாள். 4. யேற்ற சந்தி பண்ணுமவ் வேளையினும்.

அநுபந்தம் 1.

க்ருஷ்ணாவாரம் தாத்ரீஶாஸநம்

श्रीगणाधिपतये नमः

नमस्तुङ्गशिरश्चुम्बिचन्द्रचामरचारवे ।
त्रैलोक्यनगरारम्भमूलस्तम्भाय शम्भवे ॥ १

हरेर्लीलावराहस्य दंष्ट्रादण्डस्स पातु वः ।
हेमाद्रिकलशा यत्र धात्रीच्छत्रश्रियं दधौ ॥ २

कल्याणायास्तु तद्धाम प्रत्यूहतिमिरापहम् ।
यद्भजोऽप्यगजोद्भूतं हरिणापि च पूज्यते ॥ ३

अस्ति क्षीरमयाद्देवैर्मथ्यमानान्महाम्बुधेः ।
नवनीतमिवोद्भूतमपनीततमो महः ॥ ४

तस्यासीत्तनयस्तपोभिरतुलैरन्वर्थनामा बुधः
पुण्यैरस्य पुरूरवा भुजबलैरायुर्द्विषां निघ्नतः ।

तस्यायुर्नहुषोऽस्य तस्य पुरुषो युद्धे ययातिः क्षितौ
ख्यातस्तस्य तु तुर्वसुर्वसुनिभः श्रीदेवयानीपतेः ॥ ५

तद्वंशे देवकीजानिर्दिदीपे तिम्मभूपतिः ।
यशस्वी तुळवेन्द्रेषु यदोः कृष्ण इवान्वये ॥ ६

ततोऽभूद्बुक्कमाजानिरीश्वरः क्षितिपालकः ।
अत्रासमगुणभ्रंशं मौलिरत्नं महीभुजाम् ॥ ७

सरसादुदभूत्तस्मान्नरसावनिपालकः ।
देवकीनन्दनात्कामो देवकीनन्दनादिव ॥ ८

विविधसुकृतोद्दामे रामेश्वरप्रमुखे मुहु-
र्मुदितहृदयस्थाने स्थाने व्यधत्त यथाविधि ।
बुधपरिवृतो नानादानानि यो भुवि षोडश
त्रिभुवनजनोद्गीतं स्फीतं यशः पुनरुक्तयन् ॥ ९

कावेरीमाशु बद्ध्वा बहळजलरयां तां विलङ्घ्यैव शत्रुं
जीवग्राहं गृहीत्वा समिति भुजबलात्तं च राज्यं तदीयम् ।
कृत्वा श्रीरङ्गपूर्वं तदपि निजवशे पट्टणं यो बभासे
कीर्तिस्तम्भं निखाय त्रिभुवनभवनस्तूयमानापदानः ॥ १०

चेरं चोळं च पाण्ड्यं तमपि च मधुरावल्लभं मानभूषं
वीर्योदग्रं तुरुष्कं गजपतिनृपतिं चापि जित्वा तथान्यान् ।
आ गङ्गातीरलङ्काप्रथमचरमभूभृत्तटान्तं नितान्तं
ख्यातः क्षोणीपतीनां स्रजमिव शिरसां शासनं यो व्यतानीत् ।

तिप्पाजीनागलादेव्योः कौसल्याश्रीसुमित्रयोः ।
देव्योरिव नृसिंहेन्द्रात्तस्मात्पङ्क्तिरथादिव ॥ १२

वीरौ विनयिनौ रामलक्ष्मणाविव नन्दनौ ।
जातौ वीरनृसिंहेन्द्रकृष्णरायमहीपती ॥ १३

क्षितीन्द्राच्युतदेवरायौ रक्षाधुरीणाविव नन्दसूनू ।
बाम्बिकायां नरसक्षितीन्द्रादुभावभूतामुरगेन्द्रसारौ ॥ १४

रश्रीनारसिंहस्स विजयनगरे रत्नसिंहासनस्थः
कीर्त्या नीत्या निरस्यन्नृगनलनहुषानप्यवन्यामथान्यान् ।
सेतोरा सुमेरोरवनिसुरनुतः स्वैरमा चोदयाद्रे-
रा पाश्चात्याचलान्तादखिलहृदयमावर्ज्य राज्यं शशास ॥ १५

नादानान्यकार्षीत्कनकसदसि यः श्रीविरूपाक्षदेव-
स्थाने श्रीकाळहस्तीशितुरपि नगरे वेङ्कटाद्रौ च काञ्च्याम् ।
शैले शोणशैले महति हरिहरेऽहोबळे संगमे च
श्रीरङ्गे कुम्भकोणे हततमसि महानन्दितीर्थे निवृत्तौ ॥ १६

कर्णे रामसेतौ जगति तदितरेष्वप्यशेषेषु पुण्य-
स्थानेष्वारब्धनानाविधबहळमहादानवारिप्रवाहैः ।
स्योदञ्चत्तुरङ्गप्रकरखुररजःशुष्यदम्भोधिमग्न-
क्ष्माभृत्पक्षच्छिदोद्यत्करकुलिशधरोत्कण्ठिता कुण्ठिताभूत् ॥१७

ह्माण्डं विश्वचक्रं घटमुदितमहाभूतकं रत्नधेनुं
सप्ताम्भोधींश्च कल्पक्षितिरुहलतिके काञ्चनीं कामधेनुम् ।
र्णक्ष्मां यो हिरण्याश्वरथमपि तुलापूरुषं गोसहस्रं
हेमाश्वं हेमगर्भं कनककरिरथं पञ्चलाङ्गल्यतानीत् ॥ १८

ज्यं प्रशास्य निर्विघ्नं राज्यं द्यामिव शासितुम् ।
स्मिन् गुणेन विख्याते क्षितेरिन्द्रे दिवं गते ॥ १९

ततोऽप्यवार्यवीर्यः श्रीकृष्णरायमहीपतिः ।
बिभर्ति मणिकेयूरनिर्विशेषं महीं भुजे ॥ २०

कीर्त्या यस्य समन्ततः प्रसृतया विश्वं रुचैक्यं व्रजे-
दित्याशङ्क्य पुरा पुरारिरभवद्बाळेक्षणः प्रायशः ।
पद्माक्षोऽपि चतुर्भुजोऽजनि चतुर्वक्त्रोऽभवत्पद्मभूः
काळी खड्गमधाद्रमा च कमलं वीणां च वाणी करे ॥ २१

शत्रूणां वासमेते ददत इति रुषा किं नु सप्ताम्बुराशी-
न्नानासेनातुरङ्गत्रुटितवसुमतीधूळिकापाळिकाभिः ।
संशोष्य स्वैरमेतत्प्रतिनिधिजलधिश्रेणिका यो विधत्ते
ब्रह्माण्डस्वर्णमेरुप्रमुखनिजमहादानतोयैरमेयैः ॥ २२

स्तुत्यौदार्यस्सुधीभिस्स विजयनगरे रत्नसिंहासनस्थः
क्ष्मापालान्कृष्णरायक्षितिपतिरधरीकृत्य नीत्या नृगादीन् ।
आ पूर्वाद्रेरथास्तक्षितिधरकटकादा च हेमाचलान्ता-
दा सेतोरर्थिसार्थश्रियमिह बहळीकृत्य कीर्त्या बभासे ॥ २३

कृतवति सुरलोकं कृष्णराये निजांशं
तदनु तदनुजन्मा पुण्यकर्माच्युतेन्द्रः ।
अखिलमवनिलोकं स्वांशमेत्यारिजेता
विलसति हरिचेता विद्वदिष्टप्रदाता ॥ २४

अम्भोदेन निपीयमानसलिलोऽगस्त्येन पीतोज्झित-
स्तप्तो राघवसायकाग्निशिखया संतप्यमानः सदा ।

अन्तस्स्थैर्बडवामुखानलशिखाजालैर्विशुष्को ध्रुवं
यद्दानाम्बुघनाम्बुरम्बुधिरयं पूर्णः समुद्द्योतते ॥ २५

समजनि नरपालस्सत्यधर्मप्रतिष्ठो
विजयनगरराजद्रत्नसिंहासनस्थः ।
नृगनलनहुषादीन्नीचयन् राजनीत्या
निरुपमभुजवीर्यौदार्यभूरच्युतेन्द्रः ॥ २६

क्षितिप्रतिष्ठापितकीर्तिदेहे प्राप्ते पदं वैष्णवमच्युतेन्द्रे ।
अध्यास्य भद्रासनमस्य सूनुर्वीरो बभौ वेङ्कटदेवरायः ॥ २७

प्रशास्य राज्यं प्रसवास्त्ररूपे विद्वन्निधौ वेङ्कटरायभूपे ।
अभागधेयादचिरात्प्रजानामाखण्डलावासमथाधिरूढे ॥ २८

तिम्माम्बावरगर्भमौक्तिकमणी रङ्गक्षितीन्द्रात्मजः
क्षत्रालङ्करणेन पालितमहाकर्णाटराज्यश्रिया ।
शौर्यौदार्यदयावता स्वभगिनीभर्त्रा जगत्त्रायिणा
रामक्ष्मापतिनाप्यमात्यतिलकैः क्लृप्ताभिषेकक्रमः ॥ २९

श्रीविद्यानगरीललामनि महासाम्राज्यसिंहासने
सन्तानद्रुरिव स्फुरन् सुरगिरौ संहृत्य विद्वेषिणः ।
आ सेतोरपि चा हिमाद्रि रचयन् राज्ञो निजाज्ञाकरान्
सर्वां पालयते सदाशिवमहारायश्चिराय क्षमाम् ॥ ३०

विख्यातविक्रान्तिनयस्य यस्य
पट्टाभिषेके नियतं प्रजानाम् ।

आनन्दबाष्पैरभिषिच्यमाना
देवीपदं दर्शयते धरित्री ॥ ३१

गोत्रोद्धारविशारदं कुवलयापीडापहारोद्धुरं
सत्यायत्तमतिं समस्तसुमनस्स्तोमावनैकायनम् ।
संजातस्मृतिभूरुचिं सविजयं सन्नन्दकश्रीभरं
यं शंसन्ति यशोदयाञ्चितगुणं कृष्णावतारं बुधाः ॥ ३२

विख्यातं बहुभोगशृङ्गविभवैरुद्दामदानोद्धुरं
धर्मेण स्मृतिमात्रतोऽपि भुवने दक्षं प्रजारक्षणे ।
प्राप्तां यस्य भुजं भुजङ्गमहिभृद्दिग्दन्तिकूर्मोपमं
पातिव्रत्यपताकिकेति धरणीं जानन्तु सर्वे जनाः ॥ ३३

यत्सेनाधूळिपाळीशकमशकसमुच्चाटने धूमरेखा
रोमाळी कीर्तिवध्वा इव भुवनमिदं सर्वमन्तर्वहन्त्याः ।
वेणी नाणीयसीव प्रकटितविहृतेर्वीरलक्ष्म्या रणाग्रे
शान्त्यै जीमूतपङ्क्तिः किल सकलखलस्तोमदावानलानाम् ॥३४

तुङ्गामेव दयां पदाम्बुजयुगं शोणं च कृष्णां तनुं
रक्तां नीलसितां त्रिवेणिमनघां वीक्षां गिरं नर्मदाम् ।
तीर्थानीति समावहत्यवयवैः शेषाद्रिवासी विभुः
प्रायो यस्य विशेषभक्तिमुदितः पट्टाभिषेकश्रिये ॥ ३५

ओषधिपत्युपमायितगण्डस्तोषणरूपजितासमकाण्डः ।
भाषेगे तप्पुवरायरगण्डः पोषणनिर्भरभूनवखण्डः ॥ ३६

राजाधिराजबिरुदो राजराजसमांहतिः ।
स्वाराजराजमानश्रीः श्रीराजपरमेश्वरः ॥ ३७

मूरुरायरगण्डाङ्को मेरुलङ्घियशोभरः ।
शरणागतमन्दारः परराजभयंकरः ॥ ३८

करदाखिलभूपालः परदारसहोदरः ।
हिन्दुरायसुरत्राणः सिन्धुराजगभीरधीः ॥ ३९

विष्टपत्रयविख्यातो दुष्टशार्दूलमर्दनः ।
अरीभगण्डभेरुण्डो हरिभक्तिसुधानिधिः ॥ ४०

वर्धमानापदानश्रीरर्द्धनारीनटेश्वरः ।
इत्यादिबिरुदैर्वन्दितत्या नित्यमभिष्टुतः ॥ ४१

काम्बोजभोजकाळिङ्गकरहाटादिपार्थिवैः ।
सौविदल्लपदं प्राप्तैस्संदर्शितनृपोपदः ॥ ४२

सोऽयं नीतिविशारदः सुरतरुस्पर्द्धालुविश्राणनः
सर्वोर्वीशनतस्सदाशिवमहारायक्षमानायकः ।
बाहावङ्गदनिर्विशेषमखिलां सर्वंसहामुद्वहन्
विद्वत्त्राणपरायणो विजयते वीरप्रतापोन्नतः ॥ ४३

निधिवारणवेदेन्दुगणिते शकवत्सरे ।
प्रभवे वत्सरे मासि पौषे मकरसंक्रमे ॥ ४४

कृष्णपक्षे च पुण्यायाममायां सोमवासरे ।
कावेर्याः पावने तीरे रङ्गनाथस्य संनिधौ ॥ ४५

काश्यपान्वयरत्नेन शाश्वतातुलकार्तिना ।
शश्वदाराधनाहृष्टविश्वनाथार्पितश्रिया ॥ ४६

धर्ममर्मविदा त्राणकर्मठेन मनीषिणा ।
दुर्मदारिमहीपालशर्मदारिभुजौजसा ॥ ४७

सत्याद्दतान्तरङ्गेण सत्कृत्याश्रयशोभिना ।
सहितेनाधिकं भूत्या सर्वज्ञगुणशालिना ॥ ४८

श्रीमत्काञ्चीपुरवराधीश्वराङ्कोपशोभिना ।
मोकालिपट्टवर्द्धनविख्यातबिरुदश्रिया ॥ ४९

समयद्रोहरगण्डख्यातिना मनुनीतिना ।
प्रख्यातसमयकोलाहलचिह्नेन भास्वता ॥ ५०

ऐलावलीपुरवराधीश्वराङ्केन धीमता ।
माद्यातिरुवटिक्ष्मापसप्ताङ्गहरणौजसा ॥ ५१

यशस्विना पाण्ड्यकुलस्थापनाचार्यकीर्तिना ।
मान्येन दक्षिणमहासमुद्राधीश्वरेण च ॥ ५२

नागमक्ष्मापपौत्रेण नळनाभागकीर्तिना ।
श्रीविश्वनाथभूपालसिन्धुशीतळभानुना ॥ ५३

सुशीलनागमागर्भशुक्तिमुक्ताफलात्मना ।
कृष्णभूपतिना पुण्यकीर्तिना करुणाब्धिना ॥ ५४

परितः प्रणवाकारप्रकारवलयाञ्चितम् ।
कमनीयशिलास्तम्भकदम्बोत्तम्भितां वरम् ॥ ५५

विशङ्कटविटङ्काळीविराजद्रङ्गमण्टपम् ।
विधाय विपुलोत्तुङ्गगोपुरं देवमन्दिरम् ॥ ५६

विशालां रथवीथीं च स्यन्दनं मन्दरोपमम् ।
तत्र प्रतिष्ठितार्यश्रीतारकब्रह्मरूपिणे ॥ ५७

करुणारसकल्लोलवरुणालयचक्षुषे ।
शरणागतगीर्वाणभरणाधीनचेतसे ॥ ५८

कालचक्रघटीयन्त्रकल्पनाशिल्पकारिणे ।
कैवल्यकल्पलतिकाकन्दळोपघ्नकीर्तये ॥ ५९

कौस्तुभारुणपाथोजपार्श्वे लीनाळिमालया ।
वनमालिकया चारुवक्षसे हतरक्षसे ॥ ६०

इन्दिराया जगन्मातुर्मन्दिरायितवक्षसे ।
छन्दसामादिकन्दाय चम्पकद्युतिवाससे ॥ ६१

शरण्याय सतामिन्दुतरण्याकारचक्षुषे ।
हिरण्यासुरसंहर्त्रे धरण्या गृहमेधिने ॥ ६२

कंसादिविबुधारातिहिंसाविधपटीयसे ।
संसारसागरौर्वाय पुंसामानमतां सताम् ॥ ६३

नवनीतमुषे नन्दरमणीशिक्षणीयताम् ।
अभिनीतवते शश्वदपनीतनतार्तये ॥ ६४

निरलीकवचोमूलमुरळीमधुरारवैः ।
तरलीकुर्वते गोपीः स्मरलीलापराङ्मुखीः ॥ ६५

अस्मिन्कृष्णापुरे पूर्णसान्निध्यं समुपेयुषे ।
तिरुवेङ्कटनाथाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ ६६

धूपदीपसुधाहारनानापूपनिवेदनैः ।
नानापुष्पोपहारैश्च नैकदीपप्रदीपनैः ॥ ६७

नृत्तगीतमहावाद्यच्छत्रचामरवैभवैः ।
नित्यनैमित्तिकानन्तपूजां कर्तुं विशेषतः ॥ ६८

प्रतिवर्षसमारब्धरथोत्सवसमृद्धये ।
ग्रीष्मप्लवोत्सवायापि रम्ययात्रोत्सवाय च ॥ ६९

श्रीकीळवेम्पुनाडौ च प्रख्यातं पाण्ड्यमण्डले ।
ताम्रपर्णीनदीतीरे पावने वासमाश्रितम् ७०

श्रीवल्लमङ्गलख्यातचावटावपि विश्रुतम् ।
ख्यातार्द्धतिन्त्रिणीवृक्षादिमार्गेशान्यतां श्रितम् ॥ ७१

धर्माद्विल्लमरायस्य ख्यातादपि नेडुंकुलात् ।
प्राच्यं श्रीशवळर्क्कारंकुळसीमाञ्चलादपि ॥ ७२

पुळियंकुळोडैक्कुलप्पिरायन्कुलतोऽपि च ।
भूसुरतटागसीमाञ्चलादाग्नेयतां श्रितम् ॥ ७३

श्रीमत्कळ्ळिक्कुळग्रामसीमान्तादपि दक्षिणम् ।
श्रीवेलंकुळकुल्याया नैर्ऋतीं दिशमाश्रितम् ॥ ७४

सुन्दरश्रीपाण्ड्यपूतुकुल्यायाश्चापि पश्चिमम् ।
ऐयनाकुळसीमान्ताद्वायवीमाश्रिततं दिशम् ॥ ७५

श्रीकुळैर्यारुपेर्यालंकुळसीमाञ्चलोत्तरम् ।
कोक्कंतांपार्रपनयं कुळयोरुभयोरपि ॥ ७६

अपि मुत्तुर्मलाभिख्यगिरेरीशान्यतां श्रितम् ।
पुत्तनेरिग्रामकेण ख्यातारियकुळेन च ॥ ७७

कोटिक्कुळग्रामकेण कुत्तुक्कल्ग्रामकेण च ।
मुत्तूरुग्रामकेणापि श्रीमद्रामंकुळेन च ॥ ७८

ईत्तंपाट्टुग्रामकेण शिर्रियालंकुळेन च ।
युक्तं पाटैक्कुलेनापि संयुतं सस्यशोभितम् ॥ ७९

मुरप्पुनाडाळिकुटिभूत्रयोदशमान्वितम् ।
श्रीकृष्णापुरनामानं प्रख्यातं ग्राममुत्तमम् ॥ ८०

सर्वमान्यं चतुःसीमासंयुतं च समन्ततः ।
निधिनिक्षेपपाषाणसिद्धसाद्ध्यजलान्वितम् ॥ ८१

अक्षिण्यागामिसंयुक्तं देवभोग्यं सभूरुहम् ।
वापीकूपतटाकैश्च कच्छारामैश्च संयुतम् ॥ ८२

अनेन वेङ्कटेशेन भोग्यमाचन्द्रतारकम् ।
दानाधमनविक्रीतियोग्यं विनिमयोचितम् ॥ ८३

शीतांशोर्वंशरत्नं समजनि नृपतिर्नन्दनामाथ जज्ञे
तत्सन्तत्यां चलिक्कक्षितिपतिरभवत्तत्कुले बिज्जलेन्द्रः ।
तद्वंशं सोमिदेवोऽलमकृत विमतासप्तदुर्गाणि हृत्वा
पौत्रस्तस्यार्रवीटीपुरपतिरुदभूत् पिंनमक्षोणिपालः ॥ ८४

भूकल्पशाखी प्रथितारवीटिबुक्कक्षमापोऽभवदस्य सूनुः ।
बल्लाम्बिका तस्य बभूव पत्नी पुरन्दरस्येव पुलोमकन्या ॥ ८५

अस्मादशेषभुवनावनवारिजाक्षा-
च्छृङ्गारराजवदजायत रामराजः ।
लक्ष्मीसमानचरिता ललनामतल्ली
लक्काम्बिका रतिरिवाजनि तस्य देवी ॥ ८६

तस्याधिकैस्समभवत्तनयस्तपोभिः
श्रीरङ्गराजनृपतिः शशिवंशदीपः ।

आसंज्वलत्सु भुजधामसु यस्य चित्रं
नेत्राणि वैरिसुदृशां च निरञ्जनानि ॥ ८७

सतीं तिरुमलाम्बिकां चरितलीलयारुन्धती-
प्रथामपि तितिक्षया वसुमतीयशो रुन्धतीम् ।
हिमांशुरिवरोहिणीं हृदयहारिणीं सद्गुणै-
रमोदत सधर्मिणीमयमवाप्य वीराग्रणीः ॥ ८८

स्वैरं सुदृग्भरणजातरुचिः सुवृत्तः
स्वालोकदूरिततमास्तनयस्तदीयः ।
अत्रासवृत्तिरवदातगुणानुवर्ती
श्रीरामराजनरपालमणिर्विरेजे ॥ ८९

यस्मिन् प्रशासति महीं जगदेकवीरे
भङ्गो नदीषु पतगेषु च पक्षपातः ।
वल्लीषु पल्लवरुचिर्वनितारतेषु
नीवीविमोचनमभून्नियतं प्रजानाम् ॥ ९०

सत्यानुरक्तेरितरावहेऽस्मिन् संपन्नके संभृतसर्वलोके ।
श्रीरामराजे श्रितसत्त्वशौर्ये शौरेः पदं शाश्वतमभ्युपेदे ॥ ९१

तदनु भुवमशेषां पालयन् राजनीत्या
तपनतनयजेता दानरीत्या महत्या ।

भरतमहिमभूमा भाति तस्यानुजन्मा
वरतिरुमलराजः साहितीभोजराजः ॥ ९२

स्वैरं संहृतकण्टकोऽथ सुकृतोत्कृष्टं विधायाखिलं
भूकेदारमुदारदानसलिलासारैः समापूर्य च ।
संबद्ध्यानघकीर्तिसस्यनिवहं तत्पालिकां विक्रम-
श्रीकान्तां भुजकायमानशिखरे धत्ते हि यस्तेजसा ॥ ९३

यस्यानुजन्मा विजयैकनर्मा रामाभिरामोऽतुलबाहुधामा ।
वीरो विरेजे भुवि वेङ्कटाद्रिराजः श्रिया निर्जिताराजराजः ॥ ९४

धर्ममर्मविधस्तस्य धरणीकल्पशाखिनः ।
सोमवंशावतंसस्य स्वाधीननयसंपदः ॥ ९५

श्रीविश्वनाथभूपालचिरपुण्यफलात्मना ।
कृष्णभूपतिनानेन कृपाकूपारचक्षुषा ॥ ९६

विज्ञापितस्य विनयाद्विमतध्वान्तभास्वतः ।
प्राज्यकर्णाटराज्यश्रीस्थापनाचार्यविश्रुतेः ॥ ९७

आत्रेयगोत्रपाथोजमार्तण्डस्य मनस्विनः ।
अन्तेम्बवरगण्डस्य सिन्ध्वन्तक्षितिरक्षिणः ॥ ९८

वर्णितयशसो नानावर्णश्रीमण्डलीकगण्डस्य ।
एबिरुदरायराहुवेश्यैकभुजगबिरुदभरितस्य ॥ ९९

विख्यातबिरुदमन्नियविभाळलीलस्य विजयशीलस्य ।
विश्वम्भराभृतिस्फुटविसृतधरणीवराहबिरुदस्य ॥ १००

कल्याणपुरनाथस्य शल्यारिसमतेजसः ।
विङ्गत्रिभुवनीमल्लिङ्गस्थिरयशोनिधेः ॥ १०१

श्रीमत्तिरुमलक्ष्मापशेखरस्य दयाम्बुधेः ।
विनयौदार्यशीलस्य विज्ञप्तिमनुपालयन् ॥ १०२

परीतः प्रयतैः स्निग्धैः पुरोहितपुरोगमैः ।
विविधैर्विबुधैः श्रौतपथिकैरधिकैर्गिरा ॥ १०३

सदाशिवमहारायो माननीयो मनस्विनाम् ।
सहिरण्यपयोधारापूर्वकं दत्तवान् मुदा ॥ १०४

सरससदाशिवरायक्षितिपतिवर्यस्य कीर्तिधुर्यस्य ।
शासनमिदं शरासनदाशरथेरमितहेमदानरतेः ॥ १०५

मृदुपदमिति ताम्रशासनार्थं
महितसदाशिवरायशासनेन ।
अभणदनुगुणं वचोमहिम्ना
सरसतरेण सभापतिस्वयम्भूः ॥ १०६

सदाशिवमहारायशासनाद्वीरणात्मजः ।
स्वष्टा श्रीवीरणाचार्यो व्यलिखत्ताम्रशासनम् ॥ १०७

दानपालनयोर्मध्ये दानाच्छ्रेयोऽनुपालनम् ।
दानात् स्वर्गमवाप्नोति पालनादच्युतं पदम् ॥ १०८

स्वदत्ताद्द्विगुणं पुण्यं परदत्तानुपालनम् ।
परदत्तापहारेण स्वदत्तं निष्फलं भवेत् ॥ १०९

स्वदत्तां परदत्तां वा यो हरेत वसुन्धराम् ।
षष्टिं वर्षसहस्राणि विष्ठायां जायते कृमिः ॥ १०१

एकैव भगिनी लोके सर्वेषामेव भूभुजाम् ।
न भोज्या न करग्राह्या देवदत्ता वसुन्धरा ॥ १११

सामान्योऽयं धर्मसेतुर्नृपाणां
काले काले पालनीयो भवद्भिः ।
सर्वानेतान् भाविनः पार्थिवेन्द्रान्
भूयो भूयो याचते रामचन्द्रः ॥ ११२

श्रीविरूपाक्ष

PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE, MADRAS.

அநுபந்தம். 2.

சுலோகம்	முதல் அநுபந்தத்தின் விஷயம்
1—3.	சம்பு விஷ்ணுவின் வராகாவதாரம்: விநாயகர்: இவர்களைக் குறித்துக் காப்பு.
4—5.	சந்திரகுலத்தைச் சார்ந்த வம்சமெனக் குறிப்பது.
6—7.	துர்வசு பரம்பரையில் தேவகி கணவனான திம்மன் தோன்றியது. திம்மனுக்கு ஈஶ்வரன் பிறந்தது.
8.	ஈஶ்வரனுக்கு நரசன் பிறந்தது.
9--10.	நரசனுடைய தயாளகுணத்தையும் பெருங்கொடையையும் விவரிப்பது. சோழ நாட்டையும் சீரங்கபட்டணத்தையும் அவன் வெற்றி கொண்டது.
11.	சேர சோழ பாண்டியர், துருஷ்கன், கஜபதி முதலியோரை வென்று அவர்களை யவன் அடக்கியாண்டது.
12--14.	அவனுக்குத் திப்பாஜி, நாகலாதேவியென்னும் இரு மனைவியரிடம் வீரநரசிம்மனும், கிருஷ்ணராயனும், ஓமாம்பிகை யென்பவளிடம் ரங்ககக்ஷிதீந்திரனும், அச்சுத தேவராயனும் பிறந்தது.
15.	வீர நரசிம்மன் தன் குடிகள் க்ஷேமமுற்றோங்கப் பெருங் கீர்த்தியுடன் விஜயநகரத்தில் அரசாண்டது.
16--18.	அவன் புகழ்.
19.	வீரநரசிம்மன் மண்ணுலகை நீத்து விண்ணுலகமடைந்தது.
20.	அவனுக்குப் பின் கிருஷ்ணராயன் பட்டத்துக்கு வந்தது.
21--23.	கிருஷ்ணராயன் கீர்த்தி.
24.	கிருஷ்ணராயனுக்குப் பின் அவன் தம்பி அச்சுதேந்திரன் செங்கோல் செலுத்தியது.

25-26. அச்சுதேந்திரன் புகழ்.

27. அவன் மகன் வேங்கடராயன் பட்டத்துக்கு வந்தது.

28-30. வேங்கடராயனுக்குப் பின், ரங்கக்ஷிதீந்திரன் மகன் சதாசிவராயனை, கர்நாடகதேசத்து அரசன் ராமன் என்பவன் ஸ்ரீ வித்தியாநகரியில் முடி சூட்டியது.

31-43. சதாசிவராயன் புகழ்.

44-45. சகாப்தம் 1489-ல் காவேரி நதிக்கரையில் ஸ்ரீரங்க நாதர் முன்னிலையில் இந்த நன்கொடை அளிக்கப் பெற்றது.

46-57. கிருஷ்ண பூபதியென்பவன் கிருஷ்ணபுரத்தில் பெரிய விஷ்ணுகோயிலும், சுற்று மதிலும், ரங்க மண்டபமுங் கட்டி, வீதிகள் இயற்றித் தேரொன்றும் செய்துகொடுத்தது.

58-66. கிருஷ்ணபுரத்துக் கோயிற் சுவாமிமேற் றுதி.

67-69. அக்கோயிலிலுள்ள திருவேங்கட நாதருக்கு நித்திய நைமித்திக கருமங்களும், ரதம், தெப்பல், யாத்திரை முதலிய உத்சவங்களும், சரிவர நடைபெறும் பொருட்டு.

70-82. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபுரமென்னும் ஊரை வேங்கடேசருக்குச் சர்வமான்யமாகக் கொடுப்பது.

96-104. கிருஷ்ணபூபதி வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் திருமலை ராயன் சதாசிவ ராயனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய அதற்கியைந்து சதாசிவராயன் மந்திரி பரிவாரங்களுடன் மனமகிழ்ந்து அளித்தது.

105-106. சபாபதிசுவயம்பு சாசனம் எழுதியதெனக் குறிப்பு.

107. வீரணாச்சாரியன் பதிவு செய்ததெனக் குறிப்பு.

இறுதியில் "ஸ்ரீ விருபாக்ஷ" எனக் கன்னடத்திற் கையொப்பம்.

P. Vidanayagam Pillay, M.A., B.L.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மருங்காபுரி
பூச்செயன் காதல்.

மருங்காபுரி சம்ஸ்தானம்
ஸ்ரீமான்
கிருஷ்ண விஜய பூச்செய
மஹாராஜா அவர்கள் மீது
ஷை சம்ஸ்தான வித்வான்
ஏகாட்டூர்
சிவசண்முகக் கவிராயரவர்கள்
இயற்றியது.

மதுரை
விவேகபாநுப்பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
1912

V. Arumugam Pillay, B.A., B.L.

சாற்றுக் கவிகள்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்வான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

இருமருங்கா தரிப்பனெனப் புலவருக்கின் சொல்லு
ன்பொன் னீந்து நாளுந், திருமருங்கா புரிமருவுங் கிருஷ்ண
விஜ யன்காதல் திகழு மெந்தத், தருமருங்கா வெனப்புகழுந்
தருமனு மவன்மகிழத் தழைந்து விண்மேல், வருமருங்கா
மலியேகாட் டீச்சிவசண் முகப்புலவன் வரைந்தான் வாழி.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க வித்வானும் வித்தியாபாநுப்
பத்திராதிபருமாகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

பூவுலகில் ஐந்துநிலப் பொருள்வளமு மொருசேரப்
போருந்தி யாருர், ஆவலுறும் பொருள்நாடா தடைய
மலிந் தெய்தியபே ராற்றல் நாடு, மேவுபெரு வேழமலை
பாலாற்றுற் பல்போகம் விளைக்கும் நாடு, தேவருல கினுஞ்
சிறந்த தைந்துவள நாடென்னுந் திருநா டாமே. (1)

இத்தகுநாட் டெய்துபல நகர்களினு நடுமணிபோ
லேற்ற மெல்லாம், வைத்துளசீர் மருங்கைநகர் வீற்றிருந்து
முறைசெலுத்து மன்னர் கோமான், முத்தமிழ்ப்பா மாலை
முல்லை மாலைமின்னுர் விழிமாலை மொய்ம்பிற் கொண்டோன்,
சித்தமுறும் வலியியல்பைச் சிங்கமே தனங்காட்டுஞ் செங்
கை வீரன். (2)

சங்கநிதி பதுமநிதி யினுஞ்சிறந்து புகழ்பூண்டு தரு
ஞன, ரங்ககிருட் டிணமுத்து வீரபூச் செயராச ராச
செய்த, துங்கமிகு புண்ணியத்தாற் றோன்றலெனத் தோ
றலுள தோன்ற ஞளும், கங்கைதவழ் கருமலைவாழ் ச
வரதன் கழன்மலரைக் கருதுங் காமன். (

மன்னுமணி யிரண்டுநிதி மூன்றுதரு வாறுபெரு வ
ளல் சங்கை, பன்னினிரு பத்திரண்டே யெனப்புலவ
கவிக்கணக்கிற் பயிற்றும் வண்ணம், பொன்னுமணி யு
பிறவு மீத்துமகி ழுபகாரி புகழ்மீக் கொண்ட, நன்னயரு
சிதகிருஷ்ண விஜயபூச் செயமகிப னலத்தை வாழ்த்தி. (

கண்டுசருக் கரைநிகருங் காதலொன்று காதலினு
கருதிச் சொற்றான், தொண்டைநாட் டேகாட்டு ராளிபே
ஞர்முருகன் றுணைத்தாட் கன்பன், தண்டமிழில் வல்லசி
சண்முகப்பேர்க் கவிவலனித் தகைய காதல், கொண்டநம
தரசர்பிரான் பல்லாண்டு வாழ்ந்துநலம் கொள்க மன்னோ. (

திரிசிரபுரம் வரகனேரி உபாத்தியாயர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
தி. கு. சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களியற்றியது

பூவுறை புலவர் நூலியற் றிடுவான் புக்குழி யின்னவர்ச
கிந்நூல், மேவுறு மெனுங்கா ரணமுண ராமல் விளம்புவர்
கலைதெரி யறிஞர், நாவுறை புகழா னேகாட்டுர் தன்னி ஞயக
மெனப்பலர் நவிலும், பாவுறை சிவசண் முகப்பெரும் புல
வன் பகர்ந்தனன் காரணம் பகிர்ந்தே. (1)

எந்தநூ லெந்த விறைவன்மீ திசைத்தா னென்னகா
ரணமென்கொ லென்னிற், றந்தியோ வென்னப் புரந்தபுத்

ளுந் தனுவினுக் கிறைவனுந் தகுதி, முந்தவே காதல்
ண்டுவாழ்ந் திட்ட முறைதெரிந் தவர்பெயர் முழுதுஞ்,
ாந்தமாக் கொண்ட விறைவன்மேற் காதல் சொல்லலே
ுமெனத் துணிந்தே. (2)

அன்னமென் சிறகாற் பெடைதழீஇ யூட லகற்றுத
நகுறுங் காவிற், பொன்னவிர் சிறகார் வண்டினங் கண்டு
ாறுமையாற் பிதற்றுதல் பொருவ, வின்னிசைபாடு மரு
கையம் பதிவா ழிறைவனுங் கிருட்டிண விஜய,மன்னவன்
து சொன்னநற் காதன் மாண்பினை யுரைக்குது மாதோ.

வேதியர் படிக்கி னோதுதன் மீதும் வேந்தர்கணீதியின்
துஞ், சூதிலா வணிக ரூதிய மீதுஞ் சூத்திரர் விளைபொரு
ா மீதுங், காதன்மேற் கொண்டே திகழுவ ரென்றாற் கவி
ர்சொற் காதலின் கணிதம், பூதலத் தெவரே புகன்றிட
ல்லார் புகன்றிடான் சேடனு மம்மா. (4)

ிரிசிரபுரம் S.P.G. காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் மகா-ா-ாஸ்ரீ
V.M. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்களியற்றியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தருங்கா வனைய கரமன் கிருட்டிண சாமிதுரை
மருங்கா புரிவி சயபூச் சயதிரு வாணனுக்கே
யிருங்காத லொன்றினை யாரும் வியக்க விசைத்தனனாற்
சிருங்கார மேவு சிவசண்மு கப்பெருஞ் சீர்த்தியனே.(1)

— —

தஞ்சை செண்ட் பீட்டர்ஸ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

R. சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் இயற்றியது.

கட்டளைக்கலிப்பா.

சீர்நி றைந்கவ னத்திடை யாயர்தங்
திருக்கு லத்தில்வ ரும்பல பேதையர்
ஏர்நி றைந்தவுட் காதலெ லாங்கொள்ளை
யிடனு மேகைச் சிவசண் முகனெனும்
பேர்நி றைந்த வொருபுல வன்றரும்
பெரிய காதலை யொப்பன வோசொலாய்
வேர்நி றைந்த பொழின்மருங் கைக்கிருஷ்ண
விஜய பூச்செய வீரப்ர காபனே.

தஞ்சை கல்யாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

L. உலகநாதம்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மின்னுடுங் கருர்புயலும் வெண்புயலு முகைத் தேறு
மீளி வாழும், பொன்னுடும் பொருகயலை யொருகொடியின்
மேம்படுத்த பொருவின் மாறர், தென்னுடும் வில்வலர்தந்
திருநாடுந் திரைநடுவட் டிகழு மீழ,நன்னுடுந் தொண்டையர்
கோ னடுநாடும் புகழ்சோழர் நலங்கொ ணாட்டில். (1)

கடியிருக்கும் பூந்தொடையுங் கவின்றெளிர்பா மாலி
கையுங் கமழக் காமர், வடியிருக்கும் வேனெடுங்கண் வனச

ட மங்கையர்கண் மகிழ்ந்து நாளுங், குடியிக்குஞ் சுருங்
கைமதின் மருங்கைநக ரினிதளிக்குங் கோமான் யாரும்,
டியிருக்கும் புகழ்கிருஷ்ண விஜயபூச் செயநாமன் பா
லித் தோண்மேல். (2)

தன்னுளமே வியகாதற் பிரபந்த மணந்துசுவை தழு
வத் தண்ணென், சொன்னயமும் பொருணயமு மிலங்குற
பாத் தழகுபெறச் சூட்டி னுனல், அன்னவன்யா ரெனிற்
புலவர் திலகனரில் தபப்பலநூ லாய்ந்த மேலோன், நன்னய
ந்சே ரதிசுகுணன் ஏகைசிவ சண்முகப்பேர் நாவ லோனே.

கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

அ.பாலசுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்களியற்றியது

ஆசிரியப்பா.

செந்தமிழ் நூல்பல செவ்விதி னுய்ந்த
முந்தறி வொழுக்க முழுதொருங் குடைய
ஓகை மலிதரு முயரிய மேன்மை
ஏகை வருசிவ சண்முக ஏந்தல்
தையலோர் பாகன் றாளிணை மறவான்
செய்யவோர் நன்னூல் செய்யிய வெண்ணிச்
சுருங்கா வளப்பல துதைந்தன நிறைந்த
மருங்கா புரியுறை மன்னவன் கலைதே
ரருட்டிற வாண ரவாவிய வருளுங்
கிருட்டிண விஜய பூச்செயன் கீர்த்தி

காதலி னுலகங் கருதுபு நிற்றலின்
காதற் பிரபந்தங் கழறின னஃதவன்
பெருமையைச் சிறக்கப் பெற்றுவைத் தைதின்
அருமைய வின்பத் துறையறி வுறுத்தலின்
சொற்பொரு ளின்பந் துவன்றுபு நிற்றலின்
கற்பவ ருள்ளங் களிப்புறப் புரீஇப்
பழையன காதற் பனுவன்மற் றெல்லாம்
பழையன வாகப் படுத்துப்
பிழைதபச் சிறந்து பிறங்கிய தன்றே.

சந்தயக்கவுண்டன் பாளயம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
சு. குமாரசாமிப்புலவர் அவர்கள் இயற்றியது.

நிலக்கவினு முயருமிபா சலக்கவினும் பாலாறு நீடு பாயும், புலக்கவினுந் தருமருங்கா புரிக்கவினும் பரியூரும் பூச்ச யேந்த்ரன், குலக்கவினு முடிக்கவினுங் கொடிக்கவி னுந் திறைசெலுத்துங் குடிகள் மேவுந், தலக்கவினு மோங்குபரி சனக்கவினு மினக்கவினுந் தழைக்க வென்றே. (1)

பாராளும் விதரணகம் பளவம்ச திலகனியற் பாவ லோர்க்குத், தாராள மாப்பரிசு தந்தருளுங் கிருட்டிணவி ஜயபூ வேந்த, னேராளக் கீர்த்தியெலா மெடுத்திசைத்தான் காதலினு ரெழில்சே ரேகாட், டோள வல்லசிவ சண்முகநா வலவனெனு முசிதன் றானே. (2)

காஞ்சீபுரம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ தில்லைவிடங்கன் வெண்பாப்புலி
வேலுசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது

பூதலமுன் னெழின் மருங்கா புரிசமஸ்தா னந்தன்னிற்
பொலிவு கூர்ந்த, ஓதருநற் சுஞ்சகுலத் துதித்தரிய கலை
பயிற்சி யொழுக்க மேய, தாதவிர்தார்ப் புயன்கிருஷ்ண
விஜயபூச் சயனென்னுந் தராதி பன்மேற், காதலெனு நூல
றிஞர் காதலுற வியற்றினனக் கவிபா ரென்னில். (1)

திருவருணைத் திருமூல ராதீனத் தீசான்ய தேசிகன்றன்
மரபுதனின் வந்தவரு ளானந்த சுவாமிகள்சீர் மாண
வன்மா, திரிபியம கம்மடக்குச் சிலேடைமுன்னற் கவியி
யற்றுந் திறமை வாய்ந்தோன், வரிபொழில்சூ ழேகாட்டூர்
வயங்குசிவ சண்முகநா வலவன்றானே. (2)

காஞ்சீபுரம் மஹா வித்வான் மகா ா-ா-ஸ்ரீ
ஈர்மஸ்வாமிநாயுடு அவர்கள் இயற்றியது

செங்கோல் வயங்குந் திருமருங்கைச் செர்மல் சுஞ்ச
குலதிலகன், பைங்கோ கனகை யருள்பெறுசம் பன்னன்
கிருஷ்ண விஜய னெனு, நங்கோன் மீதிற் புவி
மகிழ நவின்றான் சிவசண் முகப்பு லவ, னிங்கோர் காத
லதன்சுவைநல் லெழில்வா னமுதி னினித்திடுமே. (1)

சித்தாந்தசரபம் சென்னை அஷ்டாவதானம்
பூவை. கலியாணசுந்தரமுதலியார் அவர்கள்
இயற்றியது.

சிற்பரனார் கருணையுடன் வீற்றிருக்குஞ் சிவத்த
ங்கள் சிறப்புஞ் செய்ப. பொற்பமரு மடியர் செயும் பூசனை

யினுயர்சிறப்பும் பூந்தடஞ் சூழ், கற்பகம்போல் விசும்பினி
மிர் கார்மலிசோ லையின்சிறப்புங் கழக மார்ந்த, சொற்பயனை
யுணர்பலவிற் பனர்சிறப்பு மிகவோங்குஞ் சோழ நாட்டில்.

எழில்மிகுந்த மரைமலர்வாழ் மடந்தையர்க ளிருவர்
களு மேற்ற மாக, வொழிவறவிங் கோரிடத்தே நனியுறை
யப் பெற்றதனு லுற்ரு ரியாரும், பழிதபுநல் லிருவகைச்செ
ல் வமும்வாய்க்கு முயரியநற் பண்புசெய்து, வழிவழியே
விபவமுற வொளிர்மருங்கா புரியென்னும் வளநகர்க்கண்.

சகமகிழு மதிபனெனக் கோலோச்சித் தன்குடைக்
கீழ்ச் சார்ந்தார்யாரு, மகமகிழ வன்புமிகப் பாராட்டி
மகாரெனவே யாதரித்துத், தகவுடனே மிகப்புரந்து கீர்த்தி
பெறு சுஞ்சகுலச் சதுர னான, புகழரங்க கிருஷ்ணமுத்து
வீரபூச் செயபூபன் புதல்வ னானேன். (3)

உயர்தமிழாங் க்லேயத்துஞ் சங்கீத வித்தையினு
முயருணர்ச்சி, வியனுறப்பெற் றேன்றனைவந் தடுத்தாரின்
குறிப்பறிந்து மிகக் களிப்பாய், நயமுகத்தோ டருள்வள்ளல்
நாவலருங் காவலரு நணுமேதாவி, செயகிருஷ்ண விஜயபூச்
செயபூபன் சீர்த்தியெலாந் திகழ வுன்னி. (4)

ஓதுந்தென் மொழிக்கடலைக் கடைந்தெடுத்த வமுதெ
ன்ன வுயர்வொப் பில்லா, ஏதமறு நவரசவ லங்கார வைப்
பென்ன வெவரு மேத்தும், போதமுறு மிலக்கியவி லக்க
ணத்தின் றுறையென்னப் புகழ்ந்து பேசுங், காதலெனும்
பிரபந்தம் புலவரெலாங் களிகொள்ளக் கழறி னானால். (5)

துன்னியபூ லோககலை மகளென்னு மெளவைபுகழ் தொண்டை நாட்டில், மன்னியசீர்ப் பிரணவசை லம்பிறங் குந் திருப்போரூர் மாதலத்தி, லன்னையரெம்வள்ளி தெய்வ குஞ்சரியோ டுறையுமுரு கையன் பாதந், தன் னுளத்தி னிற்கனவி னும்மறவா திருத்தி நலந்தழைக்குமன்பன். (6)

சிவராஜ யோகியரு ளானந்த சுவாமிகள்பாற் றேர்மா ணுக்க, னவனிபுக ழேகாட்டேர்க் கதிபனெழி லிரவிகுலத் தவதரித்தோன், நவநவமாப் பாமாலை கவிஞர்பல ராலேற்ற நற்பெருஞ்சீர், சிவணுமொரு பூஞ் சோலை வளவனருந் தவ த்துதித்த செம்ம லானேன். (7)

முத்தமிழென் றுலகுரைக்கு மியலிசைநா டகந்தம்மின் முதிர்ந்த ஞான, வித்தகனாய் நால்வகைநற் கவிகளுஞ்சொற் செப்பமுற விரைவிற் பாடும், புத்தியுமுத் தியுமுடையா னென்றெவருங் கொண்டாடும் புலமை வாய்ந்த, வுத்தமன் சீர் மேவுசிவ சண்முகநா வலனெனவோங் குசிதவேளே. ()

சென்னை இராயபுரம் வித்வான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

எஸ். ஜகராவு முதலியார் அவர்கள்.

இயற்றியது.

செங்கமல மணம்பரப்பிச் சேதாம்பற் றுதுகுத்துத் திரியுஞ் சேல்கள், அங்கலங்கற் புதுப்புனலிற் புணர்ந்தமகள் விழிகாட்ட வயரும்வாளை, மங்குலணி கமுகேறி மடலொ டிய முகிலிவர்ந்து மழைநீர் சிந்தி, இங்குவவு வயற்புடை சூழ் சோணாட்டுக் கொருவதன வியல்பிற் றுமால். (1)

தருமருங்கா தரம்புரியும் புலவருல கெழிலுருவாத் தடித்துக் காட்டுந், திருமருங்கா புரிரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரபூச் செயாமல்தந்த,ஒருமருங்காப் பெருந்தவத்தில் வருந்தோன்றல் கற்பகம்போன் றுதவுங்கையா, ளிருமருங்கும் பொன்பொழிக்கும் பாலாறும் வெள்ளாறு மினிதாக்கொண்டோன். (2)

சிலையுடையான் புலித்துவசன் முல்லையந்தார் திரள்தோளான் சிறக்கும்வேழ, மலையுடையான் மும்முரசான் சுஞ்சகுலக் கரிபரியான் மடங்காச்சீர்த்தி, கலையுடையா னெழிற் கிருஷ்ண விஜயபூச் செயனென்னுங் கன்னன்மீதே, நிலையுடைய செந்தமிழிற் காதலெனு மொருநூலை நிகழ்த்தினனால். (3)

இன்னவன்யா ரெனிலிலகு மிரவிகுலச் சோழர்மரபிலங்க வந்தோன், கன்னல்கமு கெழில்காட்டுந் தொண்டைவள நாடுடையான் கவின்சே ரேகை, நன்னகருக் கொருதிலகன் பூஞ்சோலை வளவனரு ணற்புதல்வன், மின்னவிர் வேற் போரூர்வாழ் விமலகுரு பரனடியே வியக்கு நெஞ்சான். (4)

திருவருணைத் திருமூல ராதீன வீசான்ய தேசிகன்றால், மரபில்வரு திருவருளா நந்தகுர வற்கன்பு மாணவன்சீர், பரவுதமிழ்ச் சுவைமலியப் பத்தழகு மொத்தமையப் பாடவல்லோன், கரவிலுளத் தெழுதுசிவ சண்முகனென் றுதை பெருஞ்சீர்க் கவிஞ ரேறே. (5)

ஸ்டயபுரம் சம்ஸ்தான வித்வான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
ிருமயிலை வி.சுந்தர முதலியாரவர்கள் இயற்றியது.

ளமருவு மெழில் விழியான் றளிகணிறை சோணாட்டிற்
லவியார்நல், வளமருங்கா புரிகிருஷ்ண விஜயபூச் செய
கா மன்னன் யார்க்கு, முளமருவு காதலினைத் தணிபிரபு
ல்விகரு வூல மொன்னார், களமதனிற் பணிகழலான் சொற்
வருன் கற்பதரு காம னன்னான். (1)

அன்னவன்பே ரழகினையு மாண்மையையும் பல்லோரு
றியும் வண்ணம், சொன்னவந்தச் சமஸ்தான முத்தமிழா
ரவித்வான் துகளில் கல்விப், பன்னலஞ்சேர் சிவசண்மு
ப்புலவன் காதற்ப்ர பந்தம் பாடி, நன்னயமா மன்னவனுங்
ற்றவருஞ் சிரந்துளக்க நலமுற் றானே. (2)

சென்னை

S. P. G. ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதரும்
நல்லாசிரியன் பத்திராதிபருமாகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
கா. நமச்சிவாயமுதலியார் அவர்களியற்றியது.

வெண்பா.

சொல்லார்ந்த காதலுக்குச் சுப்பிரதீ பக்கவிஞ
னல்லான்மற் றாரென்றே னன்பாகேள்—வல்லேன்யா
னென்றே சிவசண் முகவே ளியம்பினனீ (1)
தொன்றே யுலகம் பெறும்.

உலகம் புகழு முயர்மருங்கை மன்ன
னிலகுங் கிருஷ்ணவிஜ யேந்த்ரன்—புலவர்கோ
னுகுங்கா தற்கவிஞற் கன்பிற் கனகாபி
ஷேகஞ் செயினுந் திரம். (2)

மருங்காபுரி சம்ஸ்தான வித்துவான்
மகா-ா-ா ஸ்ரீ-பெரியகுளம்.
கிருஷ்ணசாமிபிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

பூமருவு மெழிலரம்பைப் படப்பையினி லோர்கடுவன் போந்து லாவித், தாமருவு மந்தியின்வாய்ப் பழம்பறித்து சுவைத்தருந்துஞ் சமய நோக்கிக், காமருவு மொருபூமன் கண்டெலுமிச் சம்பழத்தைக் கையால் வீச, மாமருவு ப தாகக் கொண்டவைகள் விளையாடு மருங்கை நாட்டில். (1

விருதுபுனை யரசர்குழாம் வியந்தேத்துந் திருச்சமு கன் மேவ லாரைக், கருதலிலா வீரப்ர தாபகுணக் காண்ம பன் கற்ப கம்போற், றருங் கரத்தான் றயைமனத்தான் றங்கச்சிங்கா தனத்தான் றனது நாட்டை,யொருகுடையி னரசியற்று நீதியுணர்நிருவாக னுயர்வி வேகன். (2

பலகலைநூற் பொருளனைத்தும் பழகிமனந் தெளிந் திலகு பண்பு வாய்ந்தோ, னிலகறிஞர் சொற்கடவா னிசை யாத நெறிநடவா னென்றுந் தெய்வ. பலமுடையான் றிட முடையான் பகர்சில்ல வார்மரபிற் பதியாய் வந்தோன், றலமருவு புகழ்க்கிருஷ்ண .விஜயபூச் செயநாம சதுரன் மீதே. (3)

முத்தமிழு முணர்திறத்தான் முத்தமிழா கரமென ப்பூ முழுதுமேத்து, முத்தமப்பேர் பெற்றவர னுதகவயற் கமலமிசை யோதி மங்கள், முத்ததனை முட்டையெனக் கண்டணைக்கு மேகைநகர் முதல்வ னானேன், முத்தர் பணி திருப்போரூர் முருகனடி தொழுஞ்சிவசண் முகப்பா வாணன். (4)

சொன்மணக்கப் பொருண்மணக்கத் தொடை மணக்க
டை மணக்கத் தொன்னூற் கேள்விப், பொன்மணக்கும்
லவருளங் களிதுளும்ப நவரசமும் பொருந்த வேதான்,
றன்மணக்கு மதிமதுரக் காதலினைக் காதலினுற் செப்பக்
கட்ட, மன்மணக்கு மலைத்தவனு மலைத்தவனு னுனென்
ரின் வழுத்தற் பாற்றோ. (5)

மருங்காபுரி ஜமீன் பாரஸ்டு ரேஞ்சராபீசர்
திரிசிரபுரம் பீமநகர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
T.C.இராஜண்ண நாயுடு அவர்களியற்றியது.

திருவாருஞ் செழும்பவளக் கிஞ்சுகவாய்ச் செஞ்சூட்
டிச் செங்கா லன்ன, மருவாருமானதமென் றுவந்தடையு
மலர்த்தடமும் வனசச் செய்யும், அருவாரும் வினையகற்று
மீனுக்ஷி சந்நிதியு மமர ரேத்தும், பொருவாநான் மறை
யொலியும் பல்வளமும் பெறுமருங்கைப் பூமான் சீமான். ()

தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைத் தற்காக்கு நீதிபரன்
சாந்தம் வாய்மை, நன்னயவின் சொல்கருணை நட்பொழுக்க
மீகையறம் நவையில் வீர, முன்னரிய பலகலையு முணர்
மதிமிக் கிரும்புகழு முறையு மேலோன், மன்னிய செவ்வடி
வழகின் மான்மருகன் முருகனென வயங்கு மெய்யன். (2)

முத்தமிழ்தேர் புலவ ரெலா மிகவியப்ப விசைத்தமிழில்
முதிர்ந்த செஞ்சொற், புத்தமுதச் சிங்காரப் பதமியற்றுந்
தரமுடையான் புவனம் போற்று,முத்தமசற் குணவரதன்
பலகலைக்கு முபகார னுயர் சங்கீத, வித்தையினு மதியூகி
வியன்கொற்றக் குடை.நிழற்ற விளங்குமே லோன். (3)

திருமணக்கு மார்பகத்தான் செயமணக்குந் தடம்புய
த்தான் செல்வம் பூத்த, தருமணக்குங் கொடைக்கரத்தான்
தமிழ்மணக்கு நன்னுவான் தமியேற் கென்றும், பொருண்

மணக்க வினிதளித்தெம் புன்மனத்து ளகலாத புனிதன் சீர்
சால், மருமணக்கும் புலவர்குழாம் வாய்மணக்கும் புகழேத்
ற்கு மன்னர் மன்னன். (4)

கருமலைவாழ் கரிவரதன் கழற்கன்பன் சுஞ்சகுலங் க
திக்க வந்தோன், இருமலைநீர் தடம்புயன ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவீ ரேந்த்ரன் மைந்தன், ஒருமலைபோ லிருநிதிய
மருங்கவிஞர்க் குவந்துதவு முளத்தோ னூர்ந்து, வருமலை
மேற் பவனிவருங் கிருஷ்ணவிஜ யப்ரபல வள்ளல் மீதே.

திருவருணத் திருமூல ரர்தீன வீசான்ய தேசிகன்றன்
மரபினரு ளானந்த குருமணிபாற் கலைபயின்ற, மாண்பின்
மிக்கோன், பருகுசுவைப் புத்தமுதின் முத்தமிழும் பாட
வல்ல பாவலோன் சீர், தருமருங்கை யெங்கோமான் சமுக
வித்வ சமுகனெனத் தகும்ப்ர தாபன். (6)

சமரபுரி முருகனிரு சரணமக லாவிதயன் சரச வாக்
யன், அமரர்வளங் கண்டுவக்கு மேகாட்டூர்க் கதிபனெனக்
கன்பார் நண்பன், குமரனிகர் சிவசண்மு கப்புலவன் புலவர்
குழாங் குதுக லிப்பத், தமரமொலி கடலுலகி னின்பநிறை
காதனூல் சாற்றி னானே. (7)

வேறு.

முன்னொருகாதல் சுப்பிரதீபன் மொழிந்தனன் முத்
தமிழுணர்ந்தே, யன்னதோர்காதற் சுவைநலந் தழுவி யறை
ந்திடும் புலவருமுளரோ, வென்னவென்றிருந்த குறையினை
யகற்ற வெய்திய திதுமுத லம்மா, சொன்னநற் புலவன்
றமிழினற்பயிற்சித் தொகைநலஞ் சொலவலாரெவரே. (8)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாழி மழைமுகில் வாழியிக்காதல் வயங்கு செங்கோல்
வாழி மணிமருங் காபுரியாளு மகுட வள்ளல்
வாழி கிருஷ்ண விஜயரா ஜேந்திரன் வம்சமெல்லாம்
வாழிய வாழை யடிவாழையாய்நிதம் வாழியவே.

Nallaiyagam Pillay, B.A., B.L.

உ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

மருங்காபுரி.

பூச்செயன் காதல்.

விநாயகர்காப்பு.

வெண்பா.

பூமகள்வாழ் பொன்மருங்கைப் பூச்செயபூ பன்றருமன்
வீமன் கிருஷ்ண விஜயன்மேல்—மாமருவு
காதலிசைந் தாரமுதங் காணிதுவென் றோதவரன்
காதலிடந் தானருளுங் காண்.

ஐயாக்குள விநாயகர்.

கண்ணிகள்.

பூவுலகம் போற்றும் புகழ்மருங்கை மன்னனிசை
மேவுங் கிருஷ்ண விஜயன்மேற் காதல்சொலப்
பூவின்மக ரந்தப் பொடிசிதற நீர்சிவக்கும்
வாவிக் கரைவேழ மாமுகன்றாள் காப்பாமே.

மருங்கைக் கடவுளர்.

செம்மானும் வெண்மானுஞ் சேர்மருங்கை யூர்மருங்கா
ரெம்மான் கிருஷ்ணவிஜ யேந்திரனை யாம்புகழக்
கைம்மானு நோக்குகயற் கண்மானும் வேழமலைப்
பெம்மானுங் கார்வரத வம்மானும் பேணுகவே.

உபாசனா மூர்த்தி.

எண்ணியவெ லாமுதவு மெங்கோன் மருங்கைநகர்க்
கண்ணன் விஜயதுரைக் காண்டீபன் கீர்த்திசொல
எண்ணியவெ லாமுதவற் கின்னருள்செய் தன்னிகரில்
புண்ணியப்போ ரூர்முருகன் பொன்னடியை யுன்னுதுமே

கலைமகள்.

பூவினும்பா வாணர்செந் நாவினும்பொன் போன்றதமிழ்ப்
பாவினும்வாழ் பூச்செயசௌ பாக்கியவான் கீர்த்திசொலப்
பூவினுமப் பூவினய ஞவினும்வாழ் பொற்றொடியெம்
பாவினுநன் ஞவினுங்கண் பார்த்திருக்க வேண்டுதுமே.

ஆசிரியர்.

திருவா ரகோபிலமால் சீரருள்பெற் றோங்கும்
விருதேந்துங் க்ருஷ்ண விஜயதுரை கீர்த்திசொல
அருணைத் திருமூல ராதினவீ சான்யர்
மரபருளா னந்தகுரு மாமணியை யாம்பணிவாம்.

அவையடக்கம்.

பன்மொழிதேர்தென்மருங்கைப்பார்த்திபன்றன் கீர்த்தியை
புன்மொழியா லன்பிற் புகலத் துணிந்ததுதான் [யெம்
தென்மொழியின் பேரே தெரியாத் தெலுங்கனந்த [கும்
மூன்மொழிதேர்விற்பனர்முன்முத்தமிழ்ச்சீரசொல்வதொக்

V. Vedanayagam Pillay, M.A., B.L.

தலைவன் தசாங்க முதலியன.

மலை.

பூவுறையும் வள்ளி பொருந்துநெடு வேல்மயிலு
மேவுதலால் வேள்விரும்பும் வேழவள மாமலையான்

சூழவள மோங்கு சுரர்நாட்டு வேழமிவண்
வேழவளங் கண்டுவக்கும் வேழவள மாமலையான்

நீண்டு தனைப்போல் நிறம்படைத்த தன்மையினால்
வேண்டிக் கரிவரதன் மேவுங் கருமலையான்

முத்தேவ ருக்கு முதற்றேவ னும்பழநிப்
புத்தே ளினிதுறையும் போடிகிரி மாமலையான்

அந்நாட் சிறகரிந்தா னுற்றலைநாங் காண்பமெனு
இந்நாட் செழித்துவிண்ணோங் கோர்பெரிய மாமலையான்

கானோங்கி னுந்தடுத்துக் கற்பகமு நாணமுற
வானோர்க்குப் பூவழங்கு மல்லிகைப்பேர் மாமலையான்.

ஆறு.

காலாறு கொண்டேழ் கடல்போற் பெருகிவயற்
பா*லா றுபயமதி பாயும்பா லாறு டையான்

பன்னும் பொருள்கள் படிந்தாழ்ந்து பல்பொருளு
மன்னுதமிழ் போன்றுலவு மாண்புறுபா லாறுடையான்

பாரிற் றனதுகொடைப் பண்புபோற் பல்பொருளும்
வாரிச் சொரியுமுயர் வள்ளன்மை வெள்ளாற்றான்

உள்ளாறு மா†றொருவற் கும்பரினின் றூர்த்துவரு
வெள்ளாறு போற்பெருகும் வெள்ளாறு பெற்றபிரான்.

---

* ஆறுஉபயமதி-பனிரெண்டுமோதம்.

† ஒருவன்-பகீரதன்.

நாடு.

தருங்கையுற்றார் வைகுந் தரந்தேர்ந் து*வியோ
மருங்கைநித நீட்டு மருங்கை வளநாடன்
அன்னைமீ னாக்கி யபிஷேக நீர்பாயக்
கன்னல்கமு கென்னவளர் காமருங்கை மாநாடன்
சுமுகமின்னார் கூந்தற் றுளிநீர்ப்பெ ருக்காற்
கமுகுதென்னை யென்னவளர் காமருங்கை மாநாடன்.
உளநாடு மும்பருமா யோகியரு மிங்ஙன்
வளநாடு நல்ல வளநாடு கொண்டபிரான்
†கோநாடு நாடனைத்துங் ‡கோநாடு நாடல¶நற்
கோனாடு நாடிதெனுங் கோநாடு கொண்டபிரான்
வளவநா டுஞ்சேரன் வாழ்நாடு மேத்துந்
தளவநா டுஞ்சீர்த் தளவநா டுற்றபிரான்
அழகின் றிருமா தலரடைந்தோ மென்னும்
பழியஞ்சி நாடும் பழியஞ்சி நாடுடையான்
ஆன்றபுகழ் சேருமிந்த வைந்துவள நாடன்றி
மூன்றுலகு மெச்சுமெழின் மூன்றுதமிழ் நாடுமுளன்

நகர்.

இருங்காவ லிந்திரனு மிந்திரையுஞ் சேர்ந்§த
மருங்||கா புரிநேர் மருங்கா புரிநகரான்
பன்மருங்குங் கீதப் பரதநடங் கண்டுவிண்ணின்
மின்மருங்குன் மின்னார் விழைமருங்கை மாநகரான்

---

* வியோமர்—ஆகாயவாசிகள். † கோ-அரசன்.
‡ கோ-பெருமை. ¶நற்கோல்-செங்கோல் §அமரும்-தங்கும்
|| காபுரி-கற்பகத்தையுடைய தேவலோகம்.

கொட்டு முழக்குங் குடவளையி னோசையும்லா
னெட்டவிண்ணோர் வந்திறைஞ்சு மேர்மருங்கை மாநகரான்
தங்கச் சிகரந் தமனியப்பொன் மாளிகைக
ளெங்குந் திகழு மெழின்மருங்கை மாநகரான்
பொற்புடையார் மிக்க புகழுடையார் பூணுடையார்
கற்புடையார் வைகுங் கனமருங்கை மாநகரான்
எங்கெங்கு மீச னியங்குதல்போற் றன்மமெலா
மெங்கெங்கு மோங்கு மெழின்மருங்கை மாநகரான்.

மாலை.

தேமுல்லை வெண்பற் சிவந்தவித ழாய்ச்சியர்சூழ்
மாமுல்லை மாலைநிகர் மாமுல்லை மாலையினான்
தண்ணெனுங்கார் மைக்கூந்தற் றையலார் செய்யவரிக்
கண்ணெனுங்கார் வண்டுமொய்க்குங் கார்முல்லை மாலையினான்
மாகனக வெற்பிரண்டு வாய்ந்ததென வந்திலகு
வாகவிர்பொன் வாகின்மிசை வாகையணி வாகையினான்
சுகமணக்கு நாற்கவிஞர் சொன்மணக்கச் சூட்டுஞ்
செகமணக்குஞ் சீமணக்குஞ் செந்தமிழ்ப்பா மாலையினான்

பரி.

அடையலர்கள் வெருவிவிழ வடலொழிய வுடலினுயிர்
படபடென வுரமதிலொண் பரதநட மிடுபரியான்
வெந்திறற்பெ ருங்களத்தின் மிஞ்சிடப்ப தம்பெயர்த்து
பந்தெனக்கி ளர்ந்துசுற்று பஞ்சலக்ஷ ணப்பரியான்

கரி.

மகிதலங்கு லுங்கவட்ட மதகயங்க லங்கநெட்டி
இகல்களைந்தி டும்ப்ரசித்த விசைமிகுந்த குஞ்சரத்தான்

கோடி.

துங்கப் பெருவிசும்பிற் றோன்றியிறு மாந்திருக்குஞ்
சிங்கத்தின் மேற்பாயுஞ் சிங்கத்தின் கேதனத்தான்
ஓடுமுகில் சூழ்விசும்பி னோங்கித் தடவுதலால்
ஆடெருது கன்னியுமங் கஞ்சும் புலித்துவசன்
கதிரிரவி தன்னைக் கனியெனப்போய்த் தாவு
மதியுக்ர வீர வனுமக் கொடியுடையான்

முரசு.

தானங்கல் யாணஞ் சயமெனத்தன் முன்றிலிடை
வானவருங்காண வரமுழங்கு மும்முரசான்

ஆனை.

தருமத்தின் செல்வி சதுர்பாத முற்று
மருவச் சிறக்கு மனுமுறையின் செங்கோலான்
கண்டவுடன் மாற்றலர்தங் கண்ணுமன முங்கலங்கி
யண்டிவரற் கஞ்சு மநந்தவெள்ளச் சேனையினான்
மின்னல் மழுங்கவுயர் விண்ணோர் விழியிமைக்க
ஒன்னலர்கண் கூச வொளிர்மந்த்ர வாட்படையான்
மான்மகன்றன் கையின் வயங்குமக ரக்கொடியும்
வான்மகர மும்வெருவு வான்மகர *வேதிகையான்
பங்கயக்கண் மாற்குப் பரியாய்க் கொடியாகுஞ்
செங்கருட னுந்தியங்குஞ் செங்கருட வேதிகையான்
துன்னும் பணியாளர் சூழ்ந்தருகில் வீசிவர
மன்னும் விசித்ரபஞ்ச வன்னப்பா வாடையினான்

* வேதிகை=கேடகம்

ன்னுள் நிலவெறித்துத் தேய்மதிபோற் றேன்றும
லங்நாளுந் தேயா திலங்குமுத்து வெண்குடையான்
லங்காத லால்வெல்லல் வெற்றியன்றென் றெண்ணிக்
லங்கா திருக்கக் கரியினத்தைக் காத்தருள்வோன்
ற்றவர்வேல் தைத்து வடுப்பட்ட மாற்றலரைச்
ற்றுமெண்ணு தெச்சிலெனத் தள்ளும் பெருங்குணத்தான்
திராக நேரு மெளியோர் தமையு
முதியோரை யுந்தான் முனியாத நீதிபரன்
நஞ்சமென்றார்க் கஞ்சலெனச் சாற்றியவர் தம்பகைதீர்த்
தெஞ்சலின்றிக் காக்கு மிரக்கமுள நெஞ்சகத்தான்
மங்காத கீர்த்திபதி மாதர்ம நீதிபதி
சிங்காத ஞதிபதி செந்திருவி லாசபதி
ராஜரா ஜாதிபதி ரத்னமகு டாதிபதி
தேசதே சாதிபதி சில்லவார் வம்சபதி
தண்ணியத யாளபதி சம்ப்ரமத ளாதிபதி
கண்ணியகு ணளபதி கம்பளகு லாதிபதி
வித்வரங்க க்ருஷ்ணமுத்து வீரபூச்செ யாதிபதி
சித்தமகிழ் புத்ரனெனச் செய்தவத்தால் வந்தபதி
கருமலையின் மேவுங் கரிவரதப் பெம்மான்
திருவரம்பெற் றென்றுஞ் செயம்பெற்று வாழ்பெருமான்

மருங்கைமீ ணுக்ஷி வளநாட்டிற் செல்வந்
தருங்கைமீ ணுக்ஷிமலர்த் தாள்பரவுஞ் சம்பன்னன்

மின்னுமணி யங்குறிச்சி மேவுதுவ ரங்குறிச்சி
அன்னே கயற்கண்ணி யம்புயத்தாள் போற்றுமன்பன்

திருக்கோயிற் பட்டியினிற் றேவர்சோ ணைசர்
திருக்கோ கனகமலர்ச் சேவடியைச் சிந்திப்போன்
வானையூர்ந் தேகு மதிரவிசூழ் மால்வரைசேர்
ஊனையூ ரைய னுபயபதம் பூசிப்போன்
ஊற்றுக் குழிப்பதியு மோங்குபொரு வாய்ப்பதியு
மேற்றமக மாயியரை யென்றுந் துதிபுரிவோன்
ஆண்டருளும் பூசைவீட் டம்மையையு மாட்சியுறுந்
தூண்டிக் கறுப்பனையுந் தோத்திரஞ்செ யன்புடையான்

அரண்மனைச் சிறப்பு

முக்கோட்டை யுஞ்சிவனால் முன்னழிந்த தாமழியா
திக்கோட்டை யென்றிங் கிலகுமலைக் கோட்டையினான்
வச்சிரக்கற் பித்திகைமேல் வண்மைத் தளம்பரப்பிப்
பச்சையினாற் சித்ரம் பதித்த வரண்மனையான்
செங்கனகப் போதிகைசேர் செம்பவளத் தூணிறுத்தித்
தங்க மணிக்கதவு சார்ந்த வரண்மனையான்
மாணிக்க * க்ராதி மரகதத்தாற் சாளரங்க
ளாணிப்பொன் னாற்படியு மார்ந்த வரண்மனையான்
கந்தருவ மின்னாருங் கண்டுகளி கூருமெழி
லிந்திரன ரண்மனைபோ லெய்து மரண்மனையான்
பஞ்சரத்திற் குள்ளிருக்கும் பஞ்சவன்னப் பைங்கிளிகள்
கொஞ்சிக் குலாவிமகிழ் கூரு மரண்மனையான்
பற்பலவாஞ் சித்ரப் படமும் பதுமைகளு
மற்புதமி தென்ன வமைத்த வரண்மனையான்

---

* க்ராதி - மதிலினொருறுப்பு

வாத்தியப்பொற் பெட்டி மணிக்கடியா ரங்களுமா
நேத்தியுற வெங்கும் நிலவு மரண்மனையான்
தண்ணுர்ந்த வெள்ளைச் சலவைக்கல் மேஜைநிலைக்
கண்ணு டியுநிரைத்த காம ரரண்மனையான்
தந்தநாற் காலிகளுந் தங்கரத்ந சோபாவும்
விந்தையுற வைகும் விசித்ர வரண்மனையான்
கோலமிகு லஸ்டர் குளோப்புவால் சேட்டுகள்பொற்
சாலர்முத்துப் பந்தர் சமைத்த வரண்மனையான்
பொற்பாருஞ் சங்கிலியைப் பொன்மரக தப்பலகை
யிற்பூட்டு மூச லிலகு மரண்மனையான்
தீண்டாத கற்பின் றிருவனையார் செங்கரத்தாற்
றாண்டா விளக்கிலகுஞ் சோதி யரண்மனையான்
பூங்கா வனத்திற் புனற்றடமுஞ் சூழ்ந்தினிய
பாங்காக வின்பம் பயக்கு மரண்மனையான்
வளையாடக் * கன்ன வளையாட மானுர்
விளையாடப் † பூவார் விளையாடும் வாசலினுன்
வந்தடிக்கத் துரமென்று வாழ்மனைக்கண் மேவிவிருப்
பந்தடிக்கப் பங்கயப்பெண் பந்தடிக்கும் வாசலினுன்
படியளக்கு மோர்நெடுமால் பல்லுயிர்க்கெந் நாளும்
படியளக்கும் பண்பாய்ப் படியளக்கும் வாசலினுன்
பரிவினடுத் தார்க்கமுதம் பாலிக்குந் தெய்வச்
சுரபி யனைய சுரபிகட்டும் வாசலினுன்

---

* கன்னவளை - காதாகியவள்ளைக்கொடி

† பூவார்-இலக்குமி, சரசுவதி

மூந்தநந்த மன்னர் முயன்றுவந்து நற்குதிரைப்
பந்திகட்டி மற்றும் பகுதிகட்டும் வாசலினுன்

துதிபரவு மீசன் றுணையாற் குபேரன்
நிதிபரவு மாபோல் நிதிபரவும் வாசலினுன்

அணிவிளக்குஞ் செய்யா ளதிசயிக்கும் பொற்பின்
மணிவிளக்கு மாதர் மணிவிளக்கும் வாசலினுன்

அற்புதமா மூவரும்விண் ணுர்ந்தபல தேவர்களுங்
கற்பகப்பூ மாரிபொழி கல்யாண வாசலினுன்

வனவாழை தென்னை வளர்கமுகு நாட்டிக்
கனமங்க லந்துலங்குங் கல்யாண வாசலினுன்

தோரணகும் பம்நிறுத்திச் சூழ வலங்கரித்துப்
பூரணகும் பம்நிறுத்தும் பொற்புலவும் வாசலினுன்

சிங்கார மோகனச்செந் தேன்மொழிமின் னுரினிய
சங்கீதம் பாடிநிருத் தம்புரியும் வாசலினுன்

தூநிறப்பொன் மாமணிப்பொற்*சூழிகட்டி யிந்த்ரன்வெள்ளை
யானைகட்டும் வாசலென யானைகட்டும் வாசலினுன்

தகையிலங்கு தங்கத் தகடிலங்கச் சாரெண்
டிகையிலங்கச் செய்தண் டிகையிலங்கு வாசலினுன்

மாசீர் பெறுவேத மாதவரும் பாவலரும்
ஆசீர் வதித்துறையு மாசார வாசலினுன்

வாய்ந்த மனுமுறைநல் வைணவசி வாகமங்கள்
ஆய்ந்தபெரி யோருறையு மாசார வாசலினுன்

வெற்றிபெறு மிக்க விருதுசொல்லிக் கட்டியர்கள்
அற்பொடுகை கட்டிநிற்கு மாசார வாசலினுன்

---

* சூழி - யானைமுகபடாம்.

தலைவன் சிறப்பு:

அம்போ ருகமலர்ந்த தாமென் றியாருமகிழ்
கம்பீர மார்ந்த கருணா ரசநயநன்
கல்விரச மெல்லாங் கனிந்துருகுஞ் சங்கீதச்
செல்வரச மேற்குஞ் செழும்பொற் றிருச்செவியான்
கோடசையா தோரெட்டுக் குஞ்சரமுந் தாங்குமிந்த
நாடசையத் தானசைக்கு நன்னயஞ்சேர் நாவுடையான்
வந்தாரைக் கண்டலர்ந்து வாய்மொழிச்செந் தேன்பிலிற்றுஞ்
செந்தா மரைபோற் றிகழுந் திருமுகத்தான்
எட்டு வரைகளையு மெட்டுவரை யாமதித்துத்
தொட்டுத் தகர்க்கவல்ல சுந்தரவ ரைப்புயத்தான்
வெங்கோ லரசருக்கு மெய்க்கோல் நெறிபயிற்றுஞ்
செங்கோல் பிடித்திலகுஞ் செந்தா மரைக்கரத்தான்
*கரும்பொன் னெனினுந்தங் கையிலிலார்க் கன்பி
னிரும்பொன் வழங்கு மினிய கொடைக்கரத்தான்
போவென்று லுத்தர்சொலிப் போகவிட்ட யாவரையும்
வாவென் றழைக்கும் வனச மலர்க்கரத்தான
வானம் புவியுள்ள மட்டுமழி யாதுபெருந்
தானம் வளர்க்குந் தருவனைய செங்கரத்தான்
யார்மீ தெமைப்புரக்கும் பக்ஷம்விடே லென்றுமின்னார்
மார்போ டணைக்கு மலரனைய செங்கரத்தான்
சாய்ந்து வணங்குந் தரியலர்தஞ் சென்னியெலாந்
தோய்ந்து சிவந்தகழல் சூழுந் துணைப்பதத்தான்

---

* கரும்பொன் - இரும்பு.

மார்க்கண்டன் போலிந்த மண்டலத்தி லெந்நாளுந்
தீர்க்காயுள் பெற்றோங்குந் திவ்ய சரீரத்தான்
மங்கையர்தஞ் சிந்தை மயங்கி மடலெழுதுந்
தங்கமய ரூப சவுந்தரிய வொய்யாரன்
ஜெகராஜர் மெச்சுந் திருவும் புகழு
மிகமேவுங் க்ருஷ்ண விஜயஜெய பூபாலன்
சமுகமதில் வித்வஜனர் சந்ததமும் வாழ்ததும்
விமிதகுண க்ருஷ்ண விஜயஜெய பூபாலன்
தொன்மதுரை மீனாக்ஷி சுந்தரனைப் போற்றியருண்
மினமருவு க்ருஷ்ண விஜயஜெய பூபாலன்
எண்ணிரண்டு *பேறு மிருநான்கு போகமுந்தான்
நண்ணியிவன் வாழுமிந்த நன்னாளி லேயொருநாள்
திவ்வியநீ ராடித் திருநீற்றுக் காப்பணிந்து
செவ்வியம னத்துளிஷ்ட தெய்வங்க ளைத்துதித்து
பன்னுந் தமிழ்வேத பாராய ணம்வினவி
மன்னுதன்ம தானம் மகிழ்வாகத் தான்வழங்கி
முத்துகுத்தாற் போலனமு முக்கியந றும்பருப்பும்
புத்துருக்கு நெய்யும் பொரியல் வரள் மோர்க்குழம்பும்
துவட்டல் மசியல் சுவைமிகுத்த கூட்டும்
உவட்டாத் துவைய லுவப்பா மிரசமுடன்

---

* பேறுபதினாறுவன - அழகு, இளமை, பொன், நெல், நன் மக்கள், நல்வாழ், நுகர்ச்சி, நோயின்மை, துணிவு, வன்மை, கல்வி அறிவு,பெருமை,புகழ் வெற்றி. வாழ்வு.

த்துவிதம் பச்சடிகள் பன்னுந் தயி *ரடைகாய்
த்தமகி ழப்பளமுந் திவ்யவடை பாயசமும்
ர்க்கரையி லட்டுகங்கச் சாயவகை முக்கனியின்
ர்க்கமுடன் தன்பந்து வர்க்கமுடன் பந்தியினில்
ட்டமனை யிட்டுவெள்ளி வாழையிலை யிட்டுவெகு
ட்டதிட்ட மாகபரி சாரகர்வி ருப்பினிட
ாதுரிய போஜனம ணங்கமக மென்றுபதின்
ாத மணக்கமலர்க் கைமணக்க வாய்மணக்கப்
ுத்தமுத முண்பவர்போற் பூரித் தறுசுவையூண்
பத்திபுரிந் துண்டு பனிநீராற் கையலம்பி
துங்கமணப் பாகுஞ் சுருளுமடைப் பக்காரர்
தங்கரத்தா லேந்தநறுந் தாம்பூ லமுமருந்தி
அத்தர் புனுகோ டரைத்தகதம் பந்திமிர்ந்து
சுத்தப்பொன் னுடை சொகுசாய் வரிந்துடுத்தி
சித்ரா பரணந் திருமேனி யிற்புனைந்து
முத்துத் துராபின் முடியை முடிக்கணிந்து
மங்கலகீ தம்முழங்க மாமறையோ ராசிசொலச்
சிங்கவனை மீதிலேயன் சீராமன் போலிருந்தான்
அத்தருணங் கோமா னமைச்சருடன் சம்பாஷித்
தித்தருணம் வேட்டைக் கியாம்போக வேண்டியதால்
ஏவலரை நோக்கி யிசைவேடர் வில்லியர்க்குங்
காவலர்க்கும் வீரதள கர்த்தருக்குஞ் சொன்மினென்றே
எங்கோ னரண்மனைக்கெ ழுந்தேவ லாளர்தம்மால்
பங்காளப் பொறசரிகைப் பட்டுநிஜார் தொட்டுறுக்கி

---

* அடைகாய் - ஊறுகாய்.

முன்னங்கியிட்டு முதுகிலம்புத் தூணியிட்டுத்
துன்னுமிடைக் கச்சைகட்டிச் சுங்குவிட்டுத் தொங்கவிட்டு
சேனைக் கதவியினச் சென்னிக் குலைசாய்க்கு
மாநற் படைவாள் மருங்கில் வரிந்துகட்டி
விற்பிடித்து டால்பிடித்து வேல்பிடித்து மென்சரிகைப்
பொற்புலவு தோற்கவசம் பூத்தமலர்த் தாட்கணிந்து
பூசைவீட் டம்மைபதம் போற்றிக் கரிவரத
ராஜப் பிரானையெதிர் நாடிமிகத் தெண்டனிட்டு
காடதனிற் றூண்டிக் கறுப்பையா நீதுணையாய்க்
கூட வருகவெனக் கும்பிட்டுத் தானழைத்து
யானைக் கணங்களஞ்ச ராசவிளஞ் சிங்கமொன்று
தானே வருவதுபோற் றன்புரிசை வாசல்வந்தான்

வேட்டைச்சிறப்பு.

வாயுவே கம்பின் மனவேகந் தான்சிறிதிங்
கேயுமெனச் சாற்று மெழிற்பரியின் மீதமர்ந்து
தவளக் குடைநிழற்றச் சாமரையி ரட்டக்
கவன விருதுசொல்லிக் கட்டியர்க ளார்ப்பரிக்க
ஆலவட்ட மேலுதித்த வாதித்த னைமறைக்கத்
தாலவட்ட மேன்மண் டலத்தைத் தடவிவர
சங்கீத வாத்யஞ் சமுத்திரம்போற் றூமுழங்க
மங்கா விருதினமும் வான்முகட ளாவிவர
மாற்றலருங் கண்டலற வல்லயம்வேல் வாள்பிடித்துச்
சீற்றமிகு வெம்பரிமேற் சிற்றரசர் சூழ்ந்துவரப்

V. Vedanayagam Pillay, M.A., B.L.

பந்தித் தளாதிபரும் பண்பிற்ப்ர தானியருஞ்
சந்தித் தருகிலுறுஞ் சற்றுணமெய்க் காவலரும்
ஊர்காக்கு முத்திலிய ஆழியருஞ் சேர்வையரும்
சேவர்பேர்க்கும் வில்லியரும் வேடர்களு முன்னடக்க
கருக்கான வாயுதமுங் கையுமா யெல்லாஞ்
சுருக்கா யணிவகுத்துத் தோள்தட்டி முன்னடக்க
எட்டானை வந்தாலு மெற்றியிரு கொம்பொடித்து
வெட்டாமற் பந்துபோல் விட்டெறிவோ மென்பாரும்
விண்சிங்கம் வந்தாலும் வேகமுடன் மேலேறி
மண்சிந்தச் சாரிசுற்றி வந்திடுவோ மென்பாரும்
அன்றுமுனி தந்தபன்றி யாவிபெற்று வந்திடினுங்
கொன்றுமென்று தின்றுமகிழ் கூர்ந்திடுவோ மென்பாரும்
மூச்சு விடாமல் முனிந்தே வரும்புலியை
வீச்சுக்கோ ராயிரமாய் வெட்டிடுவோ மென்பாரும்
தாப்பிற்க ளிற்றைவெட்டித் தந்தத்தாற் கூத்தியர்க்குச்
சீப்புஞ் சிமிழுஞ் சிணுக்கரியுஞ் செய்வமென்றும்
கஸ்தூரி பூசிக் கலந்தணையக் காதலிக்குக்
கஸ்தூரி மானைவெட்டிக் கஸ்தூரி கொள்வமென்றும்
சிங்கத்தைக் கொன்றுதங்கச் சிங்கமுகத் தோடாவைப்
பங்கமின்றி நாமும் பரிசுபெற வேண்டுமென்றும்
கொண்ட மனையாட்குக் கொண்டையிட்டுப் பார்ப்பதற்கு
மிண்டக் கருங்கவரி மென்வால் துணிப்பமென்றும்
செய்யமா னெய்துரினயச் சீமான் செயும்பூசைக்
கையமின்றி வீற்றிருக்க வாதனமா யீவமென்றும்

ஈரமிலாவவ்வவர்க ளெண்ணிச் சவுரியமாய்
வாரித் திரைவிரவும் வண்மைபோல் முன்னடக்க
சொலற்கருந்தன் மேளத் தொனிபோல் விண்மீது
மொலிப்பதுவு மென்னோவென் றெட்டகம ணுந்துவரக்
கத்திகுண்டு துப்பாக்கி கட்டாரி யீட்டிகளுஞ்
சத்திவேல் சூலங்கை டால்பாங்கு தோமரமும்
வல்ல விருப்பு வலையும் வளைதடியும்
வில்லுங் கணையொடுண்டை வில்லுங் கவணுடனே
பாயும் புலிமீதும் பாய்ந்துகௌவும் வல்வேட்டை
நாயும் பிடித்து நடந்துவரும் வீரியராய்
சூடுறையுந் தோலுடையுந் தோன்முடியுந் தொங்குகின்ற
தாடிகளு மேனிமிர்ந்த சாண்முறுக்கு மீசையராய்க்
கானகத்தில் வேடுவர்கள் கால்வீசி முன்னடக்கச்
சேனைப் பெருமுழக்காற் சேணுங் கிடுகிடென
வீரப் படைநடையின் வேகச்செந் தூளியினால்
வாரி குழப்புறவெள் வானஞ் சிவப்பேற
டம்மார வோசை தனைவான் சுரபியுங்கேட்
டம்மா வெனவே யலறிநெடு மூச்செறியக்
கூனற் பிறையனைய கொம்பொலிக்குப் பொன்னூட்டுத்
தானக் கயமுந் தயங்கி மனந்தேற
கீர்த்திபெறு மெங்கோன் கிருஷ்ணவிஜ யேந்த்ரதுரை
யார்த்தபெருங் கான்வேட்டை யாடவரும் வழியில்
வலிய னிடமாக வந்தோர் மரத்தில்
நலமாகப் பேடுடனே நண்ணி யுவந்தணைய

ங்கலமி லங்குமெழின் மாமருங்கை மாராஜ
ங்கமது கண்டுநகை செய்தே மனமகிழ
த்தருண நற்சகுன மென்றுமதி மந்திரிமார்
த்த மறியச் செகபதிக்கு முன்புரைத்தார்
லியன் வலமிருந்து வண்மையிட மாக
லியதால் வேட்டை நிறைவேட்டை யாகுமென்றார்
ாவில்வலி யன்பெடையைக் காதலித்துக் கூடியதால்
ழுவலுற மன்னற் கருங்கனியொன் றெய்துமென்றார்
ன்றுரைக்க நன்றென் றிசைந்துவிஜ யேந்ரதுரை
மன்றலின் *வாற் பொற்றை மலைச்சாரல் வந்தணுகி
சொற்பயிலும் வேடுவராற் சுற்றிவலை கட்டுவித்து
மற்பயிலுங் கட்டாப்பில் வாள்வீ ரரைநிறுத்தி
ளங்கோன் பரிவிட் டிறங்கிப் பெருமுரசஞ்
சங்காழி போன்முழங்கத் தாட்டிகளில் வேடரெலாங்
கூட்டத் துணைவர் குடும்பத்தைக் கோள்குற்றங்
காட்டிக் கலைப்பவர்போற் காட்டைக் கலைத்துவிட்டார்
காவின்மிரு கங்கள் கலைந்தொன்றோ டொன்றுறைந்து
கூவி மருண்டுட் குழைந்து திரண்டோட
ளட்டுமொளிக் கட்டி யிருந்ததைக்கண் டெங்கோமான்
சுட்ட குழல் வேட்டாற் சிலமிருகஞ் சோர்ந்துவிழக்
கட்டாப்பில் வந்தவுடற் கட்டாரும் பன்றிகளைக்
கட்டாரி யால்தேகக் கட்டார்ந்த வீரர்குத்த

---

* வாற்பொற்றை—மருங்கை நாட்டிலுள்ள சோர்மலை.

துப்பாக்கி யால்மடிந்த சூகரங்க ளைக்குருதி
துப்பாகக் வேடருக்குந் துப்பாக்கி டைத்தனவே
வெடிமிகுந்த புகையெழுந்து விழிசிவந்த மதகயங்கள்
கிடுகிடென்று மறுகியங்கு கிறுகிறென்று ளுயிரழுங்க
எட்டுத் திசைச்களிறு மெட்டாவ ராகமும்விண்
வட்டத்தின் சிங்கமுமா யங்கி மனந்தெளிய
வாட்டமுற்று மேல்பதைக்க வால்துடிக்க வாய்பிளக்க
ஈட்டிபற்றி வேடர்குத்தி யீர்த்தபுலி யார்த்துவிழ
இடர்வலையில் விழுமிருக வினமவையின் முடுவல்விழப்
படர்தலையின் முதுகிலடி படபடப டெனவுதற
வில்லா லடிப்பவரும் வேக மிகுத்தகவண்
கல்லா லடிப்பவருங் கம்பா லடிப்பவரும்
சூலம் பிடித்துச் சுடர்வே லுடன்பிண்டி
பாலம் பிடித்தெறியும் பண்பினரு மார்ப்பரிக்க
வண்ணக் குயிலு மயிலும் விஜயேந்த்ர
புண்ணியனைக் கண்ட புலவர்மிடி போற்பறக்க
தந்தமக்கு நல்விருந்து தந்தவிஜ யேந்திரற்குப்
பந்த ரிடல்போற் பறைவையினம் வட்டமிடச்
சத்தியத்தைத் தாங்கடந்த சற்டனையார் தம்மனம்போல்
வைத்தவலை மீறி வனப்பகடொன் றேகியதே
ஐயனிந்த வண்ண மடல்வேட்டை யாடியபின்
செய்ய வடிவுளமான் சிக்கத்துட் சிக்காமல்
சுறறி மறிக்கவருஞ் சூரருக்கு ஞாளிகட்கு
மெற்றுங் குழற்கு மிருங்கணைக்கு மெட்டாமல்

ாடும் புலவர்முகம் பார்த்துப் பயந்தொளிக்க
வோடு முலுத்தரைப்போ லோடு மதிவிரைவை
தும னெதிர்நோக்கிப் புன்சிரிப்புக் கொண்டுநடந்
தேமவில் லுங்கணையு மேந்திவிளை யாட்டாக
மானோடத் தானோடி வந்ததுஷ்டி யந்தனென
மானோடத் தானோடி வன்கணைக்குப் பூசையிட்டான்
அம்மானம் மன்னனுக்கோ* ரம்மானைக் காட்டியபோல்
இம்மானிம் மன்னனுக்கோ ரோர்மானைக் காட்டியதே
கன்னற் சிலைபிடித்துக் காமன்வரல் போன்மகிபன்
பொன்னின் னவகேணிப் பூங்காவைக் கண்டடைந்து
தெண்ணறுநீ ராடித்தன் றேகவிடாய் தீர்ந்தடர்ந்த
தண்ணியம லர்ப்பாரி சாதநிழல் வீற்றிருந்தான்
முந்தித்தன் சேயை முயன்றடிமை கொண்டவன்முன்
வந்தனனோ வென்றுதென்றல் வந்துடலின் வேர்வகற்ற
மணமகனுக் கான்றோர் மலர்தூவ மாபோல்
மணமிகுபூங் கான மலர்மாரி தான்பொழிய
சார்ந்த மணமகற்குச் சங்கீதம் பாடுதல்போ
லார்ந்த குயில்க ளரிய குரலிசைக்க
மேவுமண வாளன்முன் மெல்லியர்க டிப்பதுபோற்
றுவி மயில்கள் சதிராய் நடம்புரிய
மின்னணிசேர் க்ருஷ்ண விஜயபூ பாலனந்த
வன்னதத்தைக் கண்டுமன வுல்லாச மாயிருக்கத்

---

* அம்மான் — அழகிய பெண் (சகுந்தலை.)

தலைவிசிறப்பு

தண்மலர்ப்பூங் கோதை சகலகலா வல்லியெனும்
பெண்மணிதன் கண்மணிபோற் பெற்றெடுத்த கட்டழகி

வஞ்சியர்த நாற்குலத்தின் மாண்சேர் பதுமினியாம்
ரஞ்சிதமி குத்தஅப ரஞ்சியெனுங் பெண்பெருமாள்

மதனபரி பாகம் மதனநிரு வாகம்
மதனசுக த்யாகம் மதனசுக வைபோகம்

மதனரதி ரூபம் மதனகலா தீபம்
மதனசுக லாபம் மதனசுக நிக்ஷேபம்

காமப் பிரசாதங் காமப் பிரபோதம்
காம நவநீதம் காமகலை ப்ரக்யாதம்

காமன் மனவாசம் காமன் விசுவாசம்
காமன் மகிழ்நேசம் காமசுக வுல்லாசம்

முனிவர்க்கோர் பாத்ரம் முனிவர்க்கிரு நேத்ரம்
முனிவர்செயுந் தோத்ர முனிவருறை யும்க்ஷேத்ரம்

இன்பச் சுகவாரி இன்ப ரசமாரி
இன்ப வுபகாரி இன்பமய கம்பீரி

அத்திரவேட் செங்கோ லரசுதழைத் தோங்கவயன்
கைத்திறத்தைக் காட்டிவிட்ட சாட்சிமிகும் பெண்வடிவம்

உலையி னுருக்கா துளியாற்செ துக்கா
திலகுமலர் மின்போ லிவனுதித்த பொற்பாவை

ஆர்ந்த படத்தி லசைவற் றிருக்காமற்
சார்ந்துநட மாடுஞ் சவுந்தரிய ரூபசித்ரம்

துண்ணென்று மேசத்திற் றோன்றி மறையாமல்
மண்ணுலகிற் சஞ்சரிக்க வந்தொளிரு மின்கொழுந்து
பற்றிப் பலரும் பலகையிட நையாமற்
சுற்றி மணக்குஞ் சுகந்த மருக்கொழுந்து
வண்டுமுக ராமல் மகரந்தஞ் சிந்தாமல்
மண்டுதென்ற லால்வெயிலால் வாடா மலர்மாலை
கல்லி லுரைக்காமற் காய்ச்சி யுருக்காமல்
மல்லல் வடிவழகு மாற்றுயர்ந்தி லங்குதங்கம்
அவக்கடலிற் றோன்றிமணி யாகாமற் பெற்றோர்
தவக்கடலிற் றோன்றிநிலந் தாங்குங் கொடிப்பவளம்
நங்கையர்பற் கஞ்சியவர் நாசியிற்றாக் கேறாம
லங்கசன்மார் பிற்கார மாயிசைந்த வாணிமுத்து
கண்டாற் றவத்தோர் கடின மனப்படிகந்
துண்டாக்க வல்லதிவ்ய சந்தரஞ்சேர் மாவயிரம்
பொன்னணியிற் செப்பிற் புதைந்துக் கிடவாம
லுன்னதநீண் மாடத் துலாவிவருஞ் சீவரத்நம்
உம்பருக்கு மெய்தா துருக்கண்டார்க் கப்பொழுதே
யைம்பொறிக்கு மின்பவிக்கு மற்புதமாந் தெள்ளமுது
செங்கனலாற் றீந்து சிவந்துகுழம் பாமல்மெய்
பெங்குந்தித் திக்கு மினியநறுந் தேம்பாகு
ஆலையுற்று நைந்தே யதன்சுவைகல் காமலெழிற்
கோலமதைக் காணிலின்பங் கொட்டுமெழிற் செங்கரும்பு
பூமரத்திற் றாவாமற் புன்கூட்டிற் கூவாமல்
மாமலைக்குட் கீதம் வழுத்துங் குயிற்பேடு

கூறியதைக் கூறியொரு கூட்டி லடங்காமற்
றேறிமத னுகமங்கள் செப்புங் கிளிப்பேடு
கஞ்சமலர் மீதிருந்து காயம்வெளி றுமலன்பர்
நெஞ்சமன் மீதில் நிலவு மணப்பெடு
செப்புமலை மீதுஞ் செறிவனத்துந் தாவாமல்
சப்ரமஞ்ச மீதுலவுஞ் சம்ப்ரமவி நோதமயில்
திண்வலையிற் சிக்காமற் சித்தசனை யுந்தனது
கண்வலையிற் சிக்கவைக்குங் கட்டழகு றும்பெண்மான்
லண்டுமொய்த்துக் கோட்டில் மலையி லுறையாமற்
கண்டுவக்க விம்பங் கதிக்குஞ் சுவைரசத்தேன்
மாமலையாற் சிந்தாமல் மாசுணத்தைத் தாங்காமற்
காம வமுதுவுங் காம ரமுதகடல்
கன்னியிவள் தன்னரிய கண்ணுனை பாங்கியைப்பார்த்
தென்னிடது கண்ணோ டிடத்தோள் துடிக்குதென் றாள்
தேனூறி மொழிப்பாங்கி தேவியே திவ்யகுண
மானே யுனக்கினிய மங்களமின் றெய்துமென் றாள்
சேடியுரை கேட்டதற்பின் றேன்மலர்ப்பூங் காவனத்தில்
நாடிகறும் பூவெடுக்க நாயகியாள் சிந்தைகொண்டாள்.

தலைவி பூக்கொய்தல்.

கந்தப் பொடிகலந்த கஸ்தூரி மஞ்சள் திமிர்ந்
தந்தரங்க மாய்ப்பனிநீ ராடியம்பொற் பட்டுடுத்துச்
சம்பங்கி வெண்ணெய் தடவிக் குழல்சிவிப்
பம்புசடை பின்னிப் பரிமளப்பூந் தார்புனைந்து

கண்மலர்க்கு மைதீட்டிக் கான்மலர்க்குப் பஞ்சூட்டி
வண்ணமணி மார்பில் வளர்தொய்யி லும்வரைந்து
துங்கக் கலைமதிக்குட் டோன்றுங் களங்கமெனத்
திங்கண் முகத்திற்கஸ் தூரித் திலதமிட்டுச்
சந்திரபிறை சூர்யபிறை சார்ந்தசடைப் பிள்ளையுடன்
சுந்தரப்பொற் சம்புல்மணிச் சுட்டியும்பொற் பிற்புனைந்து
கம்மல் சிமிக்கைரத்நக் கன்னப்பூ கொப்புமுதற்
செம்மையுறும் வள்ளைச் செவிகட் கினிதணிந்து
பல்லி னழகையெட்டிப் பார்ப்பதுபோல் நாசியினிற்
புல்லுந் தாளப் புலாக்குமூக் குத்தியிட்டார்
சங்கக் கழுத்திற் றகுந்தரத்ந வட்டிகையுந்
தங்கச் சவடிமணிச் சந்தாரா மும்புனைந்து
பசியமணி யாரதன பாரம்பொ ரும
லொசியு மெனமருங்கி லொட்டியா ணம்புனைந்து
சித்ரமணி மேகலைப்பூண் திவ்யகலை மீதணிந்து
ரத்நகட கங்கொலுசு ரத்நவளை யுந்தரித்து
விஞ்சுங் கொடிப்பவள மெல்விரலுக் குன்னதவி
ரஞ்சிதவி சித்ர ரவைமோதி ரங்களிட்டார்
நாடகங்கொண் டாடவரு நத்திவருந் தண்டையுநற்
பாடகமு நூபுரமும் பங்கயச்செந் தாட்கணிந்தே
யழகுக் கழகா யலங்காரஞ் செய்து
கழறுந் திருஷ்டி கழித்தார்கள் தோழியர்கள்
அஞ்சொலிள வஞ்சியப ரஞ்சியெனும் பெண்பெருமாள்
மஞ்சுவரக் கண்ட மயில்போ லொயிலாக

அன்ன நடைநடந்தங் கம்புயச்செங் கைவீசி
யுன்னுபல பூப்பறிக்க வுல்லாச மாய்நடந்தாள்

அம்போரு காக்கி யமிர்தாக்கி மீனாக்கி
கம்பீரமாட்சிக் கமலாக்கி காமாக்கி

வேகவதி மோகவதி வேதவதி சீதவதி
போகவதி புண்யவதி போக்கியசௌ பாக்யவதி.

சித்ரவதி ரூபவதி தேரூஞ் சுகுணவதி
எத்தும் விநோதவதி யென்னுமுயிர்ப் பாங்கியரும்

நயவசன மின்னும் நவகேணிக் காவில்
மயிலினங்கள் சூழவரு மாமயில்போல் வந்தடைந்தே

தேனிருக்கும் வட்டில் திருடனந்த கள்ளியெனத்
தேனினங்கள் சூழநறுந் தேன்மொழியாள் பூவெடுத்தாள்

தோடளவுங் கண்ணாள் சுரும்போச்சிப் பூவெடுக்கச்
சேடியர்க ளெல்லாந் திரிந்தோடிப் பூவெடுத்தார்

வேலையொத்த கண்மடவார் வேளை வெகுண்டுகணைச்
சாலையினைக் கொள்ளையிடுந் தன்மைபோற் பூவெடுத்தார்

சுற்றி யருகிருந்த தோழியரெல் லாம்வனத்தைச்
சுற்றி மலர்பறிக்கத் தூரத்தே போய்மறைந்தார்

எல்லாரு நீங்க வினம்பிரிந்த மான்போலச்
சல்லாப மென்மொழியாள் தன்னைத் தனியாகி

மல்லிகை முல்லை மணஞ்சே ரிருவாட்சி
துல்லிபசம் பங்கி ககந்தவெட்சிப் பூவெடுத்து

மன்மத பாணம் மலைந்த சிதமலரி
ன்மணஞ்சேர் பிச்சிமுத னல்லநல்ல பூவெடுத்து
பான விரண்டிருக்கப் பங்கயக்கண் மூன்றிருக்கத்
தேனுலவுஞ் சண்பகமுஞ் செம்முருக்கும் தாமிருக்க
ழல்லை யிருக்க முகிழ்கொங்கி ரண்டிருக்க
ல்லசெங் காந்த ணறும்பூவி ரண்டிருக்க
ிருலகின் மிக்க நிதிவைத் திரப்பவர்போல்
யாளகைய கண்ணாள் மரந்தோறுஞ் சென்றுசென்று
ண்பகமே குங்குமமே சார்ந்தபனி நீர்மரமே
ண்பகமே கொண்டேநீர் நல்லமலர் தாரீரோ
வந்தாரை யாதரிக்கும் மாதவியே பாதிரியே!
மந்தாரை யேகடம்பே வண்ணமலர் தாரீரோ
ஆத்தி மரமே யசோகமே புன்னையெனு
நேத்திமர மேதயலாய் நீங்கள்மலர் தாரீரோ
கோங்குத் தருவேபூங் கொன்றைத் தருவேயிங்
கேங்கு மெனக்கே யினியமலர் தாரீரோ
சந்தனமா மென்றனத்தார் தாம்பிரிந்தார் கோகிலங்காள்
வந்தனங்கள் செய்தேன் மலர்பறித்துத் தாரீரோ
தண்டையிட்ட காலார் தனிவிடுத்தா ருங்களைநான்
தெண்டனிட்டேன் பைங்கிளிகாள் சீதமலர் தாரீரோ
ன்று மொழிக்கங் கொங்கிளியும் பூவையுமவ்
வன்ன நடமயிலே யக்கா வெனவழைக்க
தோழியரைக் காணாது தோகையொரு பூமரத்து
ழலின்கீழ்ப் பூங்கொடிபோல் நின்றே கனித்திருந்தாள்

* மன்மதபாணம் - ஓர்வித மல்லிகை.

தன்னீழ லின்றுனையுந் தானில்லா வேனைமுன்னும்
பின்னும் பறவையினம் பேசுவதை யென்னசொல்வேன்

புட்குலம் தலைவனைப் புகழ்ந்து பேசுதல்.

நன்மருங்கை மாநாட்டில் நாய்பிறந்து வாழ்வதுநாம்
முன்செய்தவ மென்ன மொழியுஞ் சிலகிளிகள்

சத்யநெறி மாறாத தன்மனும் நம்மரசை
யெத்தலமும் போற்றுகின்ற தென்னுஞ் சிலகிளிகள்

கன்னனெனச் சொல்வார்கள் கன்னனுக்குப் பின்னுலகி
லின்னவனே வள்ளலென்றி சைக்குஞ் சிலகிளிகள்

போசனிகர் நம்பெருமான் பூமான்கோமான் சீமான்
பேசுபுகழ்க் கல்விமான் பெம்மா னெனுமான்கள்

சற்றுமுன்னே தான்வேட்டுச் சத்தமிகக் கேட்டதனால்
வெற்றியுட னங்கே விறல்விஜய பூச்செயவேள்

கான்வேட்ட மாடினனேற் காவிற்களைதீரத்
தான்வருவா னிங்கென்னச் சாற்றுஞ் சிலவனங்கள்

வந்தா லவன்வதன மாமதியின் காந்திகண்டு
சந்தோஷங் கொள்வமெனச் சாற்றுஞ் சகோரங்கள்

வேந்தன் மடிமீது மென்மார்பு தோண்மீது
மார்ந்துவிளை யாடவெனக் காசையெனு மோர்பூவை

காட்சிக் கினியான் கருத்துக் கினியானெம்
மாட்சிக் கினியானை வாழ்த்துவமெ னுங்கிளிகள்

நல்லவனு மிந்த நளனனையான் பொற்கரத்தாற்
புல்லுவனே லின்பமெனப் போற்றும் மடவனங்கள்

ாற்றற் கரியசிபிச் சக்ரவர்த்தி யேயிவனென்
றற்றி யருகணைவோ மென்னும் புறவினங்கள்
ங்கீதம் பாடுவான் சந்தோஷ மாகவைய
ரிங்கேநாங் கேட்டுவப்போ மென்னுங் குயிலினங்கள்
ூடவரும் பெண்மை யவாவும் வடிவழகன்
ாடிவரின் மிக்க நலமென்னும் புட்குலங்கள்
இன்னவண்ண மொவ்வொன் றிசைத்த மொழிகளெல்லாம்
பொன்னனையாள் காதிற் புகவு மதிசயித்தே
இன்னவனைச் சேர்வதன்றோ வின்பத்தி னின்பமென
மன்னவனை யெண்ணி மனப்பிரமை கொண்டு நின்று
விற்பனத்தாற் றேர்ந்து விழைந்துநின்ற தன்னெஞ்சைக்
நற்புநெறி மீறிக் கடவா திருத்திநின்றாள்
பம்புமலர்க் காவினின்ற பைந்தொடியைப் பார்த்திவள்தான்
ரம்பையோ காம ரதியோ வெனுங்கிளிகள்
பாரா யிருப்பினுநம் மண்ணல்வந் தாலொருகை
பாராதி ரானென்று பன்னும் பசுங்கிளிகள்
மன்மனம்போல் மின்மனமும் வாய்த்தாலன் றோவுலகி
லொன்றுபட்ட வின்பமென வோதும் மடவனங்கள்
சந்த்ரா ननவிஜய சாமிக்கிசையாவோ
விந்த்ரா ணியுமிசைவா ளென்னுங் குயிலினங்கள்
தங்கிச் சுகிக்கத் தனியிடம்பார்த் தஞ்சாம
லிங்குவந்தாள் வேறெதற்கென் றேசுங் கிளியினங்கள்
இந்தமொழி கேட்ட விளம்பேதை யீதென்ன
விந்தையெனச் சிந்தித்து வெட்கி மெலிந்தனளாய்

நாளுநல்ல நாளின்று நாம்வரும்போ தேயிடது
தோளுமிடக் கண்ணுந் துடித்தவதற் கேற்றாற்போல்
பல்லியும்ப லுக்குதிந்தப் பட்சிகளும் வேறொருவர்
சொல்லிவைத்தாற்போலவொன்றாய்ச்சொல் லுமிந்தச்சொல்
வாழ்வுற் றிருக்க வருமோ நமது பண்டை [லைப்போல்
பூழ்வலியு மின்வா றுதவுமோ நம்மனமும்
மன்னவன்பாற் சற்றே மயங்கியதெ னத்தியங்கிப்
பின்னர்த் தெளிந்து பிசகான வெண்ணமுற்றோ
மென்னத் துணிவியரை யெண்ணிநிற்கு மவ்வேளை
யின்னுபுகழ் க்ருஷ்ண விஜயஜய மார்த்தாண்டன்
ஆற்றலுறுந் தன்பரிவா ரங்களெலா மாங்கிருக்கச்
சாற்றரும்வே ளைந்துகணைச் சாலைவளங் காண்பதுபோற்
சோலைவளங் கண்டினிதாய்ச் சுற்றிவரும் போதுமின்னைக்
காலைவளச் சூரியன்போற் கண்டுகளி கூர்ந்துரைப்பான்

தலைவன் தலைவியைக்கண்டு வியத்தல்.

பாரணங்கோ தெய்வப் பதியணங்கோ நாகநக
ராரணங்கோ நீரணங்கோ யாரோ வறிகிலனே

வவுந்த கண்க ளிமைத்தலாற் சேவடியும்
பூவிற் பொருந்துதலாற் பூவுலகப் பெண்ணரசே

யாமென் றறிந்தவ் வணங்கையர் சென்னவறி
வோமென் றருகி லுறைந்தினிது கூறலுற்றான்

பெண்மணியீர் நீர்தாம்யார் பேசாதிருப்பதென்ன
உண்ணையர்க் நாம்முன்னிய ஏதென்ன பேரென்ன

அனமாய் மதன்மாய்ந்த தற்கார்ற்ரு விண்டு
இவனை மயக்கவந்த திவ்யாங்கி நீர்தாமோ
பட்ட மதனரசு பட்டழியா மற்செழிக்கத்
தொட்டெழுப்பிக் கொண்ட சுகுமாரி நீர்தாமோ
நரவுருவெண் ணுமல் நளனுருவு கொண்ட
சுரருந் தியங்கவரு சுந்தரியு நீர்தாமோ
அந்தரரும் போற்றி யடிபணிவ ரிந்த்ரனையவ்
விந்திரனும் போற்று மிரஞ்சகியு நீர்தாமோ
தரணியையெல் லாந்தன் றனிக்குடையா லாண்ட
புருரவனை யேய்த்துவிட்ட போகவதி நீர்தாமோ
பவத்தைக் கெடுத்துட் பகைகெடுத்த மெய்யன்
றவத்தைக் கெடுத்த சரசவதி நீர்தாமோ
ஆகம் வெளுத்தரற்றி யாழ்கடல்வீழ்ந் தந்தரத்தில்
மேகந் திரிவதுங்கள் மென்குழலுக் கஞ்சியன்றோ
திருநுதற்கொப் பாகுஞ் சிறுமதியென் றுல்வோர்
வரும்பாது சொல்வார்க்கு மந்தோ சிறுமதியே
மெல்லிநல்லீர் நும்புருவ வில்லுக்கு மற்றவில்லைச்
சொல்லு முவமையினைச் சொல்லவெனில் நாணுளதே
கண்டவர்த நெஞ்சைக் கரைத்துருக்கி யின்பரசங்
கொண்டிடச்செய் வாணர் கொழுங்கவியோ நும்விழிகள்
சொல்லம்புக் கஞ்சேன் றுதிச்மரம் புக்கஞ்சேன்
வில்லம்புக் கஞ்சேன் விழியம்புக் கஞ்சலுற்றேன்
உற்றமணி நாசிக் குவமை குமிழென்னில்
மற்ற மலரின் மணமறிய மாட்டாதே

கற்பகப்பூங் கொம்பனையீர் கன்னங்கண் ணாடியெனி
லற்புடனே முத்த மளிக்கச் சுகந்தருமோ
சீர்த்திபெறு முங்கள் திருச்செவியை வள்ளையெனிற்
கீர்த்திமத னாகமங்கள் கேட்குந் தாமுடைத்தோ
சொல்வரிசை கண்டுவமை சொல்லும் புலவருநும்
பல்வரிசை கண்டு பகருந் தரத்தினரோ
செம்பவளந் தன்னையுங்கள் செவ்விதழென் றாலதுதா
னிசம்பவள மாய்ச்சுவைக்க வெய்தாத் துவரலவோ
தவாமதியீ ருங்கள் தகைமுகத்திற் கொப்பா
யுவாமதியைச் சொல்வா ருதவா மதியினரே
கன்னிக் கமுகைக் கழுத்துக் கிணையென்று
லன்னமுதற் புட்குரல்க ளங்கொவிக்க மாட்டாதே
மோக மணித்தோளை மூங்கிலடி யென்றுரைப்போர்
நாகரிக ரல்லரவர் நாவே யஃதாமே
யௌவனத்தீர் முன்கரத்தை யாழென்று லன்பினெனைச்
செவ்வை யுடனணைத்துத் திவ்யசுக நல்கிடுமோ
உச்சிதஞ்சேர் காந்தளும துள்ளங்கை யென்றுரைத்தாற்
கச்சவிழ்த்துப் பொற்கலசக் காமவமு தந்தருமோ
மேகக் குழலீர் விரலைப் பவளமென்றாற்
போகத்தி லின்பவளம் பூரிக்கச் செய்திடுமோ
பாவையீர் கைநகத்தைப் பைங்கிளிமூக் கென்னிலது
தாவிப் பிடிப்பாரைத் தான்கொத்திக் கௌவிடுமே
மட்டவிழுந் தாரீர்நும் மார்பிடமெ லாங்கவர்ந்து
வட்டமிட்டண் ணாந்து வளர்ந்தேயிறுமாது

மத்தகச மத்தகத்தை வாதிட்டு வாலிபர்தஞ்
சித்தமதைச்சூறையிட்டுச்செம்மணிப்பொற்கிண்ணமொத்து
சிந்துரப்பொட் டிட்டதெனத் தேமற் படர்ந்துமலர்ப்
பந்திணையை யெற்றிப் பளபளத்துப் பூரித்துக்
கந்தகுங்கு மங்கதம்ப கஸ்தூரி தண்களபச்
சந்தனமு மென்புனுகுஞ் சவ்வாது மேற்றிமிர்ந்தங்
கிட்டிறுக்குங் கச்சினைவீ றிட்டுப் புறப்பட்டுத்
திட்டமுற்ற நல்லோர் சிறையிருத்தல் போலிருந்து
மின்னலிடை தாங்காது வேளுந் திகைத்துமது
சந்நிதிமுன் னின்றே சலாஞ்சலா மென்றிறைஞ்சக்
கம்பீர முற்றெனது கண்ணுமன முங்கவர்ந்த
சம்பீர வர்ணச் சவுந்தரிய மாதனத்தை
வெற்மென்றால் வேலவனார் மேவ வருவாரே
வெற்பென்று லிந்த்ரன் விரைந்தே தொடர்வானே
கும்பமென்று லந்தக் குறுமுனிவன் றன்னதென்பான்
செம்பொன்முடி யென்றுற் சிலைவேள் சமர்புரிவான்
பொற்றுள மென்றுற் புகலியரென் சொல்வாரோ
மற்றுவு பந்தென்றால் வஞ்சியருஞ் சூழ்வாரே
வீங்குதலில் வட்டென்றால் வெட்வரு வாருலகோர்
மாங்கனியே யென்றால் வனக்கிளிகள் சூழ்திடுமே
தண்ணிளநீ ரென்றாலென் றாகத்தைத்தீர்த்திடுமோ
வண்ண மிகுத்த மதயானைக் கொம்பென்றால்
சீப்பாய் சிமிழாய்ச் சிணுக்கரியாய் மோதிரமாய்க்
காப்பாய் கழங்காய்க் கடைபட்ட தாதலினால்

ளன்னென் றுவமை யெடுத்துரைப்பே னுவலர்முன் [ன்றோ
சொன்னவையைச் சொல்லினந்தச் சொன்னவையேயாகும
சந்தனத்தின் றண்களபச் சந்தனத்தின் றூரையோ
வந்த வுரோம மணியுதர மாவிலையோ
சுக்காற்றுக் காற்று விடைதாறுண் டோவிலையோ
வாக்கான் மனத்தான் மதிக்க நினைக்கரிதே
செம்பவள மோவிரல்கள் திங்களோ மேல்நகங்கள்
அம்புயமோ செம்பஞ் சணிந்த வடிமலர்கள்
யேந்து முகிற்குழலீ ரேழுலகை யும்மயக்கு
மாந்தளிரோ மேனி மடமயிலோ நுஞ்சாயல்
மையழகும் பொட்டழகும் வாழ்த்துவனே வான்மகளிர்
கையழகு மெய்யழகுங் காலழகுக் கொவ்வாதேல்
தன்னழகும் பொன்னழகுந் தாழ்ந்ததினி யென்றுமது
முன்னழகும் பின்னழகு மோகினியு மெச்சவளே
சகிமாரு மின்றித் தனியாய்ப்பூங் காவில்
முகிழ்தனத்தீ வந்ததுமென் மும்மைத் தவப்பயனே
வந்துநின்ற வெண்முன் வசனித்தால் வாய்மூத்தந்
சிந்துமோ மேளனோப தேசமது பெற்றீரோ
பேதைமையோ வூமையோ பேசா மடந்தையரோ
போதனையோ பூணுமணிப் பொற்செவிதான் கேளாதோ
அண்டினோர் தம்மை யருகழைத்திங் காதரிக்கும்
ஒண்டொடிக்கை நல்லீ ருமதுவு மேதென்றால்
கோவூரைக் காட்டினீர் குன்றத்தூர்க் காட்டினீர்
ரோவிலா தும்மிடவுள் ஞாதனைக் காட்டீரோ

மாநிதியா முங்கள் மணிவாய்க் கனியளித்தால்
தேனமுதுண் டின்பந் திளைத்திங் கிருக்கேனே
செங்குமுத வாயாற் றிருமுத்த மொன்றளித்தா
லிங்குமக்குப் பன்முத் தெழிலாரஞ் சூட்டேனே
செம்பவளக் கையாரச் சேர்த்துப் பிடித்தணைத்தாற்
கும்பவள மார்பிலெழிற் கோவைவடஞ் சூட்டேனே
தேவியரை மூவருந்தந் தேகத்தில் வைத்துள்ளா
ராவியீ ரும்மை யகத்துள் ளிருத்தேனே
மின்னனையீர் சங்கீத வித்தைநீர் காணவெனில்
மன்னுஞ் சுகவசந்த மாளிகையி லென்னைவிட்டால்
தம்புருவி ரண்டினையுஞ் சற்றே விலக்கியெழிற்
கம்பீர மாகக் கவினுந் தனக்குடத்திற்
கைத்தா டனதாளங் காதன் மிகமுழக்கி
முத்தார் மணிமிடற்றில் முன்னு மிசைபாட
உன்னதவம் மாளிகைக்கு ளோர்காலிற் பல்காலும்
பன்னருஞ்சங் கீதப் பரதநடங் காட்டேனே
காமர்க் குழலீரென் கல்வி யறிந்திடப்பொற்
றூமரையின் பீடத்திற் சற்றே யிடங்கொடுத்தால்
வேங்கடத்தந் தாதி வியந்துதிருக் கோவைபயின்
றூங்கணிய லங்காரத் தாழ்ந்த பொருளறிந்திங்
குல்லாச மாக வுளமுவந் துற்றபுள்ளி
யில்லாத கல்வி யிரசம் புகட்டேனே
இக்கான மென்மொழியீ ரிக்காம்வில் லீசனுக்கு
முக்காலு மென்னை முழுப்பூசை செய்யவிட்டால்

அநங்காக மப்படியே யைந்தெழுத்தை யோதி
மனங்கொண் *டிதவாய் மலர்கொண் டருச்சித்தே

யூணுறக்க மின்றி யுபவாச மாயிருந்து
பாணியுறப் பாலும் பழமுஞ்செந் தேனுமுண்டு

சீலத் துடனே திருச்சின் னமுமுழக்கிக்
காலந் தவறாக் கனபூசை செய்யேனோ

கான்வேட்ட மாடியவென் கைத்திறத்தைக் காணவெனில்
நான்வேட்ட காம நலவேட்ட மாடவிட்டால்

மோகவலைக் கட்டால் முயலுங் கலையுமலைந்
தேகவிடைச் சிங்க மெதிராய் விரைந்தெழும்பப்

புள்ளினம றைந்தே பொருமிக் குரலிசைப்பக்
கள்ளவிழுங் கூந்தற்பைங் காடு நிலைசோர

மான்கள் மருள மதகயங்க ளைப்பிடித்து
நான்சமர்த்தாய் மேவுசுக நல்வேட்ட மாடேனோ

செங்கமலைக் கொப்பாகுஞ் செவ்வனத்தீர் யௌவனத்தீர்
மங்கலசொ ரூபமலர் வாவியினி லென்னைவிட்டா

லாடை களைந்தங் கதனின் முழுகுங்கால்
வாடையி னிரண்டு வனசமுகை மார்பழுந்தச்

செவ்வனச மொன்று திருமுகத்தி னிற்பதியச்
செவ்வனச மொன்று திகழுமுது கிற்பொருந்த

மற்றோர் வனச மணிப்பிடரின் மீதுலவ
வுற்ற வரால்க ளுவந்திடையி னைப்பிணிக்கச்

சேலிரண்டு தாவிச் செவிவள்ளை மேற்பாயச்
சீலக் குமுதநறுஞ் செந்தேன் கசிந்தூரக்

---

* இதவு - இதம்.

தழற்பாசி சோரக் குளிர்சங் கொலிக்க
முழுது முடல்தோய்ந்து மோகவிடாய் தீரேனோ
எந்நேர மானாலு மோகாந்த மாயிருக்கும்
பொன்னே யுனையுவந்து புல்லாமற் போவேனோ
அந்தவலை கட்டி யலையாம லேயெதிரில்
வந்தமட மானைவிட்டு வந்தவழி மீள்வேனோ
மலையுமிருங் கானும்போய் வாடியுழ லாமல்
வலியவந்து நின்ற மயிலைவிட்டுப் போவேனோ
மிக்கமலர் கண்டுவந்து மேவுஞ்செந் தேனைவண்டு
பக்குவமா யுண்டுருசி பாராமற் போவதுண்டோ
எட்டு விதமணத்துள் யாமே மனமிசைந்திங்
கிட்டமுறக் கூடுவதே பின்ப மணமலவோ
மூன்றாளோர் மானைமுருகவேள் கூடியதும்
மின்னாள் சுபத்திரையை வில்விஜயன் கூடியதும்
பன்னுமச்ச மின்னைப் பராசரன்முன் கூடியதும்
துன்னுஞ் சகுந்தலையைத் துஷ்டியந்தன் கூடியதும்
பேசுமவர் சம்மதமோ பெற்றோர்கள் சம்மதமோ
நேசித் தணைவதுவே நேரிழையீ ருத்தமங்காண்
கன்னற் சிலைவளைத்துக் காட்டுமல ரம்பெய்திங்
கென்னை வருத்து மெதிராளிக் கச்சமுற்றே
வந்து சரண்புகுந்தால் மைப்புருவ வில்வளைத்துத்
தொந்தவிழி யம்பு தொடுத்தெய்தா லென்செய்வேன்
வாமப் பசும்பொன் மணிமருங்கின் மங்கையீர்
காமப் பசிதணித்தல் காருண்ய மாகுமன்றோ

அதிக வயர்வுற் றரும்பசியால் வந்த
அதிதிக் குதவ லறத்திற் குரியதன்றோ

அருங்கைத் தொடிவளையீ ராரென்றீ ரென்னை
மருங்கை நகராளும் மன்னென் றறியீரோ

சிந்தா மணியனையீர் திண்ணிலத்தில் நின்றபதம்
நொந்தா லெனதுமனம் நோவுமென வெண்ணீரோ

வண்மை யபனும் வடிவையமு தாற்படைத்துக்
கண்மணியீர் நும்மனத்தைக் கல்லாற் படைத்தானோ

சிலைக்கோட்டை வென்ற செழுந்தனத்தீ ரென்னை
மலைக்கோட்டை மன்னனென மாண்பி னறியீரோ

எந்தவள நாடென் றெனையுவந்து கேட்பீரே
லைந்துவள நாடன்யா னாகு மெனப்பின்னும்

சாற்றி யருங்காம சன்னதமுண் டாக்கிமிகப்
போற்றி யுருவேற்றப் புன்சிரிப்புக் கொண்டுநின்றாள்

நின்ற குறிப்பால் நிருபன் மருங்கையர்கோன்
மன்றன் மணமகன்போல் மாமலர்க்கை தான்பிடித்தான்

தலைவன் தலைவி நட்பு

கைப்பிடித்த மட்டிற் களிதுளும்பிக் காமரசத்
திப்பியதே னூறத் திருவனையா ளுட்குழைந்தாள்

வித்தைபெறும் க்ருஷ்ண விஜயரா ஜேந்திரனும்
ரத்தினநி கர்த்தவப ரஞ்சி யெனுஞ்சசியும்

சம்பங்கி வல்லி தழைத்துப் படர்ந்ததருக்
கம்பஞ் சுமந்த கடிமலர்ப்பூம் பந்தரின்கண்

வாசங் கமழ வதிந்தபூம் பள்ளிமிசை
நேச ரதிமதன்போல் நெஞ்சுவந்து முத்தமிட்டு

வாசப் பிளவுகொண்டு மாறிச் சுருள்கடித்துப்
பேசி மலர்முடித்துப் பேதமற்றங் கின்பமுறக்
கண்டிருந்த புட்குலங்கள் காதலிற்றம் பேடுகளைக்
கண்டனையுங் காட்சியையுங் கண்டுமிக வானந்தங்
கொண்டுதட நீர்தோய்ந்து கோதிலமு துண்டார்போல்
தண்டலையிற் சோபந் தணிந்திருந்தா ரப்போது
மானடியைப் பற்றிவந்த மால்விஜய பூச்செயபூ
மானடியைப் பற்றி வனத்திருந்த சேனையெலாம்
நாடிச் சுகுந்தலைபால் நண்ணியவோ ரண்ணலைமுன்
தேடியபோல் வந்து செகபதியைத் தேடலுற்றார்
யானைவரும் பின்புமணி யோசைவரு முன்பெனல்போற்
சேனைவரு மோசை திருச்செவியிற் கேட்டவுடன்
சீலன் சுரதசுக லோலன்சிங் காரவடி
வேலன் கிருஷ்ண விஜயகன பூபாலன்
திருவை யிருத்திவருஞ் சீதரன்போல் மின்னார்
திருவை யிருத்தியந்தச் சேனைக் கெதிரானான்
சுந்தரனைக் கண்டு தொழுது பெருஞ் சேனையர்கள்
சந்திரனைக் கண்ட சகோரம்போற் றுமகிழ்ந்தார்

தலைவன் நகரடைதல்

தந்தச் சிவிகை தனிலேறித் தன்னைத்தன்
சிந்தை தடுக்கச் சிவிகையோர் முன்னடக்க
நல்லமைச்சர் சேனையரு நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்துவரப்
புல்லுமெமக் கின்புதவும் பொன்மருங்கை யூர்வந்து
மாமேவு கற்பட்டி மாரியம்மை தாள்பணிந்து
கோமேவு செவ்வேற் குமரனையுங் கும்பிட்டு

கருணைச்சொக் கேசர் கயற்கணியைப் போற்றித்
தருந்திருவெண் ணீற்றுப்ர சாதம் பரிந்தேற்று
கந்தமலர்த் திவ்யகடைக் கண்காட்டு முன்விரைந்து
வந்த மகுட மதகரியின் மீதமர்ந்து
மேளதா ளங்களுடன் வீரசின்னந் தாரையெக்
காளந் துடிதவண்டை கர்ச்சித் திடுமுறுமி
நாகசுர மேள நயந்தகுழ லோங்குதவில்
வாகுறுமிர் தங்கமுதல் வாச்சியமெ லாமுழங்கப்
பண்காட்டி நற்பரதப் பாவவகைக் கைகாட்டிக்
கண்காட்டி மின்னார் கனநடன மாடிவர
மேவுந்தன் சுற்றத்தின் விற்பனவி நோதர்பலர்
தேவருங்கண் டுள்வியக்குந் தேவராட் டாடிவர
மண்களிக்க வந்த மருங்கைநகர் மால்விஜயன்
கண்களிக்க வீரரொழிற் கத்திவிளை யாடிவர
பார்த்திபன்றான் மெச்சவுயர் பாணுக்கோல் கொண்டுலகிற்
கீர்த்திபெறு வீரர் கெரடிவிளை யாடிவர
எப்பாரு மஞ்ச விருமருங்கு பெய்காக்குஞ்
சிப்பாயி மார்களெலாந் துப்பாக்கி யேந்திவர
கைப்பிரம்பு கொண்டதட்டிக் கட்டியர்கள் முன்னடக்கத்
தப்பில்லா நாட்டின் சனசமுகஞ் சூழ்ந்துவரக்
கண்ணியவு தாரகுண கர்ணவ தாரபுமா
புண்ணியலா வண்யா புருஷோத் தமதருமா
மாரா வசந்தசுகு மாரா மனோகரவ
சீரா விஜயகன தீரா ஜெயவீரா

வாகா சுகந்தமலர் வாகா வுலகநிரு
வாகா கருணைப்ர வாகாநல் வைபோகா
சீலா சுகிர்தமத லீலாவி நோதவதி
கோலா கலவுசித லோலா வநுகூலா
தண்மையுறு மேகைசிவ சண்முகக்க வீசுரற்கு
வண்மையுறு த்யாகியென வந்தருள்க்ரு பாசமுத்ரா
வடுகர்கொங்கர் குடகர்வங்கர் மகதரங்கர் தமிழர்வந்து
தடமிகுந்த கொலுநிறைந்த சமுகதுங்க ஜயதூரங்கா
வீமா கிருஷ்ண விஜயபூச் சேந்த்ர சுக
நாமா பலராமா ராமா வபிராமா
சோமா சுகசார்வ பூமா துலங்குமுல்லைத்
தாமா பாராக்கு பராக்கெச் சரிக்கையெனப்
பட்டரிசை பாடிவரப் பண்மணிப்பொன் மாமுடிமேல்
வட்ட மதிபோல் வயங்குங் குடைபிடிக்க
மென்கவரி மென்மொழியார் மென்மை யுடனிரட்டப்
பன்மணிப்பொற் பஞ்சவன்னப் பாவாடை வீசிவர
மொட்டுமுல்லைக் கன்னி முகமினுக்கிச் சின்னியெனுங்
கட்டழகு சேடியர்கள் காளாஞ்சி யேந்திவரச்
செய்யமணிப் பொன்னருகு தீவர்த்தி தாங்கிவர
ஐயரிக்கண் மின்னார்க ளாலத்தி யேந்திவர
வீதிதொறும் வீடுதொறும் விம்மிதமாய் மெல்லியர்கள்
சோதிமணி யாலத்தி சுற்றியதை யென்னசொல்வேன்
மஞ்சணிற வாலத்தி வைத்தேந்து மாதர்பலர்
பஞ்சவன்ன வாலாத்தி பார்த்தேந்து மாதர்பலர்

விம்பரத்ந வாலத்தி மேலேந்து மாதர்பலர்
செம்பவள வாலத்தி தேர்ந்தேந்து மாதர்பலர்
மூத்துமணி யாலத்தி முன்னேந்து மாதர்பலர்
சித்ரமணி யாலத்தி சென்றேந்து மாதர்பலர்
செம்பொனணி யாலத்தி செய்தேந்து மாதர்பலர்
கும்பவிளக் காலத்தி கொண்டேந்து மாதர்பலர்
பொற்பூவி னாலத்தி போந்தேந்து மாதர்பலர்
கற்பூர வாலத்தி கண்டேந்து மாதர்பலர்
இவ்விதமா யாலத்தி யேந்தியரு கார்ந்துமின்னார்
செவ்வையுறச் சுற்றித் திருஷ்டி கழித்தனரே
பார்த்திபனெங் கோமான் பவனிவருங் காட்சியினைப்
பார்த்துக் களிக்கப் பரபரப்பாய்த் தாமோடி
கொண்டை குலுங்க வருவார் சிலமடவார்
தண்டை குலுங்க வருவார் சிலமடவார்
ஆரங் குலுங்க வருவார் சிலமடவார்
பாரங்குலுங்க வருவார் சிலமடவார்
ஆடை சரிய வருவார் சிலமடவார்
வாடை கமழ வருவார் சில மடவார்
வந்தமட வாரையெலாம் மன்னனவன் கண்டுவந்து
விந்தைமிகு மால்யானை மீதிருந்து பூமேவித்
தூண்டிக் கறுப்பனையுந் தொல்வரத ராஜனுட
னாண்டருளும் பூசைவீட் டம்மையையும் வந்தித்துச்
சின்னம் மணியென்னச் செப்பமகி ழும்பெரிய
அன்னையெனுங் காமாயி யம்மணியைத் தாள்பணிய

வாழ்கவென்றன் கண்மணியே மாதவமே யின்பமெலாஞ்
சூழ்கவென வம்மணியார் சொல்லிபா சீர்வதிக்க
அம்பொ னரண்மனையி லார்ந்தருந்தி வீற்றிருந்தான்
செம்பொற் றிருவனையாள் சிங்காரப் பூங்காவில்

தலைவி தலைவனைத் தேடிவருந்தல்.

தன்னைப் பிரிந்ததுரைச் சாமிதனைக் காணுமற்
றன்னந் தனியாய்த் தயங்கிப் பரிதபித்தங்
கெண்ணுது மெண்ணி யிதயமெழு காயுருகித்
தண்ணருஞ் சோலையினுஞ் சார்ந்த சுனைகளினும்
சென்றெங்குந் தேடித் திரிந்தே செழுஞ்சேவ
லன்றிலைக்கா ணுத வரும்பெடைபோ லுள்ளுடைந்தாள்
ஒல்லையினெங் கோமா னுருவெளியைக் கண்டுகண்டே
யல்லமனை யன்பா லணைந்தயரு மாயையொத்தாள்
மருவியவின் பத்தை மனதில் நினைந்தங்
கிருங்கடல்முத் தின்மே * லிருகடலின் முத்துகுத்தாள்
நளின முகைமேல் நகப்பிறையைக் கண்டு
தளர்ந்துநெட்டு யிர்த்துத் தளிர்மேனி சோர்ந்தயர்ந்தாள்
மண்டலத்தின் மாரனிகர் மன்னனிடத் திற்புதிதாய்க்
கண்ட சுகந்தன் கருத்தை யுருக்காதோ
என்னசெய்வாள் பேதை யிசைந்துருசி கண்டுவிட்டாள்
தன்மன மயங்கிப் பின் சற்றே தெளிந்தெழுந்து
அகிலினமே நல்ல வசோகமே விண்ணின்
முகிலினமே த்யாக முகிலினைநீர் கண்டீரோ

---

* இருகடல் - கண்களாகிய கடல்.

கண்மானே யென்றுவமை காட்டற் கிலக்கான
பெண்மானே யென்மருங்கைப் பெம்மானைக் கண்டீரோ
அகமே மகிழ வமுதமொழி கொஞ்சுஞ்
சுகமேயென் னாசைச் சுகமதனைக் கண்டீரோ
புலவரையே போன்ற பொருள்பலவுங் கொண்ட
குலவரையே யென்றன் குணவரையைக் கண்டீரோ
பசந்தவென்றன் மேனி பரிசித் துலாவும்
வசந்தமே யென்றன் வசந்தன்வரக் கண்டாயோ
புதுமலரின் வந்து புதியவமு துண்ணும்
மதுகரமே யென்றன் மனோகரனைக் கண்டாயோ
அரும்பேதை யென்னை யறியாயோ நற்செங்
கரும்பேயென் னின்பக் கரும்புவரக் கண்டாயோ
இந்தமலர்க் காவிலெனை யேகாந்த மாய்க்கலந்த
சொந்த மிருக்கவொன்றுஞ் சொல்லாமற் போவானோ
முந்த வகலிகையை மோசத்தாற் சேர்ந்தகன்ற
விந்திரனே வந்தணைந்திங் கேமாற்றிச் சென்றானோ
வள்ளி தனைமுன் வனத்திற் சுகித்தகன்ற
கள்ளமுரு கன்றான் கலந்தே யகன்றனனோ
பைந்துழாய்த் தாமனோ பத்மனோ மன்மதனோ
சந்திரனோ கந்தருவன் றானோ சயந்தனோ
ஆரென் றறியே னவன்மார்பின் மாலையிலே
காருலவு காமர் களிவண்டு மொய்த்ததனால்
கண்க ளிமைத்ததனாற் கண்டகன்றான் தேவனல்லன்
தண்மருவு மிந்தத் தடங்காவிற் றீரமுடன்

பூமி புகழ்மருங்கைப் பூமான் விஜயதுரைச்
சாமி யணைந்ததல்லாற் சந்தேகம் வேறுமுண்டோ
தேடிவந்தென் னையன் றிருவழகை யென்மனக்கண்
ணுடியிற்ப தித்திங் ககலவோ விங்குவந்தான்
இன்பசுகந் தந்த விளம்பேதை நம்மையங்கே
யன்புடனே தேடி யயர்வாளென் றெண்ணிலனோ
காதலன்று னிந்தக் கவடுசெய்வா னென்றறிந்தாற்
காதல் தணியுமுன்னே கைபோட்டு வாங்கேனோ
பற்றுடனே வந்திப் படிசெய்வா னென்றறிந்தாற்
சற்றுத் தலைதொட்டுச் சத்தியஞ்செ யென்னேனோ
அத்தைமக ளானாலு மக்கரைதீர்ந் திட்டபின்பு
புத்திகெட்டா ளென்பதெலாம் பொய்யல்ல மெய்யாச்சே
நீராழங் கண்டாலு நெஞ்சாழங் காண்பதற்கிங்
காரால் முடியுமென்பா ரவ்வுரையு மெய்தானே
எந்தநா டென்றதற்கி யானைந்து நாடென்றான்
எந்தநாட் டைக்கண்டு யான்தேடிச் சென்றிடுவேன்
இங்கிதச்சு கங்கா விசைக்குயில்காள் பூவைகாள்
உங்களுரை பொய்யா துவந்தணைந்தான் மன்னவனே
என்னைமுன்ன மேச விதந்தெரிந்த புட்குலங்காள்
மன்னவன்ற னூர்பேர் வழுத்தத் தெரியாதோ
மன்னவனே யென்றால் வழுத்தாதோ புட்குலங்கள்
அன்னவனே யானாலகலவிட்டுப் போவானோ
ஊரை மறைத்தே யுரைப்பானோ விங்குவந்தோன்
பேரை வினவாமற் பேதை யிசைந்தனனே

வழுவிலான் மீண்டும் வருவானோ வென்று
கொழுகொம் பகன்ற கொடிபோற் றளர்ந்தயர்ந்தாள்

பாங்கியர் தலைவியைத் தேற்றி மனையடைதல்.

வெற்பிரண்டு தாங்கியொரு விண்மின் னெழுந்ததுபோற்
பொற்பின் மலர்பறித்த பூவைதனைக் காணுமல்
மானே மயிலே மடக்கொடியே மாங்குயிலே
தேனே யெனக்கூவிச் சேடியர்கள் தேடிவந்து
கண்டார் மருண்டார் கலைநெகிழ்ந்து மெய்சோர்ந்து
வண்டாரும் வல்லி வதக்கமுற்ற வாறேது
இளைப்போ பசியோ வியல்நித் திரையோ
களைப்போ மதப்பயலின் கண்ணேறு பட்டதுவோ
அண்ணன்மார் கன்னிமா ரையனு ரச்சுறவோ
கண்ணின்முன் யாதேனுங் காற்றுவரக் கண்டனையோ
என்றுரைத்துக் கையா லெடுத்தணைத்து மாந்தளிராற்
றென்றலுற வீசத் தெளிந்துமயில் போலெழுந்தாள்
கன்னிமுகங் கண்டவர்கள் கைநெரித்துப் பற்பலவா
றுன்னி நடுங்கி யுவப்புறுமெங் கண்மணியே
செவ்விதழிற் கன்னத்திற் சேந்தவடு வேதெனப்பூந்
திவ்யமலர்க் கொம்புபட்டுச் சேந்த வடுவீதென்றாள்
என்னுமந்தக் கள்ளிதனை யேந்திக்கை லாகுதந்து
மின்னு மணிமனைக்கு மெல்லக் கொடுபோனார்
மாந்தளிரின் மேனி மலரணையிற் சார்ந்திடலும்
வேந்தனை யெண்ணி வெகுவாகப் பேசலுற்றாள்

சீதோப சாரமெலாஞ் செய்தாலும் வைதவரை
ஏதோவின் றென்மீ திரக்கமின்றித் தோழியரே
செந்தழலின் சாற்றைச் சிதறப் பிழிந்தெடுத்துச்
சந்தனமென் றேனோ தடவினீர் தோழியரே [துத்
குன்றுறையும் வெம்புலியைக் கொண்டுவந்தென் முன்விடுத்
தென்றலென்றீ ரேனித் திருகுசெய வெத்தனித்தீர்
வெந்நீரைக் காய்ச்சி விளாவாம லென்மீது
பன்னீரென் றேனோ பதறிமிக வீசுகின்றீர்
சாலஞ் செயுமவர்போற் றந்தீரென் றுண்டைக்கப்
பாலுங் கசக்குதடி பழலென்று சொன்னீரே
மறிபிடித்த கண்ணீர் மருள்பிடித்ததென்றோ
வெறிபிடித்து நின்றீர் விடுவீ ரெனவெறுத்தாள்
வெண்முத்த மாலைதன வெப்பால் வெதுப்புறத்தன்
கண்முத்தத் தண்ணீர் கசியத் தணிந்ததுவே
என்றனுயிர்ப் பாங்கியரே யிந்தமலர் மெல்லணையுங்
கன்றுங் களபக் கருஞ்சாந்துஞ் சந்தனமும்
சொந்த மனைவியர்பாற் றுய்க்கின்ற காதலனார்
வந்தணையக் காணார் மனம்போற் கொதிக்குதென்றாள்

நற்றாயிரங்கல்.

வல்லி விரகத்தை மாதரா ரன்னைக்குச்
சொல்ல வவளுந் துடிதுடித்தங் கோடிவந்து
நேர்முகமாய்க் கண்டு நினைவழிந்திட் டென்மகளின்
றார்முகத்தி லேவிழித்தா ளந்தோநா னென் செய்வே

ளென்றுதிரு மேனியெலா மேறிட்டுப் பார்த்துவெகு
நன்றுநன் றிந்த நடத்தைவெகு நன்றடியே
என்றே முகக்குறியு மின்ப விதழ்க்குறியு
நின்ற குறியு நெகிழ்ந்ததில தக்குறியும்
கண்டாள் வெகுண்டாள் கலந்தவனு ரென்றுசினங்
கொண்டாள் சகிமாரைக் கோபித் தியம்பலுற்றாள்
பாங்கியரே நீங்களெலாம் பக்கத் துணையிருந்தும்
ஆங்குவந்தே யிவ்வா றலக்கழித்தான் யாரொன்றாள்
யாரோ வறியோ மனைவரும்பூங் காவடைந்து
சேராத்தனித்தனியாச் சென்று சென்று பூவெடுத்தோம்
எங்கெங்குஞ் சென்றுபின்ன ரொல்லா மொருமுகமாய்
நங்கைதனைச் சந்தித்து நாங்கள் மனந்திகைத்தோம்
அங்கடியைப் பார்த்தோ மரசரடி போலதிலே
சங்க விரேகை தனிப்பதும ரேகைகளும்
பதிந்திருக்கப் பார்த்ததன்றிப் பார்த்ததிலை மற்ற
விதமொன்று மம்மா வியன்மருங்கை நங்கோமான்
வேட்டை யொலியுமிகு மேள முழக்கொலியுந்
தோட்டமெங் கும்மதிரச் சூழ்ந்த வெனவுரைத்தார்
சகிமா ருரைக்கச் சகலகலா வல்லி
வெகுநன்று மந்த விஜயமக ராஜன்றான்
வசியமுடன் மோகினியின் மந்திரமுங் கற்றோன்
வசியமுறச் செய்தே மயக்கி மணந்திருப்பான்
காமக் கலைதேர்ந்த காமனவன் றானெனது
சோமரதி யைக்கடைடாற் சும்மா விடுவானோ

ஐயனழகை யரம்பையரு நத்துவரேல்
துய்ய வெனதுமகள் தொட்டேனும் பாராளோ
வாகார்ந்த வென்மகளை வாய்ந்தநவ கேணிவனம்
ஏகாதே யென்றுரைத்தே னென்சொல்லைக் கேட்டாளா
மன்னவனைச் சேர்ந்து மதிப்புடையா ளானதினால்
கன்னி யிவளையினிக் கண்டிக்க லாகாதே
சோதி மணிமகுடன் தூய்ச்சமுகங் கண்டேநாம்
வாதிக்க வென்றால் மருமகனு மாகினனே
முன்பின் றெரிந்து முகப்பழக்க மில்லாத
வென்பைந் தொடியையவ னெப்படித்தான் வந்தணைந்தான்
வந்த வுடனேயம் மன்னவன்கண் முன்பாக
விந்தச் சகிமா ரெதிர்ப்பட்டாற் சேருவனோ
சின்னஞ் சிறியாள் தெரியா ளுலகநடை
மன்ன னவன்மேல் மனங்கொண்ட தாச்சரியம்
விந்தைக் கிருஷ்ண விஜயனெனும் பேர்க்கிணங்க
இந்தத் துடுக்குசெய்தா னிங்கவன்மேற் குற்றமில்லை
முந்த வரசுசெய்த முந்துவீ ரேந்த்ரரெனும்
தந்தையிருந் தாலுமவர் சந்நிதிமுன் போயுரைப்பேன்
சாலிமுத லாம்பயிர்க்குத் தற்காப்பாம் வேலியந்த
வேலி பயிரதனை மேய்ந்திட்டா லென்செயலாம்
மன்னவன்பாற் கூறலாம் மற்றோர் பிழைபுரிந்தால்
அன்னவனை செய்திட்டா லார்பால் முறையிடலாம்
மாதிவள் தன் ஜாதகத்தில் மன்னவனைச் சேர்வளெனச்
சோதிடர்க ளாய்ந்துமுனஞ் சொன்னமொழி மெய்யாச்சே

நற்படியே செப்பும் நமதுகுல தேவதையும்
சொற்படியே வந்துமுன்னாள் சொன்னமொழி மெய்யாச்சே
கள்ளி யிவளுடைய கைரேகை நோக்கியொரு
குள்ளக் குறத்திகுறி கூறியது மெய்யாச்சே
காலை கிழக்கிற் கவுளிசொன்ன சொற்போல
மாலை புனையநல்ல மன்னவனும் வந்தானே
என்றுபல வாறு யிரங்கியினித் தோழியரை
யின்றுநாம் பேசிமிக வேசுவதா லென்னபயன்
நம்போன்ற நங்கையரு நாட்டாருஞ் சம்மதிக்கக்
கம்பீர மாமணமே கன்னி புரிந்துவந்தாள்
மின்னிவளுக் கந்த விஜயனே நாயகனும்
அன்னவனுக் கேற்ற வருங்கிளியே நாயகியாம்
இலகுமிவள் முற்பிறப்பி லெத்தவஞ்செய் தாளோ
மலர்பறிக்கப் போயினாள் மாணிக்கங் கண்டெடுத்தாள்
மனமகிழு மென்கண் வயிறுசெய்த பேறோ
கனிபறிக்கப் போயினாள் கற்பகத்தைக் கண்டணைந்தாள்
என்றருகிற் சென்றன்பா யென்கண்ணே யென்பொன்னே
நன்றுசெய்தா யஞ்சாதே ரத்தினமே யென்றுரைத்து
முத்தமிட் டுச்சி முகந்துவந்து மெய்தடவி
நித்தமும ருங்கை நிருபனொடு நீகூடி
மலருமண மும்போல் மருவிமகப் பெற்றுத்
திலதநுத லிற்சிறப்பச் செந்திருப்போல் வாழ்ந்திரென்றாள்
அத்தருணஞ் சேடியர்க ளங்கமுறச் சூழ்ந்துவர
முத்துமணிப் பொற்சிவிகை முன்றிலுறக் கண்டவுடன்

கொம்பனையா ரெல்லாங் குதுகலித்துக் கொண்டாடிக்
கும்பிடப்போந் தெய்வங் குறுக்காக வந்ததுபோல்
மன்னவனை யெண்ணி வசனிக்கு மப்பொழுதே
பொன்னின் சிவிகை புறவாசல் வந்ததென்றார்
இன்பவப ரஞ்சியரே யெங்க ளரசியரே
முன்போற் றயவிருக்க முன்னுமென்று ளோர்தோழி
பொன்னே மகராஜ பூசிதமே நானேழை
என்னை மறவாதே யென்று ளொருசேடி
இனிப்பார்ந்த நட்பீ ரினிமே லெனைத்தான்
நினைப்பீரோ தேவியரே நீரென்று ளோர்துணைவி
நீங்கா நிழல்போல நேரிழையீர் நான்கூடப்
பாங்காய் வரவோ பகருமென்று ளோர்பாங்கி
இந்த விதஞ்சகிமா ரெல்லா முரைத்துநிற்கச்
சுந்தரியா ளன்பீர் சுகமாய் வருகவென்றாள்
சகலகலா வல்லி தவமணியே மன்னன்
புகலுஞ்சொற் போல்நடந்து புத்தியாய் வாழ்ந்திரென்றே
ரஞ்சிதமி குத்தவப ரஞ்சியெனும் பெண்ணரசை
விஞ்ச வலங்கரித்து விற்சிவிகை மீதேற்றி
ஆர்ந்தவுயிர்ப் பர்ங்கியரை யக்கணமே தான்கூட்டித்
தேர்ந்தங் கனுப்பியா சீர்வதித்துத் தாய்மகிழ்ந்தாள்
பல்லக்கிற் சென்றமகா பாக்யவப ரஞ்சிமின்னாள்
மல்லல் வளமருங்கை மாநகரில் மன்னவன்றன்
செம்பொ னரண்மனையிற் செந்திருப்போல் வந்தமர்ந்தே
அம்பொனக நாணி யதிபனைக்கும் பிட்டுநின்றாள்

பெண்மணியை நோக்கிப் பிரியமுட னெங்கோமான்
கண்மணியே யென்றுமலர்க் கைப்பிடித்துத் தானழைத்தே

உண்டு சுகித்துள் ளுறவுற் றதுமுதலாய்
மண்டலம திக்க மகிழ்வாக வாழுகின்றாள்

காக்குமருங் கைவாழி கார்வரத மால்வாழி
யாக்கமிகு பூசைவீட் டம்மை யருள்வாழி

மாமேவு கற்பட்டி மாரி யனைவாழி
கோமேவு கூர்வேற் குமரன் பதம்வாழி

தூண்டிக் கறுப்பத் துரைவாழி சொக்கேச
ராண்ட கயற்க ணனைவாழி சேய்வாழி

நம்மையெலா மாதரிக்கு நற்றாயாங் காமாயி
யம்மணியா ரானபெரி யன்னையார் தாம்வாழி

வெண்ணெயுண்ட க்ருஷ்ண விஜயபூமான்வாழி
யண்ணலவன் செங்கோ லரசும் நனிவாழி

ஆட்சி யழகுவெள்ளை யம்மணியார் தாம்வாழி
மாட்சி யபரஞ்சி வல்லியுமென் றும்வாழி

எங்கோன் கரிபரியு மெந்நாளி னும்வாழி
மங்கா விருதினமும் வண்மை யுடன்வாழி

சுஞ்ச குலம்வாழி சூழுமுற வோர்வாழி
வஞ்சமிலா வாஸ்தான மந்திரிமார் தாம்வாழி

காரியஸ்தர் வாழிமற்றுங் காவலருந் தாம்வாழி
சீரியரும் வாழியிந்தச் செந்தமிழும் வாழியவே.

மருங்காபுரி,
பூச்செயன்காதல்.
முற்றிற்று.

ஆகக் கண்ணிகள் 564.

வேலுமயிலுந் துணை.

சீட்டுக்கவி.

வேதமுத லானசம ராபுரிக் குமரவடி வேலனடி யேத்துமி
தயன், விஜயகலை வாணிகரு ணாகடா க்ஷன்ப்ரபல வித்வ
ஜனர் மெச்சுமு சிதன், விமலவரு ளானந்த சற்குருவ
ரம்பெறுவி சேடணன் மதிவி தரணன், மேன்மையின
லங்கார காவியபு ராணமிசை மேவுமெண் ணரியவண்
ணம், மேதகுவி நோதமிகு காதல்மடல் கோவைபல
விதமான தூதுபரணி, விந்தையின நந்தவகை நாடகங்
கீர்த்தனை விளங்குசிங் காரப் பதம், விற்பனர்வி யப்
புறக் கற்பனைரசக்யமாய் விரைவினிற் பாடு நிபுணன்,
விபவநிறை யேகை சிவ சண்முகக் கவிராஜ விக்ரமன்
விடுதி ருமுகம்

மாதர்மல ரோதிமண மூறுசுனை தோயுமெழில் வான் மக
ளிர் மணம களிராய், வானகமு லாவகல மாமணமி
தேதெனவ வானவர்க லாரு டலெலாம், மாவளிகள்
பூமுகரல் போன்முகர மானினியர் மாநகையி னேச
விமையோர், வாடிமிக வூடிடுவி நோதமது காணவுயர்
மால்வரைம ருங்கை நகரான், வயமுற்ற ரங்கநிருத்
டிணமுத்து வீரபூச் செயமகிபன் வரசு புத்ரன், மணி
நிலவு கருமலைக் கரிவரத முகிலினருண் மழையினுற்
றனது நாட்டின், மன்னுயிர்ப் பயிர்வளர்த் திடுமுள
ணடுத்தவர் மனத்துய ரகற்று மினியன், மங்களசு
பாகரன் சுஞ்சகுல சேகரன் வதனசந் திரவ சிகரன்

சீதா சமானகா ருண்யபுண் ணியகண்ய திண்யலா வண்ய
தேகன், சிங்கார னத்திலகி மங்காத கீர்த்தியொடு செ
ங்கோல்செ லுத்து மதிபன், தெங்கணார்க லிங்கர்திட
கொங்கர்பல சிங்களர்தெ லுங்கருய ரங்கர் வங்கர்
செயதுங்க சதுரங்க தளசிங்க மேனநின்று திறைதந்து
பணிக்ழலினன், செழுமுல்லை மலராரன் மணிமகுட கம்
பீர சிங்கார னிதிகு பேரன், செந்தமிழ்தெ லுங்கிங்கி
லீஷ்முதற் பலகலை தெரிந்தநிர் வாகயோகன், செக்கச்
சிவப்புநிற வட்டத்த னத்தியர்கள் சித்தங்களிக்குமா
ரன், திருவெலா மினிர்க்ருஷ்ண விஜயபூச் செயராஜ
திலகன்ம கிழ்ந்து காண்க.

தரதவிழ்பசுங்கற்ப தாருநீ சலியாத சங்கநிதி பதுமநிதிநீ, த
ருகாம தேனுசிந் தாமணியு நீசொன்ன தானமழை பொ
ழிகொண்டல்நீ, தமிழருமை யுணர்முருக நீயென்றுன்
மீதிற் றகுங்காதல் பாடியெமது, தனயைதிரு மணமி
னிதி னிறைவேற்ற வேண்டிய தனம்வேண்டி நினது
சமுகந், தனையடைந் தேமாத லாலதனை யேற்றிரு
சகஸதிரம் பொன்தந்து நற், றங்கமெடல் புங்கமிகு
சிங்கமுக தோடா தகுந்தருத் ராக்ஷ கண்டி, சரிகை
யொளிர் சால்வைதண் டிகைவிருதெ லாந்தந்து சமுக
வித் வானெனப்போ, தந்துதொல் புவியரசர் கவியர
சர் மெச்சவுந் தானகண்டு மனமகிழ்வையே.

Ma. Ma., Co. L